ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἐξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 18ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1954)

Ὑπὸ Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'

Ε'. ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΥ

1.—Προορισμὸς τῆς Ἀστυνομίας.—Ἀνάγκη συνεργασίας μετὰ τοῦ κοινοῦ.
2.—Τάξις καὶ ἀσφάλεια—πρόληψις—καταστολή.
3.—Προανάκρισις καὶ ἀξία αὐτῆς.
4.—Συλλήψεις καταδιωκομένων ἀτόμων.
5.—Ἀνήλικοι καὶ εἰδικὴ μεταχείρισις αὐτῶν.

1. Προορισμὸς τῆς Ἀστυνομίας.

Ἡ Ἀστυνομία δὲν εἶναι θεσμὸς σύγχρονος, οὐδὲ κἂν πρόσφατος· συναντᾶται εἰς ὅλους τοὺς τόπους καὶ καθ' ὅλους τοὺς χρόνους καὶ οὐ μόνον εἰς τοὺς προηγμένους λαοὺς ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς πρωτογόνους τοιούτους, ὑπὸ διαφόρους ὅμως κατὰ τόπους, χρόνους καὶ λαοὺς μορφάς.

Ὁ ἄνθρωπος τῆς πρωτογόνου ἐποχῆς ἐν τῇ ἐξελίξει του ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ συγκροτήσῃ τὰς πρώτας εἰς πόλιν κοινωνίας, ὁρμώμενος ἐκ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, σκοπὸς δὲ τῆς συγκροτήσεως τούτων, ἦτο κυρίως ἡ αὐτάρκεια καὶ τὸ εὖ ζῆν, ἤτοι κατ' Ἀριστοτέλην τὸ **«εὐδαιμόνως ζῆν»**.

Ὁ σκοπὸς οὗτος **«τοῦ εὐδαιμόνως ζῆν»** εἶναι ἡ βάσις καὶ τῶν σημερινῶν Πολιτειῶν, ἐπιτυγχάνεται δὲ διὰ τῆς πνευματικῆς, ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς προόδου καὶ τελειοποιήσεως τῶν συγκροτούντων ταύτας μελῶν.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ οὐσιώδους τούτου σκοποῦ τῆς Πολιτείας συντρέχουσιν ἅπαντα τ' ἀποτελοῦντα ταύτην ἄτομα, τὰ μὲν διὰ τῆς πνευματικῆς, τὰ δὲ διὰ τῆς σωματικῆς αὐτῶν ἐργασίας. Ἡ ἐργασία αὕτη συντελεῖται παραλλήλως πρὸς τὰς βάσεις τὰς ὁποίας θέτει ἡ γενικὴ βούλησις τῆς Πολιτείας, ἤτοι ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἰσονομίας καὶ τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ἀτόμων.

Ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἀκωλύτου ἀλλὰ συντονισμένης πρὸς τὴν βούλησιν τῆς Πολιτείας πνευματικῆς καὶ ὑλικῆς ἐργασίας τῶν ἀπαρτιζόντων ταύτην ἀτόμων εἶναι ὁ ἀπαραίτητος ὅρος τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς ταύτης τῆς Πολιτείας.

Ὀφείλει, λοιπὸν ἑκάστη Πολιτεία, νὰ περιφρουρήσῃ τὴν θετικὴν λειτουργίαν τοῦ ὅρου τούτου, λαμβάνουσα ἐπαρκῆ μέτρα καὶ πρὸς ἐξουδετέρωσιν πάσης ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπόκρουσιν πάσης ἔξωθεν ἐπιθέσεως, διότι ἡ μὲν ἐσωτερικὴ ἀνωμαλία παρακωλύει καὶ ἀνακόπτει τὴν ἐλευθέραν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν πρόοδον τῆς ζωῆς τῆς Πολιτείας, ἡ δὲ ἐξωτερικὴ ἐπίθεσις ἀπειλεῖ οὐ μόνον τὴν πρόοδον ταύτην ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τῆς Πολιτείας.

Διὰ τὴν ἀπόκρουσιν πάσης ἔξωθεν ἐπιθέσεως εἶναι ἐντεταλμέναι αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις τῆς Πολιτείας, διὰ δὲ τὴν πρόληψιν καὶ καταστολὴν πάσης ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας **εἶναι τεταγμένη ἡ ἀστυνομία** ἐν τῇ γενικωτέρᾳ της ἐννοίᾳ, κατὰ

δὲ τὸν Δημοσθένην «ἀδύνατον τῶν ἔξω τῆς Πόλεως κρατεῖσαι πολεμίων, ἐὰν μὴ τοὺς ἔσω κολάσητε».

Ποικίλοι ὑπῆρξαν οἱ ἀστυνομικοὶ θεσμοί, ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τῆς Ἀστυνομίας ὡς ἰδίας Ἀρχῆς, ἀνάλογοι πρὸς τὰ ἑκάστοτε ἀνατιθέμενα εἰς ταύτην καθήκοντα καὶ πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας συνθήκας ζωῆς καὶ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ πολιτισμοῦ ἑκάστου λαοῦ. Διὰ τοὺς αὐτοὺς μάλιστα λόγους οὐχὶ σπανίως καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἔτι Κράτος ἰσχύουσι διάφοροι ἀστυνομικοὶ θεσμοὶ εἰς τὰς διαφόρους περιφερείας του.

Ἡ παρακολούθησις καὶ ἡ μελέτη τῶν ἑκάστοτε ὑπαρξάντων ἀστυνομικῶν θεσμῶν ἔν τινι λαῷ ὁδηγεῖ ἡμᾶς ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἐξαγωγὴν καὶ συμπερασμάτων περὶ τοῦ κατὰ τοὺς παραλλήλους πρὸς τοὺς θεσμοὺς τούτους χρόνους, ἐπιπέδου πολιτισμοῦ τοῦ λαοῦ τούτου.

Εἶναι ἀληθὲς τὸ λεχθέν, ὅτι ἡ Ἀστυνομία μιᾶς χώρας ἀντικατοπτρίζει τὸ ἐπίπεδον τοῦ πολιτισμοῦ ταύτης, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐξαιρετικὴ καταβάλλεται μέριμνα ὑφ' ἑκάστης Πολιτείας διὰ τὴν ἀρτιωτέραν κατὰ πάντα ἐμφάνισιν τῆς ἀστυνομίας της.

Σπουδαιοτάτη, ὅθεν, ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἀστυνομίας καὶ σημαντικώτατος ὁ ρόλος της διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τῶν πολιτῶν καὶ τὴν τελειοποίησιν τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους καὶ συνεπῶς ἀπαραίτητος ἡ ὕπαρξις ταύτης εἰς κάθε Πολιτείαν.

«Τῶν μὲν γὰρ ἀναγκαίων Ἀρχῶν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι τὴν πόλιν, τῶν δὲ πρὸς εὐταξίαν καὶ κόσμον ἀδύνατον οἰκεῖσθαι καλῶς» εἶπεν ὁ Ἀριστοτέλης.

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὅμως ἡ Ἀστυνομία εἰς τὴν σοβαρωτάτην ταύτην ἀποστολήν της ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς κατανοήσεως καὶ τῆς συνδρομῆς τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας.

Ὁ ἀστυνομικός, πρέπει νὰ εἶναι ὁ πάντοτε καὶ πανταχοῦ συμπαραστάτης τοῦ πολίτου, ὁ δὲ πολίτης πρέπει νὰ αἰσθάνεται τὸν ἀστυνομικὸν ὡς τὸν ἀπαραίτητον σύντροφον καὶ ὁδηγόν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν του.

Ὁ ἀστυνομικός, πρέπει νὰ θεωρῆται ὁ εἰλικρινέστερος καὶ πολιτιμότερος φίλος τοῦ πολίτου, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ὁποίου νυχθημερὸν, μοχθεῖ κυριολεκτικῶς, περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο ὄργανον τῆς Πολιτείας, ἔχων διαρκῶς ἐκτεθειμένην τὴν ὑγείαν του καὶ προσφέρων καὶ τὴν ζωήν του ἀκόμη κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός του.

Κατωτέρω θὰ ἐπιχειρήσωμεν ἀναλυτικώτερον, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ συντομίᾳ νὰ θίξωμεν μερικὰς περιπτώσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, καθ' ἃς θὰ φανῇ ἡ σκληρὰ καὶ ἐπίμοχθος ἀποστολὴ τοῦ ἀστυνομικοῦ, ἐκ παραλλήλου δὲ ἡ ἀναγκαία καὶ ἐπωφελὴς ὑποχρέωσις τῆς συνεργασίας τοῦ πολίτου πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς εὐημερίας τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Πολιτείας.

2. Τάξις καὶ ἀσφάλεια—πρόληψις—καταστολή.

Τάξις καὶ **ἀσφάλεια,** εἶναι οἱ δύο πρωταρχικοὶ ὅροι τῆς ὑπάρξεως εὐνομουμένης πολιτείας. Οὐδὲν ἀγαθόν, οὐδεμία πρόοδος δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ τοὺς πολίτας μιᾶς κοινωνίας, ὅταν ἐλλείπῃ ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια ἀπὸ τὴν κοινωνίαν αὐτήν. Τοὺς δύο αὐτοὺς ὅρους ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξασφαλίζουν οἱ ἀστυνομικοί.

Ἀλλ' ὅταν λέγωμεν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξασφαλίζουν τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, δηλαδὴ νὰ μεριμνῶσιν διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν προστασίαν τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας αὐτῶν, εἶναι αὐτονόητον, ὅτι, αὐτομάτως ἀνακύπτει καὶ ὑποχρέωσις τῶν πολιτῶν νὰ συμμορφῶνται πρὸς τοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους ἡ πολιτεία ἔχει θεσπίσει διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνισχύουν τοὺς ἀστυνομικοὺς εἰς τὴν προσπάθειάν των ταύτην.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἐν τῇ Κοινωνίᾳ, ἡ ἀστυνομία ἀναπτύσσει δύο στάδια δράσεως: τὸ **προληπτικὸν** καὶ τὸ **κατασταλτικόν.**

Τὸ **προληπτικὸν** συνίσταται εἰς τὰ μέτρα ἅτινα λαμβάνει ἡ ἀστυνομία

πρὸς πρόληψιν τῆς διαταράξεως τῆς τάξεως καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν ἀσφαλείας, τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τοῦ πολίτου.

Τὸ στάδιον τοῦτο εἶναι τὸ κοπιωδέστερον διὰ τοὺς ἀστυνομικούς, διότι καταπονοῦνται νύκτα καὶ ἡμέραν, παρακολουθοῦντες πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῶν ἀτόμων, συγκεντροῦντες πληροφορίας καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ παντὸς προσώπου καὶ παντὸς γεγονότος ποὺ πίπτει εἰς τὴν ἀντίληψίν των, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐπέμβωσιν ἐγκαίρως καὶ προληπτικῶς ἢ ἂν τοῦτο δὲν ἐπιτευχθῇ νὰ εἶναι τοὐλάχιστον εἰς θέσιν νὰ παράσχωσι τὰς χρησίμους πληροφορίας διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἀνάπτυξιν τῆς κατασταλτικῆς ἐνεργείας τῆς ἀστυνομίας.

Συνήθως τὸ κοινὸν συγκινεῖται ἀπὸ τὰς κατασταλτικὰς ἐνεργείας τῆς ἀστυνομίας, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν ἐντύπωσιν καὶ κινοῦν τὸ ἐνδιαφέρον. Ὅταν δηλαδή, διαπραχθῇ ἕνα σοβαρὸν ἔγκλημα, ἡ προσοχὴ τοῦ κοινοῦ στρέφεται πρὸς τὴν ἀστυνομίαν καὶ παρακολουθεῖται ἡ δρᾶσις της διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν ἐγκληματιῶν. Ἐν τούτοις, πλέον κοπιώδης, πολυδαίδαλος καὶ ἐπικίνδυνος, εἶναι ἡ προληπτικὴ τοῦ ἐγκλήματος ἐργασία τῶν ἀστυνομικῶν.

Ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ξένης ἀστυνομίας, ὁμιλῶν κάποτε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀστυνομικούς, ἔλεγεν **«ὅσον ἀξίζει ἕνα δράμι προλήψεως δὲν ἀξίζουν 100 ὀκάδες καταστολῆς τοῦ ἐγκλήματος»**. Καὶ πράγματι τὸ Ἄλφα τῆς ἐπιτυχίας τῆς Ἀστυνομίας εἶναι νὰ προλαμβάνῃ τὰ ἐγκλήματα καὶ τὸ Ὠμέγα νὰ τὰ καταστέλλῃ.

Ὅσον περισσοτέρα προληπτικὴ ἐργασία γίνεται, τόσον μικραίνει ἡ κατασταλτική της τοιαύτη, φθάνουσα πολλάκις εἰς τὸ **μηδέν,** ὁπότε λέγομεν ὅτι τὸ Ἀστυνομικὸν Δελτίον εἶναι **λευκόν.** Ἐπαναλαμβάνομεν ὅμως, μὴ νομισθῇ, ὅτι, ὅταν τὸ Ἀστυνομικὸν Δελτίον εἶναι λευκόν, ἡ ἀστυνομία ἀναπαύεται. Ἀντιθέτως τὸ λευκὸν δελτίον σημαίνει ὅτι ἡ ἀστυνομία μοχθεῖ προληπτικῶς. Διότι διὰ νὰ προληφθοῦν τὰ ἐγκλήματα πρέπει, οἱ σκοποὶ ν' ἀγρυπνοῦν καὶ νὰ ἐλέγχουν τὰ πάντα, αἱ περίπολοι νὰ παραλύουν ἐν τῇ γενέσει των κάθε ἀπόπειραν ἐγκλήματος, αἱ ὁμάδες ἐρεύνης ν' ἀφαιροῦν τὰ μέσα τοῦ ἐγκλήματος ἐγκαίρως ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν κακοποιῶν, αἱ ὑπηρεσίαι πληροφοριῶν νὰ ἁπλώνουν τὰ δίκτυά των παντοῦ, ὅπου εἶναι δυνατὸν νὰ γεννηθῇ καὶ νὰ καλλιεργηθῇ σκέψις ἐγκλήματος καὶ νὰ παραλύουν εἰς τὸν κατάλληλον χρόνον πᾶσαν ἐνέργειαν, αἱ ὁμάδες παρακολουθήσεως τῶν κοινῶν ἐγκληματιῶν πρέπει νὰ μὴ χάνουν ποτὲ ἀπὸ τὸν ἔλεγχόν των τοὺς κατ' ἐπάγγελμα ἐγκληματίας. Τὰ ὕποπτα κέντρα, αἱ κοιναὶ γυναῖκες, αἱ χαρτοπαικτικαὶ λέσχαι καὶ αἱ πάσης φύσεως ἑστίαι ἐκκολάψεως ἐγκλημάτων πρέπει νὰ τελοῦν ὑπὸ τὸ ἄγρυπνον βλέμμα τῆς ἀστυνομίας. Αἱ ἐργασίαι αὐταὶ εἶναι κοπιώδεις, ἀπαιτοῦν εὐφυΐαν, θάρρος, ψυχραιμίαν, τόλμην, παρατηρητικότητα, ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν, ὑπομονήν, ἀποφυγὴν διαφημίσεως, ἀγωγήν, κοινωνικὰς σχέσεις καὶ πλεῖστα ἄλλα προσόντα, ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι θετικόν.

Τὸ κοινὸν κατὰ τὰς προληπτικὰς αὐτὰς ἐνεργείας τῶν ἀστυνομικῶν δύναται νὰ παρέχῃ σπουδαίαν συνδρομήν, ἀθόρυβον καὶ θετικήν, μὲ τὸ νὰ τοὺς ἐνημερώνῃ περὶ παντὸς ὑπόπτου προσώπου, πράγματος ἢ ἐνεργείας. Εἶναι χειρίστη ἀντίληψις τοῦ κοινωνικοῦ καὶ ἀτομικοῦ συμφέροντος, νὰ λέγεται, ὅτι ὁ πολίτης δὲν πρέπει νὰ δίδῃ πληροφορίας εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ἀπ' ἐναντίας πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ καθείς, ὅτι βοηθεῖ πολλάκις ἀνυπολογίστως, δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ἀσφάλειάν του, ὅταν ἐνημερώνει τὴν ἀστυνομίαν περὶ παντὸς ὑπόπτου ἢ ἐπικινδύνου προσώπου ἢ πράγματος.

Ἀλλ' ἐὰν συμβῇ νὰ διαπραχθῇ ἕνα ἔγκλημα καὶ δὴ παρ' ἀγνώστων, **«μυστηριῶδες»** ὡς εἴθισται νὰ λέγεται, τότε πλέον κινεῖται ὁ κατασταλτικὸς μηχανισμὸς τῆς ἀστυνομίας, ὁ ὁποῖος περιλαμβάνει πλεῖστα καὶ ποικίλα στάδια ἐνεργείας. Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν διαπίστωσιν τοῦ τρόπου τοῦ ἐγκλήματος, προχωρεῖ εἰς τὴν ἔρευναν τῶν αἰτίων, ἐπιζητεῖ πειστήρια καὶ ἐνδείξεις, ἅτινα θὰ βοηθήσουν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν καὶ μετὰ τὴν διαπίστωσιν τούτων, κινεῖται διὰ τὴν

ἀνακάλυψιν τοῦ τόπου διαφυγῆς καὶ σύλληψίν των, παραλλήλως δὲ ἡ προανάκρισις, ἐντὸς ἑνὸς πλαισίου, ἐπιστημονικοῦ, τεχνικοῦ, ψυχολογικοῦ καὶ πραγματικοῦ, συνδέει τὸν ὅλην δικογραφίαν καὶ δίδει εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τὰς βάσεις τῶν περαιτέρω ἐνεργειῶν διὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου. Ποῖοι μόχθοι, ποῖοι καὶ πόσοι συνδυασμοὶ σκέψεων καὶ πόση ψυχικὴ ἀντοχὴ χρειάζονται διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν ἑνὸς ἐγκλήματος, μόνον οἱ ἀστυνομικοί, οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται μὲ τὰς ὑποθέσεις αὐτὰς δύνανται νὰ κατανοήσουν.

Τὸ πολύμοχθον τοῦτο ἔργον τῆς ἀστυνομίας ἔχει ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς τῶν καλῶν πολιτῶν ἵνα ἔλθῃ εἰς αἴσιον πέρας. Ἡ προσπάθεια τῆς ἀστυνομίας πρέπει νὰ ἐνισχύεται παρὰ τοῦ νομοταγοῦς πολίτου. Πᾶς πολίτης πρέπει νὰ κατανοήσῃ ὅτι ἡ δίωξις τοῦ ἐγκλήματος κυρίως αὐτὸν ἐξυπηρετεῖ καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ μὴ παραλείπῃ τίποτε ἀπ' ὅ,τι δύναται νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀστυνομίαν εἰς τὴν προσπάθειάν της.

3. Προανάκρισις.

Ἀλλ' ἂς ἀσχοληθῶμεν ἐπ' ὀλίγον μὲ τὰ προανακριτικὰ καθήκοντα τῶν ἀστυνομικῶν, ἐκ τῆς ἐπιτυχοῦς ἀσκήσεως τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται κατὰ τὸν μέγιστον βαθμὸν ἡ διαλεύκανσις τῶν πάσης φύσεως ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων καὶ ἡ ἀνεύρεσις καὶ σύλληψις τῶν δραστῶν.

Αἱ προανακριτικαὶ ἐκθέσεις ἀποτελοῦν τὰ πρακτικὰ οὕτως εἰπεῖν τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὴν ἐξιχνίασιν ἑνὸς ἐγκλήματος καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἔχουν μεγίστην σημασίαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, δικονομικῆς, δικαστικῆς, ἐγκληματολογικῆς, ἐγκληματοτεχνικῆς, ἰατροδικαστικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀκόμη.

Ἐκ τούτου, κατανοεῖ κανείς, ποίας ἱκανότητας πρέπει νὰ συγκεντρώνῃ ὁ προανακριτικὸς ὑπάλληλος, ὁ ἀστυνομικὸς δηλαδή, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ τὴν ἀνάκρισιν καὶ πόσην προσοχὴν πρέπει νὰ καταβάλῃ, ὄχι μόνον διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν στοιχείων τῶν χρησίμων διὰ τὴν ἐξιχνίασιν τοῦ ἐγκλήματος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καταχώρησίν των εἰς τὰς συντασσομένας ἐπισήμους ἐκθέσεις. Ἡ ταχύτης τῆς δράσεως καὶ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ προανακριτικοῦ ὑπαλλήλου, ἡ διάγνωσις τῶν αἰτίων τοῦ ἐγκλήματος, ἡ ἀναζήτησις καὶ διαφύλαξις τῶν ἰχνῶν καὶ πειστηρίων, ἡ χρησιμοποίησις τῶν τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν προσώπων ἀναλόγως τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦ τρόπου διαπράξεώς του (Χημικῶν, Ἰατρῶν, Γραφογνωμόνων κ.λ.π.), ἡ ψυχολογικὴ ἱκανότης του καὶ ἡ ἀγχίνοια τούτου, συντελοῦν σπουδαίως εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ὅλης ὑποθέσεως καὶ εἰς τὴν συγκρότησιν δικογραφίας πλήρους, δυναμένης νὰ διαφωτίσῃ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἐπιστήμην.

Εἰς τὸ στάδιον αὐτὸ τῆς προανακρίσεως, προκειμένου περὶ σοβαρῶν ἰδίᾳ ἐγκλημάτων, οἱ πολῖται μοιραίως καὶ ἀναγκαίως χρησιμοποιοῦνται ὡς μάρτυρες ἢ καὶ ἁπλῶς διὰ νὰ παράσχουν εἰς τὴν ἀστυνομίαν πληροφορίας. Καὶ τὴν περίπτωσιν αὐτήν, οἱ προανακριτικοὶ ὑπάλληλοι, πρέπει νὰ προσέχουν ἰδιαιτέρως, διότι αἱ μαρτυρίαι τῶν πολιτῶν σπανίως εἶναι ἀνεπηρέαστοι, ἕνεκα διαφόρων ἀμέσων ἢ ἐμμέσων αἰτίων σχέσιν ἐχόντων, μὲ τὸ ἔγκλημα, τὸ θῦμα, τὸν δράστην ἢ καὶ τὸν μάρτυρα τὸν ἴδιον. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὁ προανακριτικὸς ὑπάλληλος μὲ τὴν πεῖραν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἀποκτήσει θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διακρίνῃ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τοὺς καλοὺς μάρτυρας ἀπὸ τοὺς ἐλαττωματικούς· ἀκόμη μάλιστα καὶ ἀπὸ τὰς ἀφηγήσεις τῶν καλῶν μαρτύρων, ν' ἀπορρίπτῃ τὰ μὴ ὀρθὰ μέρη καὶ νὰ χρησιμοποιῇ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ βοηθήσουν τὸ ἔργον του.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν μαρτύρων καὶ ἕνα πλῆθος ἐπιστημόνων παρίσταται συχνάκις ἀνάγκη νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀστυνομίαν πρὸς ἐξιχνίασιν ἐγκλήματος. Οἱ ἐπιστήμονες οὗτοι θὰ πρέπῃ νὰ ἐπιδεικνύουν ἐνδιαφέρον καὶ προθυμίαν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ὁμολογουμένως, μέχρι σήμερον δὲν παρέλειψαν τὸ καθῆκον των τοῦτο, πολλάκις μάλιστα μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας των τῆς ζωῆς.

Τοιουτοτρόπως ὁ ἀστυνομικὸς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, σχηματίζει ταχύ-

τατα τὴν δικογραφίαν, τὴν ὁποίαν παραδίδει εἰς τὰς Δικαστικὰς Ἀρχάς, αἵτινες ἔχουν πλέον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὴν εὐχέρειαν νὰ διευρύνουν, ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη τὴν ἀνάκρισιν, ὥστε νὰ διαλευκανθοῦν ὅλαι αἱ πτυχαὶ τοῦ ἐγκλήματος, πρὸς ἀπονομὴν πλήρους κατὰ τὸ δυνατὸν δικαιοσύνης.

Ἔναντι τῆς προσπαθείας τῆς ἀστυνομίας εἰς τὸ προανακριτικὸν στάδιον, ὅπερ εἶναι καὶ τὸ σπουδαιότερον διὰ τὴν ἐξερεύνησιν πάσης πράξεως, ὁ πολίτης ἔχει ποικίλλας καὶ σοβαρωτάτας ὑποχρεώσεις. Πρέπει εἴτε ὡς μάρτυς καλεῖται, εἴτε ὡς πραγματογνώμων, νὰ σπεύδῃ νὰ ἐνισχύῃ τὴν ἀστυνομίαν εἰς τὸ ἔργον της· καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ αὐτοκλήτως πᾶς πολίτης πρέπει νὰ παρέχῃ πᾶσαν πληροφορίαν, ἔστω καὶ κατὰ τὴν γνώμην του ἐπουσιώδη, εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας ἀστυνομικούς, διότι ἐνίοτε ἀπὸ τὴν πλέον ἀσήμαντον διὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ πολίτου πληροφορίαν, ἠμπορεῖ ὁ ἀστυνομικὸς νὰ συναγάγῃ πολυτιμώτατα συμπεράσματα καὶ νὰ μορφώσῃ ὠφελιμοτάτας σκέψεις καὶ συνδυασμοὺς διὰ τὴν διαλεύκανσιν τῆς ἐξερευνομένης ὑποθέσεως.

Ἐνθυμούμεθα ὅτι πρὸ ἐτῶν διελευκάνθη δολοφονία διαπραχθεῖσα παρὰ τὸ τέρμα Ἀμπελοκήπων, ἀπὸ μίαν πληροφορίαν τὴν ὁποίαν εἷς πολίτης παρέσχε εἰς τὴν ἀστυνομίαν, περὶ πιθανῶν ὑπόπτων σχέσεων τῆς συζύγου τοῦ θύματος πρὸς ὡρισμένον ἄτομον, ὅπερ ἐκ τῆς ἀνακρίσεως κατόπιν ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς τῆς πράξεως. Εἰς ἄλλην περίπτωσιν δολοφονίας, ἕνας μικρὸς εἶχεν εὕρει εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος μίαν πετσέταν φαγητοῦ ἣν προσεκόμισεν εἰς τὴν μητέρα του· ἡ μήτηρ του τὴν ἐπομένην ποὺ ἐπληροφορήθη τὸ ἔγκλημα ἔσπευσε νὰ παραδώσῃ τὴν πετσέταν ταύτην εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα τῆς περιφερείας της καὶ ἐνῶ τὸ ἔγκλημα ἐφαίνετο μυστηριῶδες διελευκάνθη καὶ συνελήφθησαν οἱ δράσται ἀπὸ μόνην τὴν πετσέταν, ἥτις ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ σερβιτόρου τῆς πλησίον τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος ταβέρνας, ὅτι ἀνῆκε εἰς δύο πρόσωπα, ἅτινα τὴν ἐσπέραν τοῦ ἐγκλήματος εἶχον μεταφέρει ἐντὸς τῆς πετσέτας εἴδη τροφῆς.

Ἀπείρους τοιαύτας περιπτώσεις δυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν, κατὰ τὰς ὁποίας ἀπὸ ὅλως ἀσήμαντα περιστατικὰ ἢ ἀντικείμενα ὡδηγήθη ὁ προανακριτικὸς ὑπάλληλος εἰς τὴν διαλεύκανσιν τῆς ἐγκληματικῆς πράξεως καὶ τὴν σύλληψιν τῶν δραστῶν.

4. Συλλήψεις.

Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν καὶ εἰς ἕνα ἄλλον τομέα δράσεως τῆς ἀστυνομίας. Εἶναι **ὁ τομεὺς τῆς ἐκτελέσεως τῶν πάσης φύσεως καταδιωκτικῶν ἐγγράφων,** ἤτοι τῶν τελεσιδίκων ἐρήμην ἀποφάσεων, τῶν ἐνταλμάτων συλλήψεως, τῶν ἐνταλμάτων προσωποκρατήσεως κ.λ.π.

Ἡ κυκλοφορία μεταξὺ τῶν φιλησύχων πολιτῶν, διαφόρων καταδίκων καὶ ἐγκληματιῶν, καταζητουμένων παρὰ τῶν δικαστικῶν Ἀρχῶν εἶναι ἄκρως ἐπικίνδυνος, διότι οἱ κακοποιοὶ οὗτοι, γνωρίζοντες ὅτι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐνδέχεται νὰ περιβληθοῦν τὰς χειροπέδας, εἶναι προπαρασκευασμένοι ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν σύλληψίν των καὶ διὰ νέου ἐγκλήματος ἀκόμη. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς, ἡ ἑτοιμότης, τὸ θάρρος καὶ ἡ αὐτοθυσία τῶν ἐκτελούντων τὰ καταδιωκτικὰ ἔγγραφα ἀστυνομικῶν εἶναι πολλάκις ἀπαράμιλλος. Εἰς πλείστας περιπτώσεις, ἐγκληματίαι, διαπράξαντες φόνους καὶ ληστείας πολλῶν προσώπων, παρέλυσαν κυριολεκτικῶς καὶ συνελήφθησαν ἀπὸ ἐμπείρους καὶ θαραλλέους ἀστυνομικούς, οἵτινες μὲ πᾶσαν προσοχὴν προπαρεσκεύασαν τὴν σύλληψίν των. Ἀλλὰ καὶ οὐχὶ σπανίως, δραστήριοι ἀστυνομικοὶ ἔπεσαν ἐν τῇ προσπαθείᾳ των ν' ἀπαλλάξουν τὴν κοινωνίαν συλλαμβάνοντες διωκομένους ἐγκληματίας.

Ἐνίοτε μάλιστα ἡ ἀστυνομία, δὲν ἀντιμετωπίζει μόνον τοὺς καταζητουμένους ἐγκληματίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς συγγενεῖς τούτων ἢ καὶ ἄλλους κακοποιοὺς ἢ γείτονας ἔχοντας συμφέρον ἀπὸ τὴν ἐγκληματικὴν δρᾶσιν τοῦ καταζητουμένου.

Ἀναφέρομεν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν, ὅταν ἐγένετο σύλληψις διευθυντοῦ

χασισοποτείου, ἀντισταθέντος ἐνόπλως, καὶ ἐνῷ ὡδηγεῖτο οὗτος εἰς τὴν ἀστυνομίαν οἱ περίοικοι ἤρχισαν νὰ ρίπτουν ἀπὸ τὰς στέγας καὶ παράθυρα τῶν οἰκιῶν των λίθους κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν. Τί συνέβαινε ; Ὁ διευθυντὴς αὐτὸς τοῦ χασισοποτείου, ἐκ τῶν μεγάλων κερδῶν τὰ ὁποῖα ἐπραγματοποίει διὰ τῆς πωλήσεως τῶν ναρκωτικῶν ἔδιδε ὡς δῶρον μικρὰ χρηματικὰ ποσὰ εἰς τοὺς περιοίκους καὶ οὕτω ἐπέτυχε νὰ ἔχῃ τὴν εὔνοιαν καὶ τὴν βοήθειαν κατὰ ποικίλλους τρόπους τῶν γειτόνων τούτων. Πλέον περίεργος εἶναι πολλάκις ἡ ἐπέμβασις καὶ νομιμοφρόνων ἀκόμη πολιτῶν, ἐκ λόγων αἰσθηματικῶν.

Ἀναφέρομεν μίαν χαρακτηριστικὴν περίπτωσιν τοιαύτης ἀδικαιολογήτου ἐπεμβάσεως.

Ἀστυνομικὸς τῆς Τροχαίας Κινήσεως συνέλαβε εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς ὁδηγὸν αὐτοκινήτου, δυνάμει ἀποφάσεως δικαστηρίου δι' ἧς εἶχε καταδικασθῇ εἰς φυλάκισιν δι' ὑπερβολικὴν ταχύτητα. Ὁ ὁδηγὸς διεμαρτύρετο καὶ προεκάλεσε συγκέντρωσιν πολιτῶν, ὁ ἀστυνομικὸς ὅμως, εὐγενῶς καὶ μὲ ἐπιμονὴν ἐζήτει νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Οἱ πολῖται ἤρχισαν νὰ παρεμβαίνουν, φωνάζοντες **«ἀφῆστε τοὺς ἀνθρώπους νὰ ζήσουν κ.λ.π.»** χωρὶς νὰ θέλουν ν' ἀκούσουν τὴν αἰτίαν, τὴν ὁποίαν τοὺς ἐγνώρισε ὁ ἀστυνομικὸς προσπαθῶν νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς ἀπόστασιν 50 μέτρων ἠκούσθησαν σπαρακτικαὶ κραυγαί. Ἕτερον αὐτοκίνητον τρέχον μὲ ὑπερβολικὴν ταχύτητα εἶχε παρασύρει ἕνα κοράσιον. Οἱ ἀνωτέρω πολῖται, οἱ ὁποῖοι διεμαρτύροντο τὴν στιγμὴν ἐκείνην διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ ὁδηγοῦ, ἀντιληφθέντες τὸ δυστύχημα ἤρχισαν νὰ φωνάζουν : **«πιάστε τὸν κακοῦργο, τὸ σκότωσε τὸ κορίτσι, τί τοὺς ἀφίνετε νὰ μᾶς σκοτώνουν!»**, χωρὶς νὰ ἐξετάσουν βεβαίως ἐὰν ἔπταιε ὁ ὁδηγὸς ἢ τὸ θῦμα.

Δυστυχῶς αἱ περιπτώσεις αὐταί, ὄχι μόνον παρεμβάλλουν ἐμπόδια εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀστυνομίας πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς κοινωνίας ἀπὸ τοὺς κακοποιούς, ἀλλὰ καὶ δημιουργοῦν αἴσθημα πικρίας καὶ ψυχικὸν παράπονον εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα βλέπουν ὅτι, ἀντὶ ἠθικῆς τοὐλάχιστον ἐνισχύσεως ἀπὸ μέρους ὅλων τῶν νομιμοφρόνων πολιτῶν, συναντοῦν ἐνίοτε ἀντίδρασιν θετικὴν καὶ προσκόμματα πρὸς βλάβην τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας.

Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὅλοι οἱ νομιμόφρονες πολῖται, ἔχουν ὑποχρέωσιν ὄχι μόνον νὰ ἐνισχύουν ἠθικῶς καὶ νὰ μὴ παρεμβάλλουν ἐμπόδια εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πάσης φύσεως ἐνταλμάτων συλλήψεως καὶ καταδιωκτικῶν ἐγγράφων, ἀλλὰ καὶ ὅταν παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἐνισχύουν πραγματικῶς τούτους, ἐν τῇ προσπαθείᾳ των νὰ συλλάβουν ἢ καταβάλλουν ἐγκληματίαν, διότι, ἐὰν ὁ ἀστυνομικὸς δὲν κατορθώσῃ νὰ συλλάβῃ τὸν ἐγκληματίαν τοῦτον, ἀσφαλῶς ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς ἐλευθέρας κυκλοφορίας του ἐπαπειλεῖ τοὺς πάντας.

Τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον εἶναι βεβαίως ὁ ἐντεταλμένος ὑπάλληλος τῆς κοινωνίας διὰ τὴν σύλληψιν τῶν κακοποιῶν, ἀλλὰ ὅπως ἕνας ἰδιοκτήτης κτήματος δὲν ἀφίνει ποτὲ τὸν φύλακα τῆς περιουσίας του νὰ κατανικηθῇ ἀπὸ ἐπιτεθέντα λῃστήν, διότι τότε κινδυνεύει ἡ ἰδία αὐτοῦ περιουσία καὶ ἡ ζωή του ἀκόμη, οὕτω καὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὴν κοινωνίαν πολῖται δὲν πρέπει ν' ἀφίνουν ἀπροστάτευτον καὶ ἄνευ βοηθείας ἐν ὥρᾳ κινδύνου τὸν φύλακά των, τὸν ἀστυνομικόν, διότι τότε κινδυνεύει ἀσφαλῶς ἡ ζωή, ἡ τιμὴ καὶ ἡ περιουσία των, ἤτοι τὰ πολυτιμώτερα ἀγαθά των.

Ἀλλ' ἐνῷ τὸ ἔγκλημα παρουσιάζει τὴν τραχεῖαν ὄψιν τοῦ ἔργου τῆς ἀστυνομίας, ὑπάρχουν καὶ πλεῖστοι ἄλλοι τομεῖς δράσεως, οἱ ὁποῖοι μολονότι ἐμφανίζονται ἁπλοῖ ἐν τούτοις ἔχουν σοβαρωτάτην σημασίαν καὶ περὶ αὐτῶν ἀσχολούμεθα κατωτέρω:

5. Ἀνήλικοι καὶ εἰδικὴ μεταχείρισις αὐτῶν.

Σοβαρώτατον εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἐπιβλέψεως ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας τῶν ἀνηλίκων καθὼς καὶ τῆς εἰδικῆς μεταχειρίσεως τῶν δι' οἱανδήποτε αἰτίαν συλλαμβανομένων τοιούτων.

Πολλάκις ἡ Ἀστυνομία εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προσαγάγῃ εἰς τὰ

Ἀστυνομικὰ Καταστήματα ἀνηλίκους, νὰ ἐξετάσῃ αὐτοὺς ὡς μάρτυρας ἢ κατηγορουμένους, νὰ κρατήσῃ ἐνίοτε αὐτοὺς καὶ νὰ τοὺς ἀποστείλῃ εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχάς.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν μεταχείρισις τῶν ἀνηλίκων τούτων ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς πρώτης μετ' αὐτῶν ἐπαφῆς, μέχρι τῆς περαιώσεως τῆς σχετικῆς μὲ αὐτοὺς ὑποθέσεως, πρέπει νὰ εἶναι ὅλως ἐξαιρετικὴ καὶ προσεκτική. Ὁ ἀνήλικος λόγῳ τῆς ψυχολογικῆς αὐτοῦ καταστάσεως, τῆς μὴ ὡριμότητος τῆς σκέψεως αὐτοῦ, τῆς ἐπιδράσεως ἐνίοτε κακοῦ περιβάλλοντος ἢ ἄλλων ποικίλων συνδρόμων στοιχείων, ἔχει ἀνάγκην τοιαύτης μεταχειρίσεως, ὥστε μήτε ὁ παιδικὸς ἐγωϊσμός του νὰ πληγῇ, μήτε ἡ φαντασία του νὰ ἐξαφθῇ, μήτε νὰ ἠρωποιηθῇ διὰ τὴν κακὴν πρᾶξιν εἰς ἣν ὑπέπεσεν, μήτε τέλος νὰ ἐξευτελισθῇ καὶ νὰ ριφθῇ εἰς κοινὰ μὲ ἐνηλίκους ἐγκληματίας, κρατητήρια.

Ἡ περὶ ἀνηλίκων νομοθεσία προβλέπει καὶ καθιερώνει εἰδικὴν διαδικασίαν καὶ μεταχείρισιν τῶν ἀνηλίκων, οἵτινες φθάνουν μέχρι τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν.

Οὐδὲν ὅμως ἀναφέρεται ἢ καθορίζεται διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ὁ ἀνήλικος θὰ εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ἔχουν ἐκδοθῇ ἐγκύκλιοι, δι' ὧν ρυθμίζονται τὰ τῶν συλλαμβανομένων ἀνηλίκων ὡς ἀκολούθως :

α) Ἀστυνομικὸς ἐπιλαμβανόμενος ὑποθέσεως ἀνηλίκου ἔστω καὶ εἰς βαθμὸν πταίσματος, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει πρέπει νὰ συμπεριφέρεται πρὸς αὐτὸν τραχέως καὶ ὑβριστικῶς, ἀλλ' ὀφείλει, ἐὰν μὲν ἀρκεῖ ἡ νουθεσία, νὰ νουθετήσῃ αὐτὸν κατὰ τρόπον ποὺ νὰ τὸν πείθῃ ὅτι διὰ τὸ καλόν του καὶ μόνον φροντίζει, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ νόμου, πρὸς τὸν ὁποῖον ὅλοι πρέπει νὰ συμμορφούμεθα. Ἐὰν ὅμως παρίσταται ἀνάγκη νὰ ὁδηγήσῃ αὐτὸν εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Κατάστημα πρέπει νὰ πράξῃ τοῦτο ἠπίως, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἀνήλικος ἀντιδρᾷ ζωηρῶς.

β) Εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν κατάστημα οὐδέποτε πρέπει ὁ ἀνήλικος νὰ προπηλακίζεται ἢ νὰ ἐξετάζεται παρουσίᾳ πολλῶν ἀτόμων κατὰ τρόπον τραχὺν καὶ δημιουργοῦντα εἰς τοῦτον τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εὑρίσκεται εἰς περιβάλλον ἐχθρικόν. Ἀπ' ἐναντίας, τόσον ὁ τρόπος τῆς ἐξετάσεως ὅσον καὶ ἡ ἐν γένει συμπεριφορὰ ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν πρὸς τοῦτον νὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ πείθεται, ὅτι οἱ νόμοι καὶ οἱ ἐκτελεσταὶ τούτων δὲν ἀποτελοῦν ὅπλα κατὰ τῶν κακοποιῶν ἀλλὰ κανόνας, οἵτινες ἐξασφαλίζουν τὴν εἰρηνικὴν διαβίωσιν τῶν ἀτόμων καὶ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

γ) Οὐδέποτε ὁ ἐγκληματίσας ἀνήλικος θὰ ἐγκλείεται εἰς τὰ κοινὰ κρατητήρια μὲ ἐνηλίκους κακοποιούς. Δέον νὰ ὑπάρχῃ εἰδικὸν κρατητήριον, ὅπου θὰ ἐγκλείωνται οἱ ἀνήλικοι καὶ πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ φρουρὸς θὰ παρέχῃ πᾶσαν εὐκολίαν, ὥστε ὁ περιορισμὸς των νὰ μὴ καθίσταται ὀδυνηρός.

δ) Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη νὰ συνοδευθῇ ὁ ἀνήλικος ἔξω τοῦ Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος εἴτε διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐρευνῶν ἢ ἀναζητήσεων, εἴτε διὰ τὴν μεταφοράν του εἰς δικαστικὴν ἀρχήν, τοῦτο θὰ γίνεται πάντοτε δι' ἀστυφύλακος ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, ἀποφευγομένων τῶν χειροπεδῶν, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, χωρὶς βεβαίως νὰ παραλείπεται ἡ λῆψις ἐπαρκῶν μέτρων προλήψεως δραπετεύσεως τούτου.

ε) Διὰ τοὺς περιφερομένους ἀνηλίκους, τοὺς ρέποντας πρὸς τὴν ἀλητείαν καὶ ἐπαιτείαν, πρέπει νὰ καταβάλλεται φροντίς, ὥστε οὗτοι, εἴτε νὰ στέλλωνται εἰς τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν πατρίδας, εἴτε νὰ προσλαμβάνωνται εἰς ἐργασίας, εἴτε τέλος νὰ ἐγκλείωνται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εἰς σωφρονιστικὰ καταστήματα, μερίμνῃ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τῶν ἀνηλίκων.

στ) Τέλος ἀποτελεῖ ἄριστον μέτρον προλήψεως τῆς πρὸς τὸ κακὸν ροπῆς τῶν ἀνηλίκων, ὅταν οἱ κ.κ. Διοικηταὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας ὀργανώνουν κατὰ συνοικίας ἐν συνεννοήσει μὲ τοὺς γονεῖς ἢ ἄλλα φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, δίκτυα παρακολουθήσεως τῶν ἀνηλίκων τῆς περιφερείας των, εἰς τρόπον ὥστε, πᾶσα κακὴ πρᾶξις ἢ τάσις αὐτῶν πρὸς τὸ κακοποιεῖν νὰ περιέρχεται εἰς γνῶσιν τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἐγκαίρως νὰ λαμβάνωνται μέτρα νουθεσίας, εἰδοποιήσεως τῶν γονέων ἢ διδασκάλων καὶ προστασίας αὐτῶν. (Συνεχίζεται)

ΤΑ 12 ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΑΥΛΩΝ

ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΡΩΗΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ **ΑΛΑΙΝ ΑΠΟΥΩΡΝΤ**
Μετάφρ. ὑπὸ Σ.Α.Χ.–ΘΕΟΔΟΤΟΥ

ΣΤ'. ΠΩΣ Ο ΧΕΔΙΒΗΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΕΠΩΛΗΣΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ ΤΗΝ ΔΙΩΡΥΓΑ ΤΟΥ ΣΟΥΕΖ

Τὸ φθινόπωρον τοῦ 1875 ἐστάλην εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ κ. Μπυφφάρδ, τότε Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας. Ὅταν ἔφθασα ἐκεῖ, τὸν ηὗρα συνομιλοῦντα μὲ τὸν κ. ντὲ Λεσσέψ, τὸν μέγαν τοῦτον ἄνδρα εἰς ὃν ἡ Γαλλία συνεχώρησε τὰ γεροντικὰ ἁμαρτήματά του, ὡς ἐκ τῆς δόξης ποὺ ἔκαμε νὰ λάμψῃ ἐπ' αὐτῆς ἐν τῷ παρελθόντι. Τὸν κ. ντὲ Λεσσὲψ τὸν ἐγνώριζα ἤδη, ὁπότε αἱ προγενέστεραι σχέσεις του μὲ τὸ διπλωματικὸν σῶμα εἶχαν φυσικῷ τῷ λόγῳ αὐξήσει τὸ δι' αὐτὸν σέβας μου. Κατὰ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην μὲ ἐδέχθη λίαν ἐγκαρδίως, ἀπαράλλακτα ὅπως ὁ Ὑπουργός, ὅστις ἀμέσως ἔθιξε τὸ θέμα περὶ τοῦ ὁποίου ἐπεθυμοῦσαν νὰ μὲ συμβουλευθοῦν.

— «Σᾶς ἐκάλεσα, εἶπεν, ὄχι δι' ὑπόθεσιν, πολιτικήν, ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ σᾶς » ἐρωτήσω ἂν θὰ ἐδέχεσθε ἐκ μέρους τοῦ ὑποκόμητος κ. ντὲ Λεσσὲψ ἀποστολὴν » ἰδιωτικήν. Καίτοι ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἀποστολῆς ταύτης θὰ προβῆτε ἄνευ ὀδη» γιῶν τοῦ Ὑπουργείου μου, πιστεύω ὅτι θὰ παραδεχθῆτε ὅτι αἱ εἰς τὸν κ. ντὲ Λεσσὲψ παρασχεθησόμεναι ὑπηρεσίαι δὲν θὰ ἀπαρέσκουν εἰς τὴν Γαλλικὴν κυβέρ» νησιν».

Ἐκπλαγεὶς ἀπὸ αὐτὸ τὸ παράξενον προοίμιον, ἠρώτησα μὲ τὰ μάτια τὸν κ. ντὲ Λεσσέψ. Ὁ γέρος προσεποιήθη ὅτι δὲν ἐκαταλάμβανε.

— «Θὰ σᾶς ἐξηγήσω τὸ θέμα μὲ δύο λέξεις, εἶπεν. Ὁ Χεδίβης τῆς Αἰγύπτου » κατέχει 160.000 μετοχὰς τῆς Ἑταιρίας τῆς Διώρυγος τοῦ Σουέζ, ἀπὸ τὰς ὁποίας » ἐπιθυμεῖ νὰ ἀπαλλαχθῇ. Ἓν συνδικᾶτον κεφαλαιούχων ἐσχηματίσθη ἐδῶ μὲ σκο» πὸν νὰ ἀποκτήσῃ τὰς μετοχὰς ταύτας καὶ ὑπεβλήθη ἡ ἰδέα νὰ σᾶς ἐπιφορτίσουν » νὰ μεταβῆτε εἰς τὸ Κάϊρον διὰ νὰ ἀρχίσετε διαπραγματεύσεις μὲ τὸν Χεδίβην».

Δὲν ἐκαταλάμβανα τελείως τὴν κατάστασιν. Δὲν ἠμποροῦσα νὰ παραδεχθῶ διατὶ ν' ἀπευθυνθοῦν εἰς ἐμέ, μέλος τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, διὰ νὰ χρησιμεύσω ὡς μεσίτης εἰς ὅμιλον Παρισινῶν τραπεζιτῶν. Καὶ ἠρώτησα τὸν γέροντα:

— «Τὸ συνδικᾶτον περὶ οὗ ὁμιλεῖτε γνωρίζει τὴν Ἑταιρίαν τῆς Διώρυγος ;»

Ἔσεισε τὴν κεφαλὴν εἰς δεῖγμα καταφάσεως.

— «Δὲν εἶμαι συμμέτοχος εἰς τὴν ὑπόθεσιν, εἶπε, μόνον, ἐν τῇ ἰδιότητί μου » ὡς Προέδρου τῆς Ἑταιρίας θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἔβλεπα αὐτὰς τὰς μετοχὰς εἰς χεῖρας » φίλων τῆς Ἑταιρίας. Κατέχω ἐν τούτοις πίνακα τῶν μελῶν τοῦ συνδικάτου».

Μοὶ ἐνεχείρισεν ἔγγραφον ἀναγράφον δωδεκάδα ὀνομάτων. Δύο ἢ τρεῖς μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν μεγάλοι τραπεζῖται· δὲν εἶχα ἀκούσει ποτὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἄλλων. Τὸν παρετήρησα ἀπολύτως ἔκπληκτος.

— «Ἀλλά, φίλε ὑποκόμη, ἀνέκραξα, εἶσθε πεπεισμένος ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα » διαθέτουν κεφάλαια ἀρκετὰ διὰ τὴν συναλλαγήν ; Θὰ εἶναι ὑπόθεσις ἑκατοντάδος » ἑκατομμυρίων !»

— «Ἐγὼ βεβαιῶ ἐκ τῆς ἀπόψεως ταύτης, εἶπεν ὁ Ὑπουργὸς μὴ ἀφίσας εἰς » τὸν Λεσσὲψ καιρὸν νὰ ὁμιλήσῃ. Δὲν εἶναι ζήτημα χρήματος».

— «Καὶ ἐὰν ὁ Χεδίβης ἀπαιτήσῃ ἐγγυήσεις ;» ἀντεῖπα, βλέπων ὅτι θὰ κατέ» ληγα συντόμως εἰς λύσιν.

— «Ἐὰν θὰ ἦτο ἀπολύτως ἀναγκαῖον, θὰ ἠδύνασθε νὰ τῷ προσφέρητε τὴν » ἐγγύησιν τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως. Ἀλλ' εἶναι ἓν σημεῖον ποὺ θὰ δεήσῃ νὰ » ἀποφύγητε τὴν πρόκλησίν του, εἰ δυνατόν· καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει πρέπει νὰ » εἶσθε ἄκρως συνετός, ὥστε ὁ συνταγματάρχης Οὐῶρτον, ὁ Βρεταννὸς ἀντιπρόσωπος » ἐν Καΐρῳ νὰ μὴ μάθῃ τίποτε».

Ἐν τέλει, ἤρχισα νὰ ἐννοῶ τὴν κατάστασιν. Ἀπευθυνθεὶς εἰς τὸν Λεσσέψ, τὸν ἠρώτησα :

— «Εἶναι ἐπίσης ἀναγκαῖον, κύριε Ὑποκόμη, νὰ ἀγνοοῦν τὸ συμφέρον ποὺ » ἔχετε ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ;»

Ὁ γέρων ἐμειδίασε καὶ ἔσεισε τὴν κεφαλήν, ἀλλὰ μετ' ὀλιγωτέρας ἐνεργείας.

— «Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀφορμὴ ὅπως ὁ Χεδίβης ἀγνοῇ τὸ ἐνδιαφέρον περὶ » τοῦ ὁποίου σᾶς ὡμίλησα. Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ἐξηκολούθησε προσποιούμενος ὕφος » ἐμπιστευτικόν, ὅτι μία δυσκολία ἐξερράγη μεταξὺ τῆς Ἑταιρίας τῆς Διώρυγος » καὶ τοῦ Χεδίβου, δυσκολία ποὺ δὲν θὰ ἤθελα νὰ ἴδω ἀναφαινομένην πάλιν. Πέ- » ρυσιν, ἕνεκα διαφορᾶς εἰς ζήτημα διοδίων, ἡ Ἑταιρία ὑπεχρεώθη νὰ ἀπαγο- » ρεύσῃ τὴν εἴσοδον τῶν Βρεταννικῶν πολεμικῶν πλοίων εἰς τὴν διώρυγα».

« Μόλις ἐλήφθη τὸ μέτρον τοῦτο, ὁ Ἰσμαὴλ Πασσᾶς, ὡς κύριος μέτοχος, ἀνέ- » λαβε νὰ μεσολαβήσῃ καὶ νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδιαζομένου μέτρου. » Ἔχομεν λόγους νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἕνεκεν ἐνεργειῶν τῆς Βρεταννικῆς Κυβερνήσεως, » τῇ μεσολαβήσει τοῦ ἀπεσταλμένου της, ὁ Πασσᾶς ἀπεφάσισεν ἔτσι, καὶ θὰ ὁμολο- » γήσητε ὅτι εἶναι τρόπος πιέσεως ποὺ θὰ ἦτο ἀδύνατος ἐὰν αἱ μετοχαὶ εὑρί- » σκοντο εἰς χεῖρας Γάλλων».

Κατένευσα. Εἶχα ἐννοήσει.

— «Ἴδωμεν ἂν κατέχω καλῶς τὴν ὑπόθεσιν, εἶπα παρατηρῶν τοὺς δύο συν- » ομιλητάς μου. Πρέπει νὰ μεταβῶ εἰς τὸ Κάϊρον ὡς ἰδιώτης, ἀντιπροσωπεύων » αὐτοὺς τοὺς κυρίους τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα εἶναι γραμμένον εἰς αὐτὸ τὸ χαρτὶ » καὶ πρὸς ὄφελος τῶν ὁποίων ὀφείλω νὰ καταπείσω τὸν Χεδίβην νὰ ἐκχωρήσῃ » τὰς μετοχάς του. Ἐν ἀνάγκῃ, θὰ προσφέρω εἰς τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα τὴν ἐγγύ- » ησιν τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως. Ἐπὶ πλέον, ὡς φιλόπατρις Γάλλος, ἠμπορῶ νὰ » τρέφω τὴν εὐχαρίστησιν σκεπτόμενος ὅτι ἡ διαπραγμάτευσις αὕτη θὰ ἐμποδίσῃ » τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν νὰ μεμφθῇ, ἂν, διὰ λόγους χρηματιστικούς, ἡ Ἑται- » ρία τῆς Διώρυγος τοῦ Σουὲζ θὰ ἠναγκάζετο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἴσοδον τῆς διώρυγος » εἰς στρατεύματα ἀγγλικά».

Ὁ ντὲ Λεσσὲψ ἐμειδίασε καὶ ὁ Ὑπουργὸς μοὶ ἔρριψε βλέμμα κατανοήσεως.

— «Ἐννοήσατε θαυμάσια, καὶ εἶμαι εὐτυχὴς διαπιστῶν ὅτι δὲν ἠπατήθημεν » ποὺ σᾶς ἐξελέξαμεν. Πηγαίνετε, κάμετε τὰς προετοιμασίας σας διὰ τὴν προ- » σεχῆ ἀναχώρησίν σας καὶ μὴ ἐπανέλθετε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον εἰμὴ ὅταν ὅλα τακτο- » ποιηθοῦν».

Ἐχαιρέτησα καὶ ἀπεχαιρέτησα. Μετὰ μίαν ἑβδομάδα ἤμην εἰς τὸ Κάϊρον. Εἶχα συστατικὰς ἐπιστολὰς καὶ ταχέως ἐπέτυχα συνάντησιν μὲ τὸν Ἰσμαὴλ Πασσᾶν. Ὁ χαρακτὴρ τοῦ Χεδίβου τούτου εἶναι γνωστότατος. Ἡ ἀμέριμνος σπατάλη του εἶχε καταντήσει τὴν χώραν του εἰς τὴν χρεωκοπίαν, καὶ ὑπηνίχθην ταύτην διὰ νὰ τὸν πείσω νὰ δεχθῇ τὴν προσφορὰν ποὺ μὲ ἐπεφόρτισαν νὰ κάμω. Τὸ ἀνάκτορον τοῦ Καΐρου, ὅπου ἔγινα δεκτός, ἦτο μῖγμα πολυτελείας εὐρωπαϊκῆς καὶ ἀνατολικῆς. Ὁ ἀλλόκοτος αὐτὸς συνδυασμὸς ἐπανευρίσκετο παρὰ τῷ Ἰσμαὴλ Πασσᾷ, οὗτινος ἡ ἡλιοκαὴς ἀνατολικὴ μορφὴ τοῦ προσώπου διέφερε παραδόξως ἀπὸ τὴν εὐρωπαϊκήν του ἐνδυμασίαν. Δὲν εἶχε λάβει καμμίαν προηγουμένην πληροφορίαν περὶ τῆς προσφορᾶς ποὺ θὰ τῷ ἔκαμνα καὶ περὶ τῆς ὁποίας ὤφειλα νὰ ὁμιλήσω μὲ μεγίστην ἐπι- φυλακτικότητα.

— «Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα, εἶπα, μετὰ τὴν » ἀνταλλαγὴν τῶν συνήθων χαιρετισμῶν, ὑπὲρ συνδικάτου ἰσχύοντος τραπεζιτῶν

» ἐν Παρισίοις, οἵτινες μὲ ἐπεφόρτισαν νὰ Σᾶς ὑποβάλω μεγάλην πρότασιν περὶ » τῆς Διώρυγος τοῦ Σουέζ».

Τὰ μαῦρα μάτια του ἔλαμψαν ὅταν ἤκουσεν αὐτὰς τὰς λέξεις. Ἀπήντησε μὲ ὕφος παράξενον :

— «Ἐκουράσθην μὲ τὴν Διώρυγα τοῦ Σουέζ, Κύριε Βαρῶνε. Δὲν ἔδωκε τὰ » ἀποτελέσματα ποὺ ἐδικαιούμην νὰ ἀναμένω ἀπὸ αὐτὴν καί, ὡς ἐκ περισσοῦ, » εἶναι πηγὴ πολιτικῶν συγχύσεων. Ἀλλ' ἐξακολουθεῖτε, ἐξηγήσατε τὴν πρότασίν » σας».

— «Εἶναι φύσεως μελλούσης νὰ ἀνακουφίσῃ τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα ἀπὸ » τὰς συγχύσεις ταύτας, ἀπήντησα μετὰ σεβασμοῦ. Αἱ πολιτικαὶ ὑπερευαισθησίαι » ποὺ γεννῶνται κατὰ κάθε διαπραγμάτευσιν σχετικὴν πρὸς τὴν διώρυγα μὲ ὑπο- » χρεώνουν νὰ ζητήσω, ὅπως τηρηθῇ τὸ μέγιστον μυστικὸν ἐν σχέσει πρὸς τὴν » συναλλαγὴν ταύτην μεταξὺ τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος καὶ τῶν προσώπων ἐν » ὀνόματι τῶν ὁποίων ἐνεργῶ».

Μία συνοφρύωσις μοῦ ὑπέδειξεν ὅτι ὁ Πασσᾶς κάτι ὑπωπτεύετο.

— «Ἐὰν πρόκειται περὶ ἁπλῆς χρηματιστηριακῆς ὑποθέσεως, οὐδὲν ἔχω νὰ » ἀντείπω, ἀλλ' ἐὰν πολιτικαὶ ἀπόψεις συνδέωνται πρὸς τὴν πρότασίν σας, θὰ » δεήσῃ νὰ συμβουλευθῶ τοὺς Συμβούλους μου, προτοῦ σᾶς ἀπαντήσω τι. Ἐν τού- » τοις θέλω νὰ σᾶς ἀκούσω».

— «Εἶναι πρὸ παντὸς ὑπόθεσις χρηματιστηριακή, διεκήρυξα. Ἐν τῇ ἰδιό- » τητί Σας ὡς Χεδίβου τῆς Αἰγύπτου, ἡ Ὑμετέρα Ὑψηλότης ἔχει δικαιώματά τινα » ἐπὶ τῆς διώρυγος, ἥτις διέρχεται διὰ τῆς χώρας Σας. Τὰ δικαιώματα ταῦτα συνι- » στῶσι τὴν πολιτικὴν σχέσιν Σας, μετὰ τῆς διώρυγος, ταῦτα δὲ οὐδόλως ἀποσκο- » ποῦνται ἐν τῇ προτάσει περὶ ἧς πρόκειται. Ἐν ὀλίγοις, εἶσθε κάτοχος ἀριθμοῦ » τινος μετοχῶν ἐν τῇ Ἑταιρίᾳ, εἰς ἣν ἀνήκει ἡ διῶρυξ καὶ οὐδὲν Σᾶς κωλύει νὰ » παραχωρήσητε τὰς μετοχὰς ταύτας μὲ τὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν ἄλλου μέλους τῆς » Ἑταιρίας».

— «Ἄ! διέκοψε, βλέπω τὶ θέλετε. Μοὶ προτείνετε νὰ κάμω προσφορὰν διὰ » μερικὰς ἐξ αὐτῶν τῶν μετοχῶν».

— «Δι' ὅλας, Ὑψηλότατε, ἀπήντησα χαιρετήσας».

— «Τὶ! Ξεύρετε τὶ λέγετε ; Αἱ μετοχαὶ αὐταὶ στοιχίζουν τοὐλάχιστον ἑκατὸν » ἑκατομμύρια»!»

— «Εἶναι τὸ καθορισθὲν ποσόν».

Ὁ Ἰσμαὴλ Πασσᾶς μὲ παρετήρησε μὲ ὕφος ἔκπληκτον.

— «Ἀλλ' οὐδέποτε μοὶ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα νὰ ξεκάμω αὐτὰς τὰς μετοχάς! Εἶναι » ἀληθὲς ὅτι δὲν τὰς εὑρίσκω ἀποδοτικάς. Γνωρίζετε ὅτι οἱ τόκοι ἔχουν ἀναβληθῇ ;»

— «Ἤκουσα κάτι περὶ τούτου, εἶπα νωθρῶς. Ἡ ἐντολή μου συνίσταται ἁπλῶς » νὰ Σᾶς ζητήσω ἂν δέσχεσθε τὸ ποσὸν ποὺ ἀναφέρατε. Ὑπ' ὄψει τῆς ἐπισφαλοῦς » καταστάσεως τῶν Αἰγυπτιακῶν οἰκονομικῶν, ὑπέθεσα ὅτι κάποτε θὰ ἀπεφασί- » ζατε νὰ ἐκχωρήσητε τὰς μετοχὰς ταύτας».

— «Δὲν σᾶς λέγω ὅτι εἶναι πρόωρος ὁμιλία διαπραγματεύσεως αὐτῶν. Ἐστα- » μάτησε καὶ ἔκυψε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπί τινας στιγάς. Δὲν ἐσκέφθην ἀκόμη νὰ ὁρίσω » τὴν τιμὴν τῶν μετοχῶν μου, εἶπε, ρίπτων μοι βλέμμα διαπεραστικόν. Ἴσως ἐπι- » τύχω περισσότερα ἐν Λονδίνῳ, ἐὰν ἦτο γνωστὸν ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ ἀπαλλαχθῶ » ἀπὸ αὐτάς».

Ἠγέρθην μὲ ὕφος προσβεβλημένον.

— «Θὰ τολμήσω νὰ ὑπενθυμίσω εἰς τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα ὅτι θὰ ἦτο » παράβασις τοῦ μυστικοῦ μας. Ἐφόσον οὐδὲν ἔχετε νὰ ἀντείπητε ὡς πρὸς τὰς » προσφορὰς ποὺ Σᾶς γίνονται ἀπὸ τὸ συνδικᾶτον, δὲν δικαιοῦσθε νὰ ἀποταθῆτε » ἀλλαχόσε».

Αἱ μομφαί μου τὸν ἔθιξαν. Ἤκουσε σοβαρῶς καὶ ἐκίνησεν ἄπαξ καὶ δὶς τὴν κεφαλήν.

— «Πολὺ καλά, θὰ ἐξετάσω τὴν προσφοράν σας. Ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίζω » μὲ ποῖον ἔχω νὰ κάμω. Ὁ κ. ντὲ Λεσσὲψ ἐνδιαφέρεται ;»

Προσεποιήθην ὅτι κακῶς ἠννόησα.

— «Ὁ κ. ντὲ Λεσσὲψ δὲν ἀποτελεῖ μέλος τοῦ συνδικάτου, ἀπήντησα μὲ ἀπο- » στροφήν, ἀλλ' ἐὰν ἐξαρτᾶτε σπουδαιότητα ἀπὸ τὴν συγκατάθεσίν του, δύναμαι » νὰ τὴν λάβω».

—«Ὄχι, ὄχι, ἀρκεῖ, εἶπε ταχέως καὶ ἐμειδίασε. Τότε ποῖα εἶναι τὰ πρόσωπα » ποὺ σᾶς κατέστησαν ἀντιπρόσωπον;»

Τῷ ἐπέδωκα ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου ποὺ μοὶ εἶχε δώσει ὁ ντὲ Λεσσέψ. Τὸν παρετήρησε μὲ ἀβεβαιότητα.

— «Δὲν γνωρίζω αὐτὰ τὰ ὀνόματα, ἐψιθύρισε. Θὰ παραδεχθῆτε ὅτι προτοῦ » ἐξακολουθήσω τὴν διαπραγμάτευσιν πρέπει νὰ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι τὸ σοβαρὸν τοῦτο ποσὸν θὰ καταβληθῇ».

Ἔλαβα ὕφος ἀνθρώπου προσβεβλημένου.

— «Οὐδέποτε ἠμφισβητήθη τὸ ἀξιόχρεων τῶν κυρίων τούτων, εἶπα ζωηρῶς. » Μόλις ἡ Ὑμετέρα Ὑψηλότης δεχθῇ, τὸ τέταρτον τοῦ ποσοῦ θὰ καταβληθῇ ἀμέσως » εἰς τὴν Τράπεζαν τοῦ Καΐρου. Ἐν συνόψει, εἶμαι ἐπιφορτισμένος νὰ Σᾶς προσφέρω, » ἐν ἀνάγκῃ, τὴν ἐγγύησιν τῆς κυβερνήσεώς μου».

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ Χεδίβης ἐμειδίασεν. Ἔλαβεν ἄλλην μορφήν.

— «Αὐτὸ ἀρκεῖ, εἶπεν. Ἄφετέ μοι αὐτὸ τὸ χαρτὶ καὶ εἰς μερικὰς ἡμέρας θὰ » σᾶς δώσω τὴν ἀπάντησίν μου».

Οὕτως ἀπολυθείς, ἐπέστρεψα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον μου. Δὲν ἤμην ἐν τούτοις εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνεντεύξεως ταύτης. Ὁ Χεδίβης εἶχε δείξει πολὺ ὀλιγωτέραν προθυμίαν νὰ δεχθῇ τὴν προσφοράν μου παρ' ὅ,τι εἶχα ὑποθέσει, καὶ εἶδα ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ κάμω διάβημα τολμηρὸν διὰ νὰ ἐπιτύχω τὴν συγκατάθεσίν του. Ἡ προγενεστέρα πεῖρά μου εἶχεν ἀποδείξει ὅτι ὅταν συναντᾷ τις δυσκολίαν εἰς τὴν Ἀνατολήν, τὴν ἐξαλείφει διὰ τῆς γυναικός. Ὤφειλα νὰ εὕρω τὸ μέσον εὑρέσεως τοῦ ἰσχυροῦ τούτου μοχλοῦ. Μὴ ζητῆτε ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. Ἀρκεῖ νὰ εἴπω ὅτι μεγάλη ἐπίδρασις ἠσκεῖτο ἐπὶ τοῦ Ἰσμαὴλ Πασσᾶ ὑπὸ ὡραίας γυναικὸς τοῦ χαρεμίου του ὀνόματι Φατιμές, ἥτις εἶχεν ἀδυναμίαν διὰ τὰ κοσμήματα τοῦ βασιλικοῦ ἀνακτόρου. Τὸ διάβημα τοῦτο ἦτο λίαν ἐπικίνδυνον, ἐφόσον τὰ ἀνάκτορα πάντοτε φυλάσσονται καλῶς. Ἐν τούτοις κατώρθωσα νὰ ἐπιτύχω συνάντησιν μὲ τὴν ὡραίαν εὐνοουμένην τοῦ Χεδίβου, καλλονὴν μὲ τὴν ὁποίαν συνεβιβάσθην ἄριστα, καίτοι συχνὰ διηρωτήθην πῶς ἐπέτυχε νὰ δικαιολογήσῃ παρὰ τῷ Ἰσμαὴλ τὴν κατοχὴν καρφίδων καὶ ἐνωτίων ποὺ εἶχε δεχθῇ ἀπὸ ἐμὲ χωρὶς ἐνδοιασμούς. Δὲν εἶχα λόγους νὰ παραπονεθῶ διὰ τὴν καλὴν πίστιν τῆς καλλονῆς ταύτης. Μετὰ δύο ἡμέρας προσεκλήθην εἰς τὸ Ἀνάκτορον καὶ ἐγενόμην δεκτὸς πολὺ ἐγκαρδίως ἀπὸ τὸν Χεδίβην. Μοὶ ἐπληροφόρησεν ὅτι ἀπεφάσισε νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὸ συνδικᾶτον καὶ ὅτι ἀπέμενε μόνον τὸ ζήτημα τῆς συμφωνητέας τιμῆς. Ἐζήτησε δέκα ἑκατομμύρια περισσότερον, καὶ τὸν εἰδοποίησα ὅτι θὰ ἐζήτουν ὁδηγίας ἐκ Παρισίων καὶ θὰ τῷ ἐκοινοποίουν τὸ ἀποτέλεσμα.

Διερχόμενος ἀπὸ τὰς θύρας τοῦ ἀνακτόρου συνήντησα τὸν μόνον ἄνθρωπον τοῦ Καΐρου, τοῦ ὁποίου εἶχα ἐπιζητήσει νὰ ἀποφύγω τὴν συνάντησιν—τοῦ συνταγματάρχου Οὐῶρτον. Ἤμεθα γνωστοὶ παλαιόθεν καὶ μὲ ἀνεγνώρισεν ἀμέσως, καίτοι προσεποιήθην ὅτι ἐγὼ δὲν τὸν ἀνεγνώριζα.

— «Φίλτατέ μου Βαρῶνε, ποία καλὴ συνάντησις! εἶπε μὲ ὕφος αἰφνίδιον. » Ποῖος καλὸς ἄνεμος σᾶς ἔφερεν ἐδῶ ; Βλέπω ὅτι ἤλθετε νὰ πειράξετε τὸν γέρο » Ἰσμαήλ. Τίποτε τὸ νέον διὰ τὴν διώρυγα, ὑποθέτω ;»

— «Συγγνώμην, συνταγματάρχα μου, ἀλλ' ἀπατᾶσθε, ἀπήντησα μὲ κάποιαν

» ἐπιφύλαξιν. Δὲν εἶναι ὁ διπλωμάτης ποὺ βλέπετε ἐν ἐμοὶ αὐτὴν τὴν στιγμήν. » Ἦλθα εἰς τὸ Κάϊρον ὡς ἁπλοῦς ἐπισκέπτης καὶ ἐὰν ἐπεσκέφθην τὸν Χεδίβην, » τοῦτο δὲν ἐγένετο διὰ λογαριασμὸν τοῦ Γαλλικοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν».

Μὲ ἠτένισε μὲ ὕφος ὕποπτον.

— «Καλά, παλληκάρι μου, εὔχομαι τὸ ταξίδι σας νὰ εἶναι εὐχάριστον, καίτοι » εἶσθε ὁ ἄνθρωπος, ποὺ θὰ ὑπωπτευόμην τὸ ὀλιγώτερον νὰ εὐχαριστῆται εἰς παρό- » μοιον ταξεῖδι. Τὰ ξενοδοχεῖα καὶ ἡ μαγειρικὴ εἶναι ἀφαντάστως κατώτερα ἐδῶ. » Τοὐλάχιστον θὰ ἔλθετε νὰ δειπνήσωμεν μαζὶ ἀπόψε ; »

— «Βεβαιότατα, ἀπήντησα, προσποιούμενος ὕφος ἐγκάρδιον. Μόλις τελειώσω τὴν μικρὰν ἀλληλογραφίαν μου, εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σας».

— «Καλά, δότε μοι τὸ ὄνομα τοῦ ξενοδοχείου σας καὶ ἐντὸς ἡμισείας ὥρας » θὰ ἔλθω νὰ σᾶς πάρω».

Τῷ ἔδωκα τὸ ὄνομα τοῦ ξενοδοχείου μου καὶ μόλις ἀνεχώρησεν, ἐτηλεγράφησα εἰς Παρισίους. Ἤμην κάπως ἀνήσυχος βλέπων αὐτὸν εἰσερχόμενον ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀνάκτορον καὶ ἀπεφάσισα νὰ τελειώσω ἄνευ ἀναβολῆς τὰς ὑποθέσεις μου. Ὁ Συνταγματάρχης μοὶ προσέφερε δεῖπνον θαυμάσιον. Δὲν ὡμίλησε πλέον περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπισκέψεώς μου εἰς τὸ Κάϊρον, ἀλλὰ μὲ μετεχειρίσθη ὡς ἁπλοῦν περιηγητήν.

— «Βαρῶνε, εἶπεν εἰς τὸ τέλος τοῦ δείπνου, ἐπιθυμεῖτε ἀναμφιβόλως νὰ » λάβητε μερικὰς φωτογραφίας τοῦ Καΐρου. Δὲν ἔχω πολλὰς ἀσχολίας τώρα καὶ » θὰ μοὶ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς συνοδεύσω. Δὲν σᾶς ὑπόσχομαι πολλὰ περὶ θεάτρων, » ἀλλ' ὑπάρχουν ὡραῖαι γυναῖκες ποὺ πρέπει νὰ γνωρίσετε».

Ἐμειδίασα συνετῶς σκεπτόμενος τὴν Φατιμέν. Ἀλλ' ἤμην περίεργος νὰ συν- αντήσω τὰς φίλας τοῦ συνταγματάρχου.

— «Ναί, ἐξηκολούθησεν, εἶμαι ἐδῶ ἀπό τινος καιροῦ ἤδη καὶ νομίζω ὅτι » ἐγνώρισα ἐκείνας ποὺ ἀξίζουν. Θὰ ἠκούσατε νὰ ὁμιλοῦν περὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ » ἀσύλου καὶ περὶ τοῦ ἀδυνάτου νὰ ἴδῃ τις κἄτι ἀπὸ τὸν ἐσωτερικὸν βίον τῶν ἀνω- » τέρων τάξεων, ἀλλά, μεταξύ μας, ὅλα αὐτὰ εἶναι ὑπερβολικά. Ἡ Αἴγυπτος » δὲν εἶναι πλέον ὅ,τι ἦτο ἡ διῶρυξ σας, τὴν ἔχει κάπως ἐξευρωπαΐσει. Καί! — εἶπε » μὲ φωνὴν ταπεινὴν—καὶ ὁ γυναικωνίτης τοῦ Χεδίβου ἀκόμη δὲν εἶναι ἀδιαπέρα- » στος. Δὲν εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ κατορθώσω εἴσοδον εἰς αὐτόν!»

Ἐμειδίασα ἐκ νέου.

— «Νομίζεις ὅτι εἶσαι μεγάλος ἄνθρωπος, συνταγματάρχα, ἐσκέφθην, ἀλλ' » ἐγὼ ποὺ εἶμαι εἰς τὸ Κάϊρον μόλις ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος γνωρίζω κἄτι περισσότερον » ἀπὸ σὲ δι' αὐτό!».

Ὁ συνταγματάρχης ἐμειδία. — «Δὲν μὲ πιστεύετε!» ἀνεφώνησε. «Πολὺ καλά, » θὰ τὸ ἴδητε μόνος μόλις δειπνήσωμεν!»

Ἐκάλεσε τὸν ὑπηρέτην του καὶ τῷ εἶπε κἄτι εἰς τὸ αὐτί. Μετὰ μίαν ὥραν ἐπέ- στρεψεν, ἔρριψε βλέμμα συνεννοήσεως εἰς τὸν κύριόν του καὶ ἀπῆλθε.

— «Τώρα, ἀνέκραξεν ὁ συνταγματάρχης σηκωθείς, θὰ ἴδετε ἂν ἐξεπλήρωσα » τὰς ὑποχρεώσεις μου».

Τὸν ἠκολούθησα ἀπὸ δρόμον ποὺ ἦτο δι' ἐμὲ γνωστότερος ἀπὸ ὅ,τι ὑπέθετεν ὁ συνταγματάρχης. Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Ἀνάκτορον ἀπὸ θύραν κρυφίαν. Μᾶς ἐδέχθη ἕνας εὐνοῦχος, καὶ ὡδηγήθημεν ἀπὸ διαδρόμους τῶν ὁποίων πολλοὶ μοὶ ἦσαν γνωστοί, εἰς διαμέρισμα ποὺ δὲν ἀνεγνώρισα. Μόλις ἐφθάσαμεν, ἠκούσθη ἦχος κωδωνίσκου· τὸ παραπέτασμα ποὺ ἀπέκλειε γειτονεῦον δωμάτιον ἤρθη καὶ ἐφάνη ἡ νεράϊδα περὶ τῆς ὁποίας ὡμίλησεν ὁ συνταγματάρχης.

Ἦτο αὐτὴ ἡ Φατιμέ!

Ἐὰν ἀντὶ ἁπλῆς συμπτώσεως, ἡ συνάντησις αὐτὴ ἦτο προμελετημένη, μὲ σκοπὸν νὰ τεθῶ εἰς κακὴν θέσιν, τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἦτο ὀλεθριώ- τερον. Ἐκπληκτος καὶ ταραγμένος, δὲν ἔσχον τὸν καιρὸν νὰ κάμω εἰς τὴν εὐφυᾶ γυναῖκα νεῦμα προτοῦ διευθυνθῇ πρὸς ἐμὲ καὶ προφέρῃ τὸ ὄνομά μου μὲ τὴν με-

γίστην ζέσιν. Ὁ Συνταγματάρχης ἔμεινε κατάπληκτος διαπιστῶν ὅτι ἤμην ἐν γνώσει τῶν ἰδιαιτέρων τῆς Αἰγυπτιακῆς Αὐλῆς. Ἀλλὰ προσεποιήθην ὅτι θριαμβεύω φοβούμενος μήπως ἡ Φατιμὲ εἶχε κάμει ὑπαινιγμὸν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπισκέψεώς μου. Εὐτυχῶς ἦτο γυναῖκα ἔμπειρος ὅλων τῶν ραδιουργιῶν τοῦ χαρεμίου καὶ ἠννόησεν ἄριστα τὰ βλέμματα ποὺ τῇ ἔρριψα καὶ διὰ τῶν ὁποίων τῇ ἐπέβαλα σιωπήν. Ἐν τούτοις ἡ συνάντησις ἦτο πλήρης ἀμηχανίας καὶ δὲν δυσηρεστήθην ἀποχωρῶν, ὑποσχεθεὶς νὰ ἐπανάλβω τὴν ἐπίσκεψίν μου εἰς πρώτην εὐκαιρίαν.

Ὁ Συνταγματάρχης ἐτήρησε πείσμονα σιγὴν κατὰ τὴν ἐπάνοδόν μας. Βεβαίως μὲ κατηγόρησεν ὅτι τὸν ἠπάτησα, ἀλλὰ δὲν εἶπε τίποτε καὶ ἐχωρίσθημεν μὲ λόγους φιλικωτάτους, μολονότι δὲν ἐπανέλαβε τὴν προσφορὰν νὰ μοὶ χρησιμεύσῃ ὡς ξεναγὸς εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν πρωτεύουσαν.

Τὴν ἐπαύριον ἔλαβα ἐκ Παρισίων τὸ ἀκόλουθον κρυπτογράφημα: «Εἴπατε » εἰς τὸν Χεδίβην ὅτι θεωροῦμεν τὴν πρώτην προσφοράν μας ὡς ἀντιπροσωπεύουσαν » τὴν ἀξίαν τῶν μετοχῶν, ἀλλὰ μὴ διακόψητε τὰς διαπραγματεύσεις».

Πολὺ στενοχωρημένος ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀνόητον παζάρευμα, ἐπῆγα εἰς τὸ Ἀνάκτορον διὰ νὰ γνωρίζω τί μοὶ ἔμενε νὰ κάμω. Τί εἶδα εἰσερχόμενος; Τὸν συνταγματάρχην Οὐῶρτον! Μὲ ἐχαιρέτησε πολὺ ψυχρῶς.

— «Βλέπω ὅτι ποτίζετε τὸν Ἰσμαὴλ μὲ τὰς θερμὰς περιποιήσεις σας», εἶπε διερχόμενος. Ἡ ταπείνωσις αὕτη ἀντεσταθμίσθη ἀπὸ τὴν ὑποταγὴν τοῦ Χεδίβου. Τῷ ἐδήλωσα ὅτι τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν ἑκατομμυρίων ἦτο ὅ,τι ἠμποροῦσε νὰ καταβάλῃ τὸ Συνδικᾶτον, καὶ μετὰ μικρὰν συζήτησιν ἐδέχθη τὴν συμφωνίαν. Εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπιτυχίαν, ἐπῆγα εἰς τὸ τηλεγραφεῖον, ἔνθα συνήντησα πάλιν τὸν Ἄγγλον.

— «Ἐλπίζω ὅτι δὲν ἀγγέλλετε τὴν ἀναχώρησίν σας, εἶπε μοχθηρῶς».

— «Δὲν ἠμπορῶ νὰ φύγω τόσον εὐκόλως, ἀπήντησα ἀποτόμως».

Ἔδωκα τὸ τηλεγράφημά μου καὶ κατόπιν ἔκαμα περίπατον εἰς τὴν πόλιν. Ἐπερίμενα μόνον τὸ χρῆμα καὶ νὰ λάβω τὰς μετοχάς. Ἀργὰ τὸ βράδυ εἰσερχόμενος εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ηὗρα «Ἐπεῖγον», τηλεγράφημα ἐπ' ὀνόματί μου. Προήρχετο ἀπὸ τὸν κ. Μπυφφὰρδ τὸν ἴδιον, καὶ ἔλεγεν:

«Ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε γνῶσιν τῶν προτάσεων. Ἐπανέλθετε ἀμέ» σως εἰς Παρισίους, διὰ νὰ μεταβῆτε εἰς Λονδῖνον».

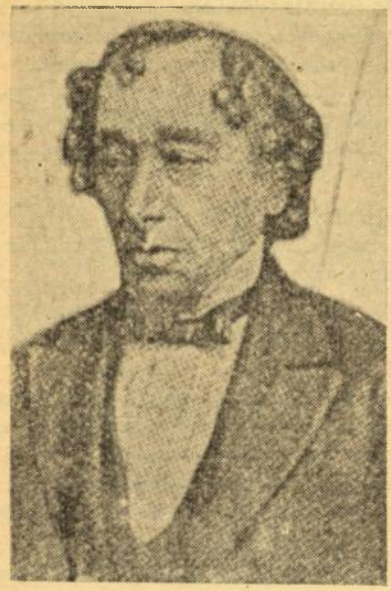
Ἐγνώρισα ἀμέσως εἰς ποῖον ὤφειλα νὰ ἀποδώσω αὐτὸν τὸν φρικώδη κτύπον. Εἴτε ἡ ὡραία Φατιμέ, εἴτε αὐτὸς οὗτος ὁ Χεδίβης μὲ ἐπρόδωσαν, ἦτο σαφὲς ὅτι ὁ Συνταγματάρχης Οὐῶρτον εἶχεν ἀνακαλύψει τὸ μυστικὸν τῆς ἀποστολῆς μου καὶ σκευωρήσει τὴν μεσολάβησιν ταύτην τῆς κυβερνήσεώς του.

Ὅταν ἔφθασα μετὰ ἓξ ἡμέρας εἰς Παρισίους, ὁ κ. Μπυφφὰρδ μοὶ ἐξήγησε τὴν κατάστασιν.

— «Ἰδού, τὶ συνέβη, εἶπεν. Ὁ Λόρδος Λέρβυ, Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, » ἐπληροφόρησε προφορικῶς τὸν ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτήν μας ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυ» βέρνησις γνωρίζει ὅτι ἐπροτάθη εἰς τὸν Χεδίβην νὰ ἐκχωρήσῃ τὰς μετοχάς του » εἰς συνδικᾶτον ἐνεργοῦν εἰς ὄφελος τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Πρέπει νὰ κατα» πεισθῇ ὅτι ἡ διαπραγμάτευσις προέρχεται ἀπὸ συνδικᾶτον ἰδιωτικόν, ἀπολύτως » ἀνεξάρτητον ἀπὸ ἡμᾶς. Ηγαίνετε ἀμέσως εἰς Λονδῖνον. Μὴ σᾶς μέλλῃ περὶ τοῦ » λόρδου Δέρβυ, ποὺ εἶναι ἁπλοῦς μεσάζων. Ἀπευθυνθῆτε ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν » κ. Δισραέλην, τὸν πρωθυπουργόν, μετὰ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ κανονίσωμεν » τὸ ζήτημα. Ἐξηγήσατέ τῳ πρὸς ὄφελος τίνος ἐνεργεῖτε καὶ ἡ ὑπόθεσις θὰ λήξῃ » τάχιστα εὐνοϊκῶς».

Μοὶ ἔμενε μόνον νὰ ὑπακούσω. Τὴν ἐπαύριον βράδυ, 25 Νοεμβρίου, ἔφθασα εἰς Λονδῖνον, καὶ μόλις ἤλλαξα ἐνδυμασίαν, διηυθύνθην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ὁ Πρωθυπουργὸς δὲν εἶχεν εἰσέτι ἀποκτήσει ἀληθῆ φήμην. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἦτο μᾶλλον ἀνεκτὸς παρὰ ἐκτιμώμενος ἀπὸ τὸ κόμμα του ποὺ εὗρισκεν ἐν αὐτῷ τὸν ἀξιώτατον συνήγορον ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, ἀλλὰ πλεῖστοι ἐδυσπίστουν εἰς τὰς ἀρχάς του καὶ εἰς τὴν πολιτικήν του. Ὁ λαὸς τὸν ἐθεώρει ὡς λαμπρὸν τυχοδιώκτην καὶ ἄνθρωπον θεωριῶν. Ἡ Εὐρώπη ἐγνώρισε τὸ ὄνομά του κατὰ τὸν Ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον, ἐν ᾧ τὸν ἀντελήφθησαν ἕτοιμον νὰ ἐπισπεύσῃ πόλεμον ὅπου ὁ ἅμισυς κόσμος θὰ ἦτο ἐπὶ ποδός, οἱ δὲ Εὐρωπαῖοι πολιτικοὶ ἄνδρες ἔμειναν ἔκληκτοι ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦτο ποὺ αὐτοὶ οὗτοι οἱ διάδοχοί του ἐθαύμασαν τόσον ἔκτοτε. Ὥστε εἶναι καταληπτὸν ὅτι κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν μου παρὰ τῷ κ. Δισραέλῃ δὲν ἐπίστευα νὰ συναντήσω τὸν κατόπιν Λόρδον Βήκονσφηλδ τοῦ Βερολινείου Συνεδρίου. Μὲ ἐδέχθη μὲ εὐγένειαν τρόπων αὐτόχρημα Γαλατικὴν καὶ τῷ ἐξήγησα τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς μου.

ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΔΙΣΡΑΕΛΙ
Κόμης τοῦ Βήκονσφηλδ

— «Μὴ νομίζετε ὅτι εἶσθε ξένος δι' ἐμέ, μοὶ » εἶπε. Δὲν ἀγνοῶ τὴν ἐξέχουσαν φήμην ποὺ » ἀπεκτήσατε εἰς τὰς διαφόρους Πρεσβείας τῆς » Εὐρώπης».

Τοῦτο μοὶ ἐφάνη ὡς δυστυχὲς προοίμιον. Ἔσπευσα νὰ ἀρνηθῶ καὶ ἀποκηρύξω τὰς φιλοφρονήσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ.

— «Φοβοῦμαι, μήπως ἀπατᾶσθε, εἶπα σοβα- » ρῶς. Ἡ διπλωματική μου πεῖρα ὑπῆρξε τοι- » αύτη ἑνὸς δευτερεύοντος ὑποδεεστέρου. Ἐγὼ » μᾶλλον ὀφείλω νὰ σᾶς συγχαρῶ εὐλαβῶς διὰ τὸ μέγα γόητρον, τὸ ὁποῖον ἡ διοί- » κησίς σας ἀπέκτησεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν».

Ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν μὲ ὕφος ἄπιστον.

— «Ἄ ὄχι, Βαρῶνε, ἡ καλωσύνη σας, σᾶς κάμνει νὰ λέγετε φιλοφρονήσεις » ποὺ δὲν ἀξίζουν. Ἐγὼ δὲν καταλαμβάνω πολλὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν » πολιτικήν, ἡ πολιτική μου εἶναι, πρὸ παντὸς πολιτικὴ εἰρήνης καὶ ἡσυχίας. Ἐπι- » τρέψατέ μοι νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι ἐπιζητῶ κυρίως νὰ καλλιεργήσω τὴν φιλίαν » τοῦ σοφοῦ ἔθνους σας».

Ἔθιξα τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἀπορρίψω σκοπίμως τὸν διπλωματικὸν χαρακτῆρα μὲ τὸν ὁποῖον ἐζήτει νὰ μὲ περιβάλῃ.

— «Τὰ αἰσθήματά σας, μᾶς τιμοῦν πάρα πολύ, Κύριε Πρόεδρε, ἀπήντησα. » Λυποῦμαι μόνον ποὺ δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ τὰ ἐπαναλάβω εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυ- » βέρνησιν».

— «Ἀλλὰ σᾶς πληρεξουσιοδοτῶ νὰ τὰ ἐπαναλάβετε εἰς αὐτήν, καὶ μάλιστα » σᾶς τὸ ζητῶ, ἀνέκραξε, προσποιούμενος ὅτι δὲν ἐννοεῖ».

— «Ἄ! εἶναι ἀδύνατον! εἶπα. Δὲν εἶμαι ἐπιφορτισμένος τώρα ἀπὸ καμμίαν » ἐπίσημον ἀποστολήν, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν δύναμαι νὰ ἐπαναλάβω ἐκφράσεις » ποὺ μοὶ ἔγιναν ὡς εἰς ἄνθρωπον ἰδιώτην».

Μία ἔκφρασις φαινομενικῆς ἀπορίας διῆλθεν ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ κ. Δισραέλη, ἀλλ' ἀμέσως μετεβλήθη εἰς ἔκφρασιν ἐγκαρδίου εὐμενείας.

— «Ὥστε δὲν ἤλθατε διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεώς σας! ἀνέκραξε.

» Μοὶ κάμνετε ἐπίσκεψιν προσωπικήν! Ἔτσι λοιπὸν ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς γεμίσω » τὸ ποτῆρι».

— «Μὲ τιμᾶτε πολὺ δεχόμενός με ἔτσι, ἀπήντησα ἐλαφρῶς συγκεχυμένος. » Πράγματι, ἠρχόμην νὰ σᾶς ζητήσω μίαν εὔνοιαν δι' ἓν χρηματιστικὸν συνδι- » κᾶτον εἰς τὸ ὁποῖον εἶμαι συνεταιρισμένος καὶ ποὺ πιθανῶς δὲν θὰ μοὶ τὴν ἀρ- » νηθῆτε».

— «Θὰ ἐσφάλλατε ἀμφιβάλλων, φίλτατε Βαρῶνε μου, εἶπε μὲ τὴν ἰδίαν ἐγ- » καρδιότητα. Ἐστὲ βέβαιος ὅτι ἂν ἠμπορῶ νὰ παραχωρήσω αὐτὴν τὴν εὔνοιαν » δὲν θὰ λείψω. Ἀλλ' ἐξηγηθῆτε».

— «Σᾶς εὐχαριστῶ χιλιάκις, Κύριε Πρόεδρε. Ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἁπλουστάτη. « Τὸ συνδικᾶτον περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλῶ συνίσταται ἀπὸ κεφαλαιούχους γνωστο- » τάτους, αἱ ἐπιχειρήσεις τῶν ὁποίων ἀπέτυχαν ἕνεκα παρεννοήσεως ἐκ μέρους » τοῦ Λόρδου Δέρβυ».

— «Μὲ ἐκπλήττετε!» Ὁ κ. Δισραέλης ὡμίλησε μὲ ὕφος ἀπορίας. Καὶ μειδιῶν εὐμενῶς προσέθηκεν : «Ἀλλ' ἐπὶ τέλους δὲν εἶσθε ὁ μόνος ποὺ ἐδέησε νὰ πολεμή- » σετε κατὰ τῆς παρεξηγήσεως τοῦ Δόρδου Δέρβυ. Διηγηθῆτέ μοι τὰς λεπτο- » μερείας».

—«Ἀλλ' εἶναι αὐτὸ ποὺ ἐπιθυμῶ. Τὸ συνιδικᾶτον περὶ οὗ ὡμίλησα καὶ ποὺ » μὲ παρεκάλεσε νὰ ἐνεργήσω ἐν ὀνόματί του, ἔσχε τὴν ἰδέαν ἐπιχειρήσεως μὲ » τὰς μετοχὰς τῆς Ἑταιρίας τῆς Διώρυγος τοῦ Σουέζ. Γνωρίζετε αὐτοὺς τοὺς » ἀνθρώπους τῶν Χρηματιστηρίων—ὅταν διείδουν τὴν τύχην νὰ κάμουν πρᾶξιν » εὐμενῆ, ἡ πολιτικὴ εἶναι ἡ τελευταία πρὸς τὴν ὁποίαν ἀποβλέπουν. Λοιπὸν φαί- » νεται ὅτι ὁ Λόρδος Δέρβυ ἔχει ἀντιρρήσεις διὰ λόγους ποὺ ἀγνοῶ, καὶ ἀπηγό- » ρευσεν εἰς τὸν καϋμένον Χεδίβην νὰ δεχθῇ τὴν προσφορὰν ποὺ ἐπεφορτίσθην νὰ » κάμω».

Ἡ στάσις τοῦ Ἀγγλου Πρωθυπουργοῦ παρουσίασεν ἔκφρασιν βαθείας ἀνίας.

— «Γελοῖον!» ἐψιθύρισεν. «Εἶναι ἀπίστευτον! ποῖον λόγον ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ » ἐνεργῶν ἔτσι ;»

— «Φαίνεται ὅτι τὸν ἔπεισαν ὅτι ἡ διαπραγμάτευσις αὕτη ἔχει σημασίαν πολι- » τικήν, καὶ ὅτι αἱ μετοχαὶ αὗται εἶναι προωρισμέναι διὰ τὴν Γαλλικὴν κυβέρνησιν».

Ὁ κ. Δισραέλης μὲ παρετήρησε μὲ ἀπορίαν.

— «Ἀλλ' αὐτό, δὲν εἶναι ἀληθές, βεβαίως ; ἠρώτησεν. Ἔρχεσθε νὰ μοὶ εἴπητε » ὅτι πρόκειται περὶ ἁπλῆς ὑποθέσεως κερδοσκοπίας ;»

— «Βεβαίως. Τοὐναντίον ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀδιαφορεῖ δι' αὐτὴν τὴν » ὑπόθεσιν».

— «Ἐννοῶ. Μὲ ζητεῖτε νὰ πείσω τὸν Λόρδον Δέρβυ ὅτι ἀπατᾶται νομίζων » ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐνδιαφέρεται εἰς τὰς συναλλαγάς σας ;»

— «Ἀκριβῶς, ἀπήντησα κἄπως ταραγμένος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἠμ- » πορῶ ἄραγε νὰ ἐλπίζω ὅτι θὰ κατορθώσετε νὰ ἄρητε τὴν ἀπαγόρευσίν του ;»

— «Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀφορμὴ διὰ νὰ κρατηθῇ, ἀπήντησε. Πρόκειται νὰ » τὸν κάμω νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἐσφαλμένως παρέσχε πίστιν εἰς τὰς φλυαρίας ταύτας. » Θὰ ἠδύνασθε ἴσως νὰ μοὶ ὑποδείξητε μίαν πρόφασιν δικαιολογοῦσαν τὴν παρεξή- » γησιν ταύτην ;»

Οὕτως ἐνθαρρυνθεὶς, διεκινδύνευσα προφέρων τὸ ὄνομα τοῦ συνταγματάρχου Οὐῶρτον, τὸ ὁποῖον ὁ Δισραέλης ἤκουσε συνοφρυωθείς.

— «Συνήντησα αὐτὸν τὸν ἀξιωματικὸν ἐν Καΐρῳ, ἐξήγησα, καὶ ἔμαθεν ὅτι » εἶχα σχέσεις μὲ τὸν Ἰσμαὴλ Πασσᾶν. Δὲν ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ τὸν πλησιά- » σω καὶ πιθανῶς ἡ ἐπιφύλαξίς μου αὕτη προεκάλεσε τὴν μεσολάβησίν του».

— «Εἶναι αὐτόχρημα ἐντροπή! ἀνέκραξεν ὁ Πρωθυπουργός, βαθέως ἀγανακτισμένος. Εἴχετε δίκαιον νὰ παραπονεθῆτε εἰς ἐμὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ προσώπου, » τοῦ ὁποίου αἱ ἀδικαιολόγητοι ὑποψίαι ἔβλαψαν μεγάλως τοὺς φίλους σας».

— «Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ συνταγματάρχης μὲ ἐγνώρισε προηγουμένως κατά » τινα διπλωματικὴν διαπραγμάτευσιν, προσέθηκα. καὶ τοῦτο φαίνεται τὸν ἔπεισεν » ὅτι λόγοι πολιτικοὶ ἐνείχοντο εἰς τὰς ἐνεργείας μου».

Ὁ κ. Δισραέλης ἐμειδίασε μὲ ὕφος εὔθυμον.

— «Ἄ, Βαρῶνε, βλέπετε ὅτι ἡ τρομερὰ φήμη σας σᾶς καταδιώκει, παρετή- » ρησε. Πῶς ἠμπορεῖτε νὰ ἀπορῆτε διότι ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ ἀρνοῦνται νὰ » ἀναγνωρίσουν ἐν τῷ εὐφυέστάτῳ διπλωμάτῃ τῆς Εὐρώπης ἕνα ἀθῷον μεσάζοντα » ἐμπορικοῦ συνδικάτου ;».

Αἱ διφορούμεναι αὗται φιλοφρονήσεις μὲ ἀνησύχησαν. Προσποιούμενος ὕφος ἀστεϊσμοῦ ὡς τὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἀπήντησα :

— «Ἴσως ὑπῆρχεν ἄλλη ἀφορμὴ προκαλέσασα τὸν φθόνον τοῦ Συνταγμα- » τάρχου Οὐῶρτον. Δὲν ἐφοβήθη τὴν φήμην μου μόνον ἐν θέματι πολιτικῷ. Καὶ τῷ » ἐδιηγήθην τὴν ὑπόθεσιν τῆς Φατιμές. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ διεσκέδασε πολὺ τὸν κ. » Δισραέλη. Μὲ ἐκράτησε πολὺ ἀργὰ τὴν νύκτα διηγούμενος εὐχαρίστους ἀναμνή- » σεις τερπνοτάτας, ὡς προερχομένας ἀπὸ τὸν εὐφυέστατον ἄνθρωπον τῆς Εὐρώπης. » Ὅταν τέλος ἀνεχώρουν, μὲ συνώδευσε μέχρι τῆς θύρας, ὅπου ἐξέφρασε πάλιν » τὴν λύπην του διὰ τὸ σφάλμα τοῦ Λέρδου Δέρβυ καὶ μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἐπίστευεν » ἀπολύτως εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως».

Λοιπόν. Τὴν ἐπαύριον, ἐν φύλλον τοῦ Τάϊμς εὑρίσκετο ἐπὶ τῆς τραπέζης μου. Τὸ ἤνοιξα, καὶ τὸ πρῶτον πρᾶγμα ποὺ ἐπέσυρε τὸ βλέμμα μου ἦτο τὸ ἀκόλουθον :

«Σήμερον παρέχομεν ἐκπληκτικὴν εἴδησιν : Ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις » ἠγόρασεν ἀπὸ τὸν Χεδίβην μετοχὰς διὰ ποσὸν 10.000.000 Φράγκων. Εἰς τὴν μυ- » στικὴν ταύτην διαπραγμάτευσιν, φύσεως ἀσφαλιζούσης τὰς σχέσεις τῆς Ἀγγλίας » ἐν Αἰγύπτῳ, βλέπομεν τὴν χεῖρα τοῦ κ. Δισραέλη».

Καὶ οὕτω καθεξῆς. Εἶχα ἀπατηθῆ ἐπαισχύντως. Ἐνόσῳ ὁ κ. Δισραέλης διε- τείνετο, ἔτσι γιὰ γοῦστο, ὅτι μοὶ παρεῖχε πᾶν ὅ,τι τῷ ἐζητοῦσα, εἶχεν εἰς τὴν τζέπην του ἤδη τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Χεδίβου! Ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἀποτελεῖ τὴν πλέον ταπεινωτικὴν πεῖραν τοῦ σταδίου μου. Ἡ Γαλλία δὲν ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ τίποτε. Ὁ Δισραέλης μὲ ἔκαμε νὰ δηλώσω ὅτι ἡ Κυβέρνησίς μου δὲν ἐνδιεφέρετο εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν μετοχῶν. Ἐὰν διεμαρτυρόμην, θὰ μοὶ ἀπήντα ὅτι ἠμπορεῖ νὰ παρου- σιάσῃ ἄλλο ἰδιαίτερον συνδικᾶτον κερδοσκόπων. Ἡ δολιότης του ἦτο πολὺ καλῶς συνδυασμένη διὰ νὰ ἐπιτρέψῃ διαμαρτυρίαν.

«Ἐν τέλει ἡ δυστυχὴς Φατιμὲ ἐπλήρωσε τὰ σπασμένα, παρετήρησεν ὁ Πρεσ- » βευτὴς μὲ ὕφος λυπηρόν. Δὲν ἐχάρη ἐπὶ πολὺ τὰ δῶρα ποὺ τῇ εἶχα δώσει. Ἡ » τύχη της ἔμεινε μυστηριώδης. Ἀλλὰ πάντοτε ἐφοβήθην ὅτι ὑπῆρξε ζήτημα εὐτε- » λείας—καὶ ὅτι ὁ Συνταγματάρχης Οὐῶρτον ἐταπεινώθη εἰς τοιοῦτόν τι, διὰ νὰ » ἐπιτύχῃ διαβολικὴν ἀντεκδίκησιν».

Βαρῶνος .....
πρώην Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας.

(Μεταφραστής : Σοφοκλῆς Ἀβρ. Χουδαβερδόγλους—Θεόδοτος. Π. Φάληρον)

Η ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ ΠΑΡ' ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Ἐν σχέσει μὲ τὸ ἄρθρον τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἰατροδικαστικῆς κ. Γρηγ. Κάτσα «περὶ θανατικῆς ποινῆς» ἐλάβομεν παρὰ τοῦ γνωστοῦ σοφοῦ Γυμνασιάρχου κ. Ι. Φραγκιδάκη τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν :

Πρὸς

τὴν Σεβαστὴν Διεύθυνσιν

τοῦ Περιοδικοῦ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»

Ἐνταῦθα

Ἐλλογιμώτατε κύριε Διευθυντά,

Ἐν τῷ τιμητικῶς ἀποσταλέντι μοι τεύχει τοῦ ἐγκρίτου ὑμῶν περιοδικοῦ, ἐφ' ᾧ καὶ εὐχαριστῶ, ἀνέγνωσα τὴν περισπούδαστον πραγματείαν τοῦ διακεκριμένου Καθηγητοῦ τῆς Ἰατροδικαστικῆς κυρίου Κάτσα περὶ τῆς θανατικῆς ποινῆς καὶ τῶν μέσων ἐκτελέσεως αὐτῆς· ἐν ἀρχῇ τῆς πραγματείας ταύτης ὁ κ. Καθηγητὴς γράφει, ὅτι νόμοι ἀρχαῖοι «ἐπέβαλλον τὴν θανατικὴν ποινὴν δι' ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα νῦν δὲν θὰ ἐτιμωροῦντο διὰ τοιαύτης ποινῆς».

Ἡ παρατήρησις αὕτη εἶναι ἀναμφισβητήτως ὀρθή, ὡς μαρτυροῦν ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ συγγράμματα. ἐξ ὧν ἀρύομαι τὰ ἑπόμενα τεκμήρια πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς γνώμης τοῦ κυρίου Καθηγητοῦ.

Ὁ μέγας ῥήτωρ τῶν Ἀθηνῶν Δημοσθένης εἰς τὸν περίφημον λόγον του κατὰ τοῦ Τιμοκράτους, πολιτικοῦ δημαγωγοῦ, ὅστις εἶχεν ὑποβάλει πρὸς ψήφισιν νόμον μὲ ἀναδρομικὴν ἰσχὺν διὰ νὰ μὴ προφυλακισθοῦν οἱ κομματικοί του ὀπαδοί, συλληφθέντες ἐπὶ καταχρήσει δημοσίου χρήματος, κατακρίνων δριμύτατα τὴν ἐνέργειαν ταύτην ἐξαίρει εὐφήμως ἀντίθετον νομοθετικὸν σύστημα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἐν Λοκροῖς τῆς κάτω Ἰταλίας, ἔνθα ἤκμασε κατὰ τὸν 7ον π.Χ. αἰῶνα ὁ μέγας Ἕλλην νομοθέτης Ζάλευκος· ὁ Δημοσθένης λοιπὸν ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν δικαστῶν ὡς ἑξῆς :

«Βούλομαι δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐν Λοκροῖς ὡς νομοθετοῦσι, διηγήσασθαι....ἐάν τις βούληται νόμον καινὸν τιθέναι, ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖ, καὶ ἐὰν μὲν δόξῃ καλὸς καὶ χρήσιμος εἶναι ὁ νόμος, ζῇ ὁ τιθεὶς καὶ ἀπέρχεται, εἰ δὲ μὴ τέθνηκεν ἐπισπασθέντος τοῦ βρόχου. καὶ γάρ τοι καινοὺς μὲν οὐ τολμῶσι τίθεσθαι, τοῖς δὲ πάλαι κειμένοις ἀκριβῶς χρῶνται.» (Δημοσθ. κατὰ Τιμοκρ. 744).

Δηλαδὴ θέλω δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, νὰ σᾶς διηγηθῶ πῶς νομοθετοῦσιν ἐν τῇ πόλει τῶν Λοκρῶν.....ἐάν τις θέλῃ νὰ ὑποβάλῃ πρὸς ψήφισιν νέον νόμον, τὸν λαιμόν του ἔχων μέσα εἰς θηλειὰν(=σχοινίον ἀγχόνης) ὑποβάλλει τὸν νόμον, καὶ ἐὰν μὲν φανῇ ὅτι ὁ νόμος εἶναι καλὸς καὶ χρήσιμος, ζῇ ὁ ὑποβαλὼν τὸν νόμον καὶ ἀπέρχεται, εἰ δὲ μὴ ἔχει θανατωθῇ διὰ τραβήγματος τοῦ σχοινίου (τῆς ἀγχόνης). Διὰ τοῦτο βέβαια νέους νόμους δὲν τολμοῦν νὰ θέτουν, τοὺς δὲ παλαιόθεν κειμένους ἀκριβῶς χρησιμοποιοῦν.

Ἂς φαντασθῇ τις τὶ θὰ ἐγίνετο εἰς τὰ σημερινὰ κοινοβουλευτικὰ κράτη, ἂν ἴσχυε τοιαύτη νομοθεσία· πόσοι ἀπαγχονισμοὶ θὰ ἐλάμβανον χώραν εἰς τὰ κοινο-

βούλια, ὁσάκις δὲν θὰ ἐψηφίζοντο οἱ προτεινόμενοι νέοι νόμοι ἢ δὲν θὰ ἐγίνοντο δεκταὶ αἱ συνήθεις τροπολογίαι τῶν παλαιῶν νόμων.

Ὁ Δημοσθένης βεβαιοῖ ἐν συνεχείᾳ, ὅτι ἐν διαστήματι πλέον τῶν διακοσίων ἐτῶν εἷς μόνον νέος νόμος ἐψηφίσθη, ὁ ἑξῆς : ἐάν τις ἐξορύξῃ τὸν ὀφθαλμὸν ἀνθρώπου ἔχοντος ἕνα μόνον ὀφθαλμόν, νὰ ἐξορύξουν εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ τοὺς δύο ὀφθαλμοὺς τοῦ δράστου, ἵνα ἴσην τὴν συμφορὰν ἔχωσι καὶ οἱ δύο : «.....**ἐάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἄμφω ἀντεκκόψαι παρασχεῖν, ἵνα τῇ ἴσῃ συμφορᾷ ἀμφότεροι χρῶνται· καὶ τοῦτον μόνον λέγονται Λοκροὶ θέσθαι τὸν νόμον ἐν πλέον ἢ διακοσίοις ἔτεσιν**.....» (Αὐτόθι).

Ἡ ἀνωτέρω νομοθεσία ἀποδίδεται ὑπό τινων μὲν εἰς τὸν μέγαν νομοθέτην Ζάλευκον (ἰδὲ Ἀνθολ. Στοβ. 44, 90), ὑπ' ἄλλων δὲ εἰς τὸν σύγχρονον καὶ ἐφάμιλλον ἐκείνου, τὸν Χαρώνδαν ἐκ τῆς πόλεως Κατάνης τῆς Σικελίας· (ἰδὲ Διοδώρ. Σικελ. ΙΒ'. 17).

Ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν ἀρχαιότητα αὐστηρότατοι ἦσαν οἱ νόμοι τοῦ Δράκοντος, κατὰ τὰ τέλη τοῦ 7ου πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος, οἱ ὁποῖοι ἐχαρακτηρίζοντο μὲ τὴν γνωστὴν ἀλληγορικὴν ἔκφρασιν ὅτι ἐγράφησαν δι' αἵματος καὶ οὐχὶ διὰ μελάνης· τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦτον αἰτιολογεῖ ὁ ἱστορικὸς Πλούταρχος γράφων τὰ ἑξῆς : «**Μία γὰρ ὀλίγου δεῖν ἅπασιν ὥριστο τοῖς ἁμαρτάνουσι ζημία θάνατος, ὥστε καὶ τοὺς ἀργίας ἁλόντας ἀποθνήσκειν καὶ τοὺς λάχανα κλέψαντας ἢ ὀπώραν ὁμοίως κολάζεσθαι τοῖς ἱεροσύλοις καὶ ἀνδροφόνοις. Διὸ Δημάδης ὕστερον εὐδοκίμησεν εἰπών, ὅτι δι' αἵματος, οὐ διὰ μέλανος, τοὺς νόμους ὁ Δράκων ἔγραψεν.**» (Πλουτ. Σόλ. ΙΖ'.)· ἤτοι : διότι παρ' ὀλίγον εἶχεν ὁρισθῇ μία τιμωρία δι' ὅλους τοὺς ἐγκληματοῦντας, ὁ θάνατος, ὥστε καὶ οἱ δι' ἀργίαν καταδικασθέντες νὰ θανατώνωνται καὶ οἱ κλέψαντες λάχανα ἢ φροῦτον νὰ τιμωρῶνται ὁμοίως μὲ τοὺς ἱεροσύλους καὶ τοὺς ἀνθρωποκτόνους.

Διὰ τοῦτο ὁ Δημάδης (ὁ ῥήτωρ) βραδύτερον ἐπιτυχῶς εἶπεν ὅτι δι' αἵματος, ὄχι διὰ μέλανος, ἔγραψε τοὺς νόμους ὁ Δράκων.

Ὁ δὲ μέγιστος τῶν φιλοσόφων ὁ Πλάτων εἰς τοὺς νόμους του δι' ὡρισμένα ἐγκλήματα ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἀδικηθέντα νὰ αὐτοδικήσῃ τιμωρῶν διὰ θανάτου τὸν ἀδικήσαντα αὐτόν, ὡς π.χ. διὰ τὰ ἐγκλήματα κλοπῆς ἢ βιαίας ἁρπαγῆς : «**νύκτωρ φῶρα εἰς οἰκίαν εἰσιόντα ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων ἐὰν ἐλὼν κτείνῃ τις, καθαρὸς ἔστω· καὶ ἐὰν λωποδύτην ἀμυνόμενος ἀποκτείνῃ, καθαρὸς ἔστω·**» (Πλάτ. Νομ. θ'. 874β)· δηλ. κλέπτην εἰσερχόμενον ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς οἰκίαν διὰ κλοπὴν χρημάτων ἐάν τις, ἀφοῦ τὸν συλλάβῃ, τὸν φονεύσῃ, ἂς εἶναι ἀπαλλακτέος· καὶ ἐὰν ἀμυνόμενός τις φονεύσῃ λωποδύτην (=βιαίως ἁρπάζοντα), ἂς εἶναι ἀπαλλακτέος.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Πλάτων ἐγκρίνει τὴν αὐτοδικίαν καὶ εἰς τὸ ἔγκλημα τῆς μοιχείας : «**καὶ ἐὰν ἐλευθέραν γυναῖκα βιάζηταί τις.....νηποινὶ τεθνάτω ὑπό τε τοῦ ὑβρισθέντος βίᾳ καὶ ὑπὸ πατρὸς ἢ ἀδελφῶν ἢ υἱέων.....**» (Αὐτόθι 874c)· δηλ. καὶ ἐάν τις ἐλευθέραν γυναῖκα (=ἀστήν, νόμιμον σύζυγον ἄλλου) ἐκβιάζῃ, ἂς θανατωθῇ ἀτιμωρητὶ (=ἄνευ ἀντιποίνων διὰ τὸν δράστην) καὶ ὑπὸ τοῦ προσβληθέντος ἐκ τοῦ βιασμοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ ἀδελφῶν ἢ υἱῶν...

Ὁ δὲ Μωσαϊκὸς Νόμος τῆς Ἱερᾶς Βίβλου ὥριζεν ὅπως διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως τιμωρηθοῦν διὰ θανατικῆς ποινῆς ἀμφότεροι οἱ ἔνοχοι τοῦ ἐγκλήματος, ἤτοι καὶ ὁ μοιχὸς καὶ ἡ μοιχαλίς : «**ἄνθρωπος ὃς ἂν μοιχεύσηται.....γυναῖκα τοῦ πλησίον, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη.**» (Λευϊτ. Κ'. 10).

Καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Νόμου ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐντολὴ αὕτη : «**ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους τὸν ἄνδρα.....καὶ τὴν γυναῖκα.**» (Δευτερ. ΚΒ'. 22).

Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἰνδοῖς ἀμφότεροι οἱ ἔνοχοι τῆς μοιχείας ἐτιμωροῦντο σκληρότερον καὶ φρικωδέστερον· ἡ μὲν μοιχαλὶς κατεδικάζετο νὰ κατασπαραχθῇ ὑπὸ κυνῶν ἐν πλατείᾳ πλήρει λαοῦ, ὁ δὲ μοιχὸς κατεκαίετο ζῶν· (ἰδὲ πραγματείαν μου «Γάμος Οἰκογένεια» βραβευθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἐπίσημον τελετὴν τοῦ νέου ἔτους).

Τὴν θανατικὴν ποινὴν διὰ λιθοβολισμοῦ ἐπέβαλλεν ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος καὶ εἰς νεάνιδα νυμφευθεῖσαν καὶ μὴ εὑρεθεῖσαν ἐν παρθενίᾳ : **«ἐὰν δὲ.... μὴ εὑρεθῇ παρθένια τῇ νεάνιδι....ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὴν ἐν λίθοις καὶ ἀποθανεῖται....»** (Δευτ. ΚΒ'. 20—21).

Ἐπίσης τὴν διὰ λιθοβολισμοῦ ποινὴν ἐπέβαλλεν ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἐνόχους τοῦ ἑξῆς ἐγκλήματος : **«ἐὰν δὲ γένηται παῖς παρθένος μεμνηστευμένη ἀνδρὶ καὶ εὑρὼν αὐτὴν ἄνθρωπος ἐν πόλει κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, ἐξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ λιθοβοληθήσονται ἐν λίθοις καὶ ἀποθανοῦνται.»** (Αὐτόθι 23).

Ἐὰν ὅμως ἡ μεμνηστευμένη κόρη παρεσύρετο ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ τῆς βίας εἰς τὸ ἔγκλημα, τότε κατεδικάζετο εἰς θάνατον μόνον ὁ ἐκβιαστὴς ἀνήρ. (ἰδὲ Αὐτόθι 25)

Ὁ Πλάτων ἐν τῷ εἰρημένῳ βιβλίῳ τῶν νόμων του προτείνει τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου καὶ εἰς τὸ ἔγκλημα τοῦ ἐκ προμελέτης τραυματισμοῦ γονέων ὑπὸ τέκνου, γράφων : **«γονέας δ' ἂν παῖς.....ἐκ προνοίας τρώσῃ θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν.»** (Πλάτ. Νόμ. θ'. 877β).

Ἐν συνεχείᾳ προτείνει τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου καὶ εἰς τὸν ἐκ προμελέτης τραυματισμὸν ἀδελφῶν : **«καὶ ἐὰν ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἢ ἀδελφήν, ἢ ἀδελφὴ ἀδελφὸν ἢ ἀδελφὴν ὡσαύτως τρώσῃ.....ἐκ προνοίας, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν».** (Αὐτόθι 877c).

Τὰ αὐτὰ ἐντέλλεται καὶ ὁ θεόδοτος Μωσαϊκὸς Νόμος οὕτω : **«ὃς τύπτει πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθω.»** (Ἐξόδ. ΚΑ'. 15).

Ἀλλὰ ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος ἐπέβαλλε τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου καὶ διὰ τὸ ἔγκλημα τῆς κακολογίας τέκνου πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ: **«ὁ κακολογῶν πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, τελευτήσει θανάτῳ.»** (Αὐτόθι 16. Πρβλ. Λευϊτ. Κ'. 9).

Πρὸς τούτοις ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος ἐπέβαλλε τὴν διὰ λιθοβολισμοῦ θανατικὴν ποινὴν εἰς τὸ βλασφημοῦντα τὸν Θεόν· (ἰδὲ Λευϊτ. ΚΔ'. 16).

Ὡσαύτως ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος ἐτιμώρει διὰ θανάτου τὸν ψευδομάρτυρα, ὅστις ψευδῶς ἐμαρτύρει ἐπὶ θανάτῳ τοῦ δικαζομένου : **«καὶ ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ ἀκριβῶς, καὶ ἰδοὺ μάρτυς ἄδικος ἐμαρτύρησεν ἄδικα.... ποιήσετε αὐτῷ ὃν τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.... ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς,** (=ζωὴν ἀντὶ ζωῆς)...» (Δευτερον. ΙΘ'. 18—21).

Αἱ νομοθετικαὶ αὗται διατάξεις καὶ ἄλλαι τῶν τε ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου ἐπιβάλλουσαι τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου δι' ἐγκλήματα μὴ τιμωρούμενα σήμερον διὰ θανατικῆς ποινῆς ἐπιβεβαιοῦν τὴν εἰρημένην παρατήρησιν τοῦ ἀξιοτίμου Καθηγητοῦ τῆς Ἰατροδικαστικῆς κ. Κάτσα, ὃν συγχαίρω διὰ τὴν περισπούδαστον μελέτην του.

Μετὰ τιμῆς

Ι. ΦΡΑΓΚΙΔΑΚΗΣ

Γυμνασιάρχης

ΙΛΙΣΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΕΤΩΝ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ ΙΛΙΣΟΥ ΝΑ ΞΑΝΑΓΙΝΗ ΤΟΠΟΣ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΙΤΗΜΑ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ, ΔΙΑ ΝΑ ΞΑΝΑΖΗΣΗ Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΩΝ ΠΛΑΤΩΝΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ἀρχιτέκτονος κ. **ΚΙΜΩΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗ**

Ἐσκεπάσθη ὡς τὸ ΣΤΑΔΙΟ ὁ πανάρχαιος ΙΛΙΣΟΣ καὶ τὸ ρυμοτομικὸ σχέδιο, ποὺ ἐφαρμόζεται, ἐξαφανίζει τὴν ἱστορικὴ ἔκταση...

«...Δεῦρ' ἐκτρεπόμενοι κατὰ ΙΛΙΣΟΝ ἴωμεν· ὁρᾷς οὖν ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλάτανον; Ἐκεῖ σκιὰ τ' ἐστὶν καὶ πνεῦμα μέτριον καὶ πόα καθέζεσθαι...» «...χαρίεντα γοῦν καὶ καθαρὰ καὶ διαφανῆ τὰ ὕδατα φαίνεσθαι, καὶ ἐπιτήδεια κόραις παίζειν παρ' αὐτά...»

ΠΛΑΤΩΝΟΣ «Φαῖδρος»

Τώρα ποὺ ἡ διάνοιξις τῆς λεωφόρου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀρχίζει νὰ γίνεται πραγματικότης, τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν, ἔστω καὶ τὴν τελευταίαν στιγμήν, νὰ ἀναθεωρήσῃ τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον εἰς τὴν περιοχὴν τοὐλάχιστον τῆς Ριζαρείου Σχολῆς καὶ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν Παριλισίαν περιοχὴν ὄχι ὡς μίαν ὁποιανδήποτε συνοικίαν ποὺ διασχίζεται ἀπὸ μία εὐθύγραμμη λεωφόρο, ἀλλὰ ὡς μία παναρχαία καὶ θρυλικὴ περιοχὴ ποὺ θὰ πρέπει νὰ ξαναφυτευθῇ, νὰ ξαναστολισθῇ, διὰ νὰ γίνῃ πνεύμων πρασίνου, ὥστε νὰ ξαναζήσουν οἱ Παράδεισοι τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν καὶ ὁ τόπος τῶν Πλατωνικῶν Διαλόγων.

Ὁ Σωκράτης μὲ τὸν μαθητή του Φαῖδρο ἐπερπατοῦσαν συζητοῦντες στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν. Ἦταν ἕνα ζεστὸ καλοκαιριάτικο μεσημέρι καὶ ὅπως προχωροῦσαν λέγει ὁ Σωκράτης : «Νὰ λοξεύσωμε, Φαῖδρε, ἀπ' τὸ δρόμο καὶ νὰ πᾶμε κατὰ τὸν Ἰλισό. Ἐκεῖ εἶναι ἴσκιος καὶ χλόη γιὰ νὰ καθήσουμε». Κατέβηκαν στὴν ὄχθη. Ὁ Σωκράτης συνέχισε: «...Ὅμορφο μέρος ὁ Ἰλισός. Ὁ ψηλὸς αὐτὸς Πλάτανος ρίχνει ὁλόγυρα πυκνὸν ἴσκιο καὶ αὐτὴ ἡ πανώρια λυγαριὰ ὅπως εἶναι στὴν ἀκμὴ τοῦ ἀνθοῦ της γεμίζει τὸν τόπο μὲ εὐωδιές. Ἡ πηγὴ κάτω ἀπ' τὸν Πλάτανο ἀναβρύζει κρουσταλλένιο νερὸ καὶ τ' ἀγάλματα δείχνουν πὼς εἶναι ἐδῶ ὁ τόπος ἱερός».

Ἔτσι ἦταν ὁ Ἰλισὸς τὴν ἐποχὴ τοῦ Περικλέους. Ἔτσι κατάφυτη καὶ τόπος ἱερὸς ἦταν ὁλόκληρη ἡ περιοχὴ ἀπ' τὴ Μονὴ Πετράκη ἕως τὴν Καλλιρρόη καὶ ἀπ' τὸ Βασιλικὸ Κῆπο ἕως τὸν Ἰλισό.

Ἐκεῖ ἦταν τὰ δύο πρῶτα Γυμνάσια, τὸ Κυνόσαργες καὶ τὸ Λύκειο, ποὺ δὲν ἦτο μόνον κέντρον μαθήσεως, ἀλλὰ καὶ περιοχὴ ἀναψυχῆς τῆς τότε κοινωνίας τῶν Ἀθηνῶν.

Πιὸ κάτω ἦσαν θαυμάσιοι κῆποι, ἀφιερωμένοι στὴ Θεὰ τοῦ Ἔρωτος μὲ τὸ περιλάλητο ἄγαλμα τῆς Οὐρανίας Ἀφροδίτης τοῦ Ἀλκαμένους. Ἀπέναντι ἦταν τὸ Στάδιο, ὁ Ἀρδηττός, πιὸ πέρα ὁ Ὑμηττός, ὁ Σαρωνικός, ἡ Αἴγινα καὶ ὁ Βωμὸς τοῦ Πανελληνίου Διὸς στὴ σημερινὴ κορυφὴ τοῦ Προφήτου Ἠλία.

Τὴν ἀνεκτίμητη αὐτὴ περιοχὴ τὴν ξεχώρισε ὁ Πεισίστρατος γιὰ νὰ ἀνεγείρῃ τὸ Ναὸ τοῦ Ὀλυμπίου Διός. Τὴν περιοχὴ αὐτὴ ὁ Κίμων καὶ ὁ Περικλῆς τὴν ἰσοπέδωσαν, τὴν φύτεψαν, τὴν στόλισαν καὶ μὲ τὸ νερὸ τοῦ Ἰλισοῦ ἔφτιαξαν τὴν Καλλιρρόη καὶ τοὺς Παράδεισους τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν.

Στὸ μέρος αὐτό, κοντὰ στὸ Λύκειο, ἔκτισε τὴ Σχολή του ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ἐδίδασκε τοὺς μαθητάς του περιδιαβάζοντας μέσα στὶς βαθύσκιες δενδροστοιχίες τῶν Παριλισίων περιοχῶν ποὺ γιὰ τὴν ζωηροτάτη βλάστησί τους ὠνομάστηκαν «Ἐνδιαίτημα τῶν Μουσῶν».

Τὰ θαυμάσια ὅμως αὐτὰ ἄλση τῶν Ἀθηνῶν ἦτο πεπρωμένον νὰ καταστραφοῦν καὶ οἱ κορμοὶ τῶν δένδρων νὰ χρησιμεύσουν γιὰ πολεμικοὺς σκοποὺς ἀπὸ τὸν Φίλιππο καὶ τὸν Σύλλα.

Ὁ μέγας Φιλέλλην Ἀδριανός, ὁ φιλόμουσος Αὐτοκράτωρ τοῦ ἀπέραντου Ρωμαϊκοῦ Κράτους, εἶχε περιηγηθῆ ὅλον τὸν τότε γνωστὸ κόσμο καὶ μόνον τὰς Ἀθήνας ἔκρινε τόπον ἄξιον γιὰ νὰ κατοικήσῃ κανεὶς καὶ νὰ ζήσῃ τὶς πνευματικὲς ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς. Στὴν περιοχὴ λοιπὸν αὐτὴ ἔκτισε τὴν πόλη τῶν Ἀθηνῶν, τὴν στόλισε μὲ νέους Ναούς, μὲ νέες Στοὲς καὶ Ἄλση καὶ ξανάκαμε τὴν Παριλίσια αὐτὴ ἔκτασι μαγικὸ Ἄλσος καὶ ἀληθινὸν ἐνδιαίτημα τῶν Μουσῶν.

Στὴν εἴσοδο τῆς νέας πόλεως ἔκτισε τὴν Πύλη, ποὺ σώζεται ὁλόκληρη, καὶ ποὺ στὴ Νοτιοανατολική της ὄψι διαβάζουμε τὴν ἐπιγραφή : «Αὐτὴ εἶναι ἡ Πόλις τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ ὄχι τοῦ Θησέως». Ἀποπεράτωσε τὸν Ναὸ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καὶ ἔκτισε Λουτρὰ κοντὰ στὸν Ἰλισὸ ποὺ ἐρείπιά τους βρίσκονται σήμερα ἀπὸ τοὺς ἀρχαιολόγους.

Στὸν Παριλίσιο αὐτὸ χῶρο κατοικοῦσε ὁ φιλέλλην αὐτὸς Αὐτοκράτωρ καὶ πολλοὶ πλούσιοι Ρωμαῖοι, γοητευμένοι ἀπὸ τὸ τοπίο, ἔκτισαν πολυτελεῖς ἐπαύλεις, ποὺ ψηφιδωτά τους δάπεδα βρέθηκαν στὴν περιοχὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου καὶ τοῦ Ζαππείου.

Τὸ ἔργο τοῦ Ἀδριανοῦ τὸ συνέχισε ὁ Ἡρώδης Ἀττικὸς μὲ τὸ Ὠδεῖο καὶ ἄλλα μεγαλοπρεπῆ κτίρια. Ἡ νέα αὐτὴ ἄνθησι τοῦ Παριλισίου χώρου κράτησε ὡς τὸν Ἰουστινιανὸ καὶ ἐπὶ 300 χρόνια ἡ Ἀθήνα ἦταν ἡ πιὸ ὡραία πόλις τοῦ ἀρχαίου

κόσμου καὶ τὸ μεγαλύτερο τουριστικὸ καὶ πνευματικὸ κέντρο σπουδῶν.

Ὅλοι σχεδὸν οἱ Ρωμαῖοι Αὐτοκράτορες ἐπροίκισαν τὴν περιοχὴ αὐτὴ μὲ νέες οἰκοδομὲς καὶ στὰ Παριλίσια αὐτὰ ἄλση ἔμειναν καὶ μορφώθηκαν οἱ διδάσκαλοι τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὁ Βασίλειος ὁ Μέγας, ὁ Γρηγόριος Ναζιανζηνὸς καὶ ὁ Λιβάνιος. Στὸ μέρος αὐτὸ γεννήθηκαν, μεγάλωσαν καὶ μορφώθηκαν ἡ Ἀθηναΐς, ἡ Εἰρήνη καὶ ἡ Θεοφανώ, ποὺ στόλισαν τὸν θρόνο τοῦ Βυζαντίου.

Ἀκολούθησαν δύστυχα χρόνια. ἡ Ἀθήνα χτυπήθηκε σὰν κέντρο εἰδωλολατρείας καὶ τὴν ἀποτελείωσε τὸ Βυζάντιον. Τὴν ἐποχὴ τῶν Φράγκων ἡ Ἀθήνα ἦταν ὄρθια καὶ τὰ ἄλση τοῦ Ἰλισοῦ δὲν εἶχαν χάσει ἀκόμη τὴν παληά τους δόξα. Τὸν καιρὸ τῆς τουρκοκρατίας γινόταν κυνήγι ἀγριμιῶν στὸ μέρος αὐτὸ ποὺ ἦταν ἀκόμη κατάφυτο, ὅπως βλέπουμε σὲ χαλκογραφίες τῆς ἐποχῆς.

Ἡ Ἀμαλία ἀνεδάσωσεν ἕνα μέρος τῆς περιοχῆς μὲ τὸ Βασιλικὸ Κῆπο καὶ ὁ Ὀρφανίδης ἕνα ἄλλο στὸ Ζάππειο. Ὁ Ζάππας, ὁ νεώτερος αὐτὸς Ἀδριανὸς χάρισε στὸ ἔθνος ὅλους τοὺς παριλισίους χώρους γιὰ νὰ ξαναγίνουν οἱ παληοὶ παράδεισοι καὶ εἶναι σφάλμα, ποὺ τεράστιες ἐκτάσεις τῆς δωρεᾶς αὐτῆς, ὅπως τὸ Τέννις, τὸ Ἐθνικὸν Γυμναστήριον καὶ ἄλλοι χῶροι ποὺ ἀνήκουν στὸ κληροδότημα τοῦ Ζάππα, δὲν ξανάγιναν ἄλση ὅπως στὴν ἀρχαιότητα.

Σ' ὁποιοδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου μία ἀνάλογη περιοχὴ μὲ τὸν ἱστορικὸ Ἰλισό, μὲ τὸ μνημεῖο τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου καὶ ἄκτιστη τὴ γύρω θρυλικὴ ἔκτασι τῶν Πλατωνικῶν Διαλόγων, θ' ἀποτελοῦσε ἀρχιτεκτονικὸ θέμα ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ὅραμα τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων τοῦ τόπου. Καὶ στὴν Ἑλλάδα ἐνῶ κάθε τόσο κομπάζομε γιὰ τὴν καταγωγή μας, μὲ τὸ σχέδιό ποὺ ἐφαρμόζομε, περιφρονοῦμε ἱστορία χιλιάδων ἐτῶν καὶ παρουσιάζομε μία λεωφόρο πνιγμένη στὰ οἰκοδομικὰ τετράγωνα, ὅπου διάφοροι ὀνειροπολοῦν νὰ κτίσουν πολυκατοικίες καὶ δημόσια κτίρια. Τελευταίως βρέθηκαν ἀρχιτέκτονες ποὺ ἐπρότειναν τὴν ἱερὴ αὐτὴ περιοχὴ γιὰ νὰ κτιστῇ τὸ δικαστικὸ μέγαρο.

Λησμονοῦν ὅτι τὴν περιοχὴ αὐτὴ τὴν ἐσεβάσθησαν ὅλοι οἱ κατακτηταί, Ρωμαῖοι, Φράγκοι, Καταλανοί, Φλωρεντῖνοι, Τοῦρκοι καὶ εἶναι θλιβερὸ ὅταν οἱ Ἕλληνες τὴν ἀντιμετωπίζουν καὶ τὴν συζητοῦν μόνον σὰν ἕνα δωρεὰν προσφερόμενο οἰκόπεδο.

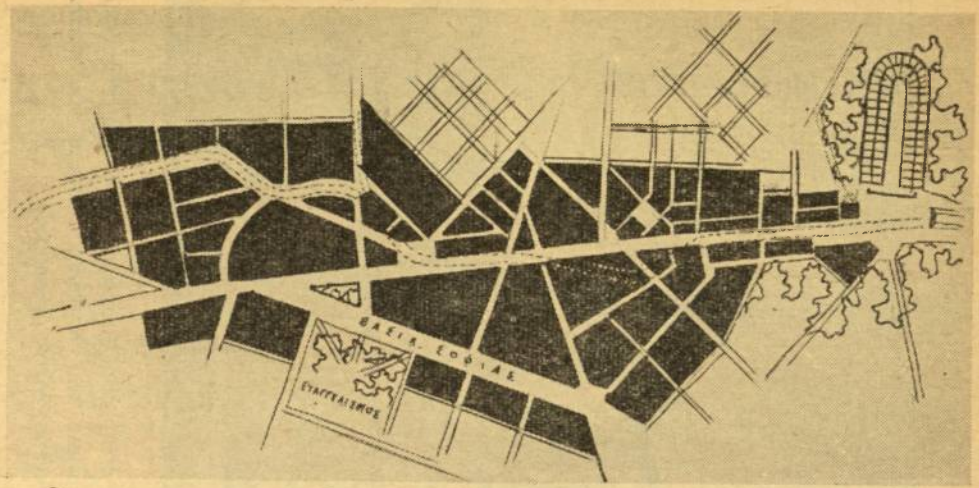
Ἄνθρωποι μακρυνοί, γεννημένοι κάτω ἀπὸ ἄλλους οὐρανούς μόλις ἀνοίξουν τὰ μάτια τους στὴν κλασσικὴ Παιδεία, μαθαίνουν νὰ ὀνειροπολοῦν αὐτὴ τὴν ἔκτασι τῶν Πλατωνικῶν Διαλόγων καὶ γι' αὐτὸ ἐμεῖς ποὺ εἴμαστε θεματοφύλακες τοῦ ὡραίου αὐτοῦ μύθου, ἂν δὲν ἔχουμε τὴ δύναμι νὰ τὸν συνεχίσουμε, τοὐλάχιστον ἂς τὸν σεβασθοῦμε, γιατὶ ἡ περιοχὴ αὐτὴ δὲν ἀνήκει σ' ἐμᾶς, ἀνήκει στὴν ἱστορία τῶν Ἀθηνῶν, ποὺ εἶναι παγκόσμιο σύμβολο.

Διατηροῦμε ἀπέραντες ἀρχαιολογικὲς ὑπηρεσίες, ὀργανώνομε ἀρχαιολογικὰ συνέδρια στὴν Ἑλλάδα, φυλάγομε κάθε κομμάτι ἀρχαῖο μάρμαρο ποὺ ἔρχεται στὸ φῶς καὶ μὲ τὰ οἰκοδομικὰ τετράγωνα ποὺ θὰ πνίξουν τὴν περιοχὴ τοῦ Ἰλισοῦ ἀφανίζομε ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα καὶ θρυλικώτερα τοπία τῆς μεγαλύτερης ἀκμῆς τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος...

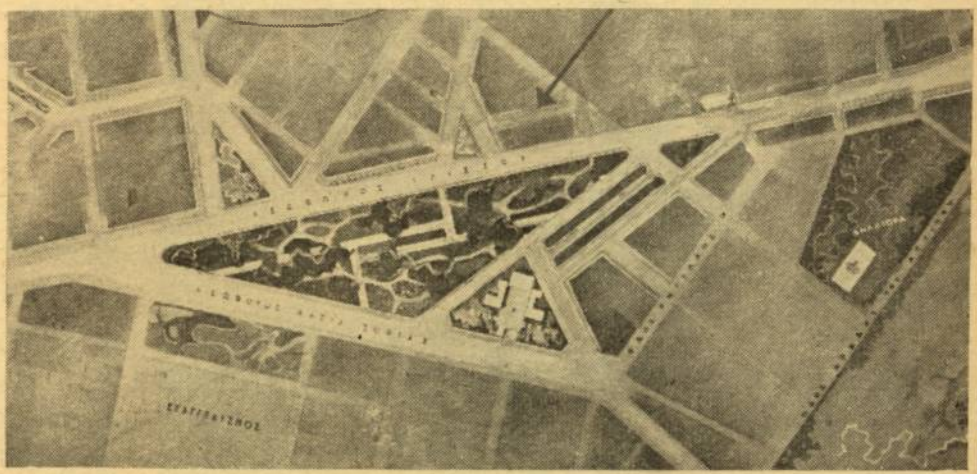
Ἔπρεπε νὰ αἰσθανόμαστε τὴν ἀνάγκη νὰ διαφυλάξωμε τὸ δοξασμένο αὐτὸ κομμάτι ἀπὸ τὴ πνευματικὴ ἱστορία τῆς Γῆς, καὶ γιὰ λόγους ἀκόμη τουριστικοὺς νὰ τὴν κάμωμε προσκύνημα ὅλων τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς.

Μιὰ κραυγὴ ἀπὸ τὸ βάθος χιλιάδων ἐτῶν μᾶς ἱκετεύει νὰ ἀπαλλοτριώσωμεν τὴν κατάφυτη καὶ ἄκτιστη περιοχὴ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς γιὰ νὰ ξαναζήσῃ ἕνα τοὐλάχιστον κομμάτι ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῶν Πλατωνικῶν Διαλόγων.

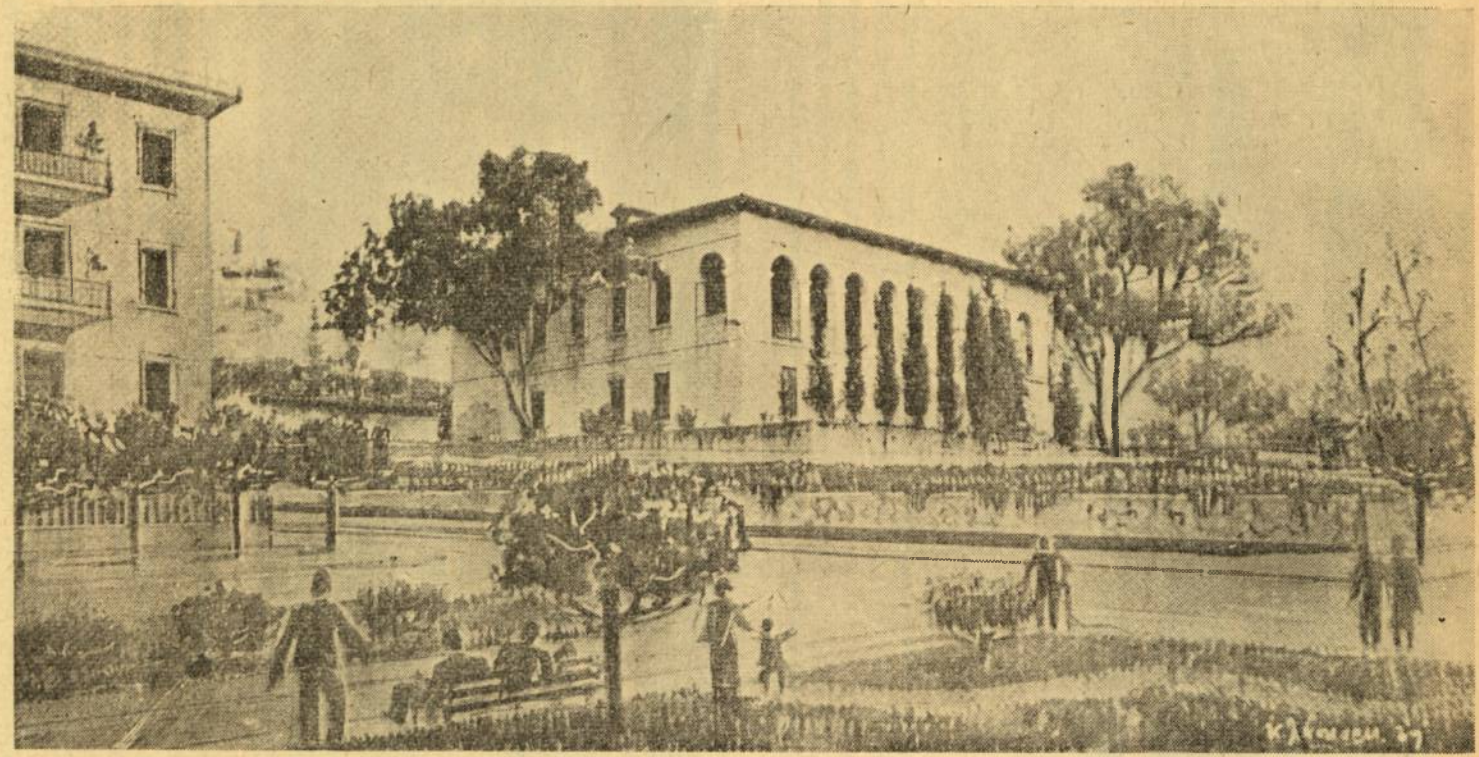
Ἂν παρασυρθοῦμε καὶ κτίσουμε ἐκεῖ τὸ δικαστικὸ μέγαρο, πολυκατοικίες καὶ δημόσια κτίρια, θὰ πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι προσθέτουμε μιὰ μαύρη σελίδα στὴν ἱστορία τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὅτι μιὰ μέρα ὕστερα ἀπὸ χρόνια, μιὰ νέα ἀμερικανικὴ ἀρχαιολογικὴ ἀποστολή, ὅπως στὴν Ἀρχαία Ἀγορά, θὰ ἀγοράσῃ τὸ δικαστικὸ μέγαρο καὶ τὰ ἄλλα κτίρια θὰ τὰ κατεδαφίσῃ καὶ θὰ μετατρέψῃ σὲ ἄλσος τὴν περιοχὴ γιὰ νὰ ξαναδώσῃ στὴν ἀνθρωπότητα τὸ δοξασμένο αὐτὸ κομμάτι τῆς γῆς ποὺ οἱ Ἕλληνες δὲν μπόρεσαν νὰ τὸ κατανοήσουν καὶ νὰ τὸ σεβασθοῦν.

Ἰδοὺ τὸ σχέδιον ποὺ ἐφαρμόζεται. Οἰκοδομικὰ τετράγωνα πνίγουν τὴν ἔκταση ποὺ δονεῖται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῶν θρύλων καὶ τῆς ἱστορίας. Στὴν ὁδὸ Ριζάρη, συνοικισμὸς ἀπὸ πολυκατοικίες ἄρχισε νὰ κατακλύζῃ τὴν περιοχὴ ποὺ ἔπρεπε νὰ γίνῃ πνεύμων πρασίνου διὰ νὰ ξαναζήσουν οἱ ἀρχαῖοι Παράδεισοι τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡ περιοχὴ τῶν Πλατωνικῶν Διαλόγων.

Ἰδοὺ ἡ λύσις ποὺ ἔπρεπε νὰ εἶχε ἐφαρμοσθῇ. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἐλευθέρους χώρους τοῦ Δημοσίου γίνονται κῆποι γραφικοὶ μὲ πλατάνους, δάφνες, ἐλαιόδενδρα καὶ χαμόδενδρα ἀπὸ τὴν ἀπέραντη ποικιλία τῆς Ἀττικῆς. Ἀγάλματα καὶ ἄλλα γλυπτὰ θὰ συμπληρώνουν τὴν σύνθεση. Τὸ Βυζαντινὸ Μουσεῖο, τὸ Μνημεῖο αὐτὸ τοῦ Κλεάνθη, ἐμφανίζεται ὡς κόσμημα εἰς τὸ τοπίον. Δημιουργεῖται μιὰ Τουριστικὴ περιοχὴ καὶ ἕνας πνεύμων πρασίνου εἰς τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ Δικαστικὸν Μέγαρον δὲν ἔχει ἐδῶ τὴ θέση του καὶ νὰ χτιστῇ ἢ στὸ Πολιτικὸ Νοσοκομεῖο ἢ στὴ θέση ποὺ βρίσκεται σήμερα.

Ὁ Περιπατητὴς ἀνεβαίνοντας ἀπὸ τὸ ΣΤΑΔΙΟ, στὴν πρώτη ἐλαφρὰ στροφή, στὴν ὁδὸ Διοχάρους, ἀτενίζει τὴν ὀπισθία ὄψη τοῦ Μεγάρου τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου, τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ αὐτοῦ Μνημείου τοῦ Κλεάνθη, ποὺ μὲ τὴν προτεινομένη λύση ἐλευθερώνεται καὶ δίνεται ὡς κόσμημα στὴν Ἀττικὴ αὐτὴ Λεωφόρο.

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ (ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ) ΩΣ ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α΄.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

1.— Δυόμισυ (2 1/2) Διεθνὴς ὀργάνωσις.
2.—Ἐρυθρὰ συνδικαλιστικὴ Διεθνής.

1. Στὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα ἀναπτύξαμε τὴ δρᾶσι γενικῶς καὶ τὸ περιεχόμενο τῶν τεσσάρων Διεθνῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων, δηλαδὴ τῆς Α΄ Διεθνοῦς, τῆς Β΄ Διεθνοῦς, τῆς Γ΄ Διεθνοῦς, καὶ τῆς Δ΄ Διεθνοῦς.

Χρονογραφικῶς θ' ἀναφέρουμε ἐδῶ ὅτι, εἶχε γίνει μιὰ ἀπόπειρα νὰ ἱδρυθῇ καὶ μία ἄλλη διεθνής, ποὺ πῆρε τὸν περίεργο τίτλο Δευτέρα καὶ μισὴ (δυόμισυ) διεθνής.

Δηλαδή, πολλὰ σοσιαλιστικὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα ἐγκατέλειψαν τὴν Β΄ Διεθνῆ καὶ δὲν ἐπιθυμοῦσαν νὰ μετάσχουν τῆς Γ΄ Διεθνοῦς, συνῆλθον τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1920 σὲ μιὰ διάσκεψι στὴ Βέρνη καὶ ὠργάνωσαν γιὰ τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1921 συνέδριο στὴ Βιέννη.

Ὅταν συνῆλθε τὸ συνέδριο αὐτό, ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις τῆς **«Διεθνοῦς ἐργατικῆς ἑνώσεως τῶν σοσιαλιστικῶν κομμάτων»,** ἡ ὁποία καλεῖται 2 1/2 Διεθνής, καὶ ἡ ὁποία δεχομένη τὴν πιθανότητα ἐξασκήσεως βίας κατὰ τῆς ἀστικῆς τάξεως, ἐπεδίωκε τὴν ἕνωσιν τῶν σοσιαλιστικῶν δυνάμεων.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ συνεκάλεσε τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1922 κοινὴ διάσκεψι ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῆς Β΄ καὶ Γ΄ Διεθνοῦς.

Στὴ διάσκεψι αὐτὴ δὲν ἐπετεύχθη συμφωνία καὶ ἔτσι τὸ συνέδριο διελύθη ἡ δὲ 2 1/2 Διεθνὴς τὸν Μάϊο τοῦ 1923 ἡνώθη μὲ τὴν Β΄ Διεθνῆ.

Ὅλες αὐτὲς οἱ Διεθνεῖς ὀργανώσεις εἶναι, ὅπως ἀναφέραμε **πολιτικὲς καθαρῶς ὀργανώσεις τῶν κομμουνιστῶν.**

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ αὐτὲς ὑπάρχουν καὶ ἄλλες μὴ πολιτικὲς ὀργανώσεις, οἱ ὁποῖες καὶ αὐτὲς φέρουν τὸ ὄνομα Διεθνεῖς ὀργανώσεις καὶ ἀπὸ τὶς ὁποῖες οἱ σπουδαιότερες εἶναι οἱ ἑξῆς :

α) **Ἡ ἐρυθρὰ συνδικαλιστικὴ Διεθνής,** β) **ἡ Διεθνὴς ἐργατικὴ Βοήθεια,** γ) **ἡ Διεθνὴς τῶν ἐργατῶν παιδείας,** δ) **ἡ κομμουνιστικὴ Διεθνὴς τῶν νέων,** ε) **ἡ Διεθνὴς τῶν μεταφορῶν** καὶ στ) **ἡ συνδικαλιστικὴ Διεθνής.**

Ὅλες αὐτὲς οἱ Διεθνεῖς ὀργανώσεις εἶναι καθαρῶς κομμουνιστικὲς πλὴν τῆς **συνδικαλιστικῆς Διεθνοῦς** καὶ τῆς **Διεθνοῦς τῶν μεταφορῶν,** οἱ ὁποῖες εἶναι καθαρῶς ἐπαγγελματικὲς ἐργατικὲς ὀργανώσεις μὲ σκοπὸ τὴν ἐπιτυχία τῶν νομίμων διεκδικήσεών των.

2. Ἂς ἐξετάσουμε τώρα κάθε μιὰ χωριστὰ ἀπὸ τὶς μὴ πολιτικὲς αὐτὲς Διεθνεῖς ἐργατικὲς ὀργανώσεις.

Ἡ ἐρυθρὰ συνδικαλιστικὴ Διεθνὴς εἶναι μιὰ ἐπαγγελματικὴ ἕνωσις τῶν ὠργανωμένων κομμουνιστῶν ἐργατῶν.

Ἱδρύθη στὴ Μόσχα τὸν Ἰούλιο τοῦ 1921 ἀπὸ τὸ ἐκτελεστικὸ γραφεῖο τῆς

Γ' Διεθνοῦς καὶ ἀποτελεῖ μιὰ ἐξωκομματικὴ, ὅπως λέγεται, κομμουνιστικὴ ὀργάνωσι, ποὺ εἶχε τὶς ἴδιες ἀρχὲς μὲ τὴν Γ' Διεθνῆ, ἀπ' ὅπου καὶ ἔπαιρνε ὁδηγίες.

Σκοπός της εἶναι ὁ συνδυασμὸς τῶν ἀμέσων ἐπιδιώξεων τῆς ἐργατικῆς τάξεως πρὸς τὶς γενικώτερες πολιτικὲς καὶ κοινωνικὲς ἐπιδιώξεις.

Ἡ διεθνὴς αὐτὴ ἀνέπτυξε μεγάλη ἐνεργητικότητα καὶ κατώρθωσε νὰ εἰσχωρήσῃ στὶς περισσότερες ἐργατικὲς ὀργανώσεις τῶν διαφόρων χωρῶν καὶ νὰ τὶς κατευθύνῃ πρὸς τὸν κομμουνισμό.

Κατὰ τὸ 1930 ὠργανώθη τὸ 5ο Συνέδριο τῆς ἐρυθρᾶς συνδικαλιστικῆς Διεθνοῦς τῆς Μόσχας, τοῦ ὁποίου οἱ ἀποφάσεις δίδουν σαφῆ εἰκόνα τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς διεθνοῦς αὐτῆς.

Ὡς βάσις γιὰ τὶς συζητήσεις κατὰ τὸ συνέδριο αὐτὸ ἐτέθη τὸ ἐρώτημα :

«Κατώρθωσαν τὰ τμήματα τῆς ἐρυθρᾶς συνδικαλιστικῆς Διεθνοῦς τῶν ἐπαγ-» γελματικῶν συνδικάτων νὰ τεθοῦν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐπαναστατικοῦ συνδικαλιστι-» κοῦ κινήματος καὶ νὰ διευθύνουν πραγματικὰ τοὺς ἀγῶνες τῶν ἐργατικῶν μαζῶν ;

» Μπόρεσαν ν' ἀνυψώσουν τὶς ὀργανώσεις τῆς ἐρυθρᾶς Σινδικαλιστικῆς Διε-» θνοῦς στὸ ἐπίπεδο, ποὺ ἀπαιτεῖ ἕνας λυσσώδης ταξικὸς ἀγών ;

» Μπορέσαμε νὰ διευθύνουμε, ὅπως πρέπει, τὸ ἀπεργιακὸ κίνημα καὶ νὰ » παγιώσουμε μὲ ἕνα ἐπαναστατικὸ τρόπο τὴν ἐπιρροή, ποὺ ἀποκτήσαμε στοὺς » κόλπους τῶν μαζῶν ;».

Τὸ συνέδριο ἀπάντησε σ' αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα **«ὄχι! εἴμαστε μακρυὰ ἀκόμη ἀπὸ τὸ νὰ ἔχουμε αὐτὰ τὰ ἀποτελέσματα».**

Κατὰ τὶς συσκέψεις τοῦ συνεδρίου, ἀφοῦ συνεζητήθησαν λεπτομερῶς ὅλα τὰ ζητήματα καὶ ἀφοῦ ἔγινε ἀνάλυσις τῆς καταστάσεως τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐπαναστατικῶν συνδικάτων καθωρίσθησαν τὰ καθήκοντα τοῦ **παγκοσμίου ἐπαναστατικοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος** ὡς ἑξῆς :

α) Ὀργάνωσις καὶ καθοδήγησις τῶν οἰκονομικῶν ἀγώνων.

β) Ὀργανωτικὴ σταθεροποίησις τῶν Συνδικάτων καὶ

γ) Συνδυασμὸς δράσεως τῶν ἐπαναστατικῶν Συνδικάτων σὲ διεθνῆ κλίμακα.

Καὶ πρῶτον ὡς πρὸς τὴν ὀργάνωσι καὶ καθοδήγησι τῶν οἰκονομικῶν ἀγώνων :

Στὸ ζήτημα αὐτὸ οἱ ἀποφάσεις τοῦ 5ου συνεδρίου τῆς ἐρυθρᾶς συνδικαλιστικῆς Διεθνοῦς εἶναι σαφέστατες καὶ δίδουν ἀπάντησι σ' ὅλα τὰ σχετικὰ προβλήματα, δηλαδή : πῶς προετοιμάζονται οἱ μᾶζες ἰδεολογικῶς καὶ ὀργανωτικῶς γιὰ τὴν πάλη, πρὸς πραγματοποιεῖται τὸ ἐνιαῖο μέτωπο, πῶς ἀντιμετωπίζεται ἡ τρομοκρατία καὶ πῶς ἀκόμη πρέπει νὰ ὑποχωροῦν.

β') **Ὡς πρὸς τὴν ὀργανωτικὴ σταθεροποίησι** τῶν συνδικάτων καὶ τῆς ἐπαναστατικῆς ἀντιπολιτεύσεως, καθώρισαν ὅτι ἐπιβάλλεται μία γενικὴ ἀναδιοργάνωσις τοῦ ἐπαναστατικοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος καὶ στὰς μεθόδους τῆς ἐργασίας ἀπὸ πάνω ἕως κάτω.

Τὰ σχετικὰ πορίσματα στὰ ὁποῖα κατέληξαν, καθορίζουν ὡς ἑξῆς τὸν τρόπο ἐνεργείας των :

«Πρέπει νὰ γίνῃ ἀνασυγκρότησις τῶν συνδικάτων μὲ βάσι τῆς ὀργανωτικῆς των καθοδηγήσεως, τὸν **τόπο τῆς δουλειᾶς τῶν ἐργατῶν.**

«Ὅλοι οἱ ἐργάτες μιᾶς ἐπιχειρήσεως πρέπει ν' ἀνήκουν σὲ ἕνα συνδικάτο, » π.χ. οἱ ἐργάτες ἑνὸς **ἐργοστασίου ξυλουργικοῦ** ἀνεξαρτήτως εἰδικότητος, εἴτε » δηλαδὴ εἶναι λουστραδόροι, εἴτε τορναδόροι, εἴτε μηχανικοί, πρέπει ν' ἀνήκουν » σὲ ἕνα σωματεῖο, στὸ σωματεῖο δηλαδὴ τῶν **ἐργατῶν ξύλου.** Ἕνας ἐργάτης » πάλι ξύλου, λ.χ., ποὺ δουλεύει μόνιμα στοὺς σιδηροδρόμους ἢ σὲ ἕνα ἐργοστάσιο » Ὑφαντουργίας δὲν πρέπει ν' ἀνήκῃ στὸ συνδικάτο τῶν ἐργατῶν ξύλου, ἀλλὰ στὸ » συνδικᾶτο Σιδηροδρομικῶν ἢ Ὑφαντουργῶν, ἀνάλογα μὲ τὴ βιομηχανία στὴν « ὁποία ἐργάζεται μόνιμα.

» Τὰ συνδικάτα πρέπει νὰ συγκροτήσουν τὰ μέλη τους σὲ ὁμάδες, κατὰ τό-
» πους, ἐργασίας, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς των, ἐπιτροπὲς ἐκλεγόμενες ἀπὸ τὰ μέλη τῆς
» ὁμάδος.

» Πρέπει νὰ προχωρήσουμε στὴν ἵδρυσι βοηθητικῶν ὀργανώσεων, ὅπως εἶναι
» τὰ ταμεῖα αὐτοβοηθείας, οἱ ὅμιλοι σπόρτ, ἐκδρομῶν, μουσικῶν, κ.λ.π. γιὰ νὰ
» πετύχουμε μιὰ στενώτερη καὶ καθημερινὴ ἐπαφὴ τῶν μελῶν μὲ τὸ συνδικᾶτο.

» Πρέπει νὰ λάβουμε ὅλα τὰ μέτρα γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπαφῆς των μὲ τὸ
» συνδικᾶτο ἐκμεταλλευόμενοι ὅλες τὶς νόμιμες δυνατότητες χωρὶς καμμιὰ ἀβαρία
» στὶς ἀρχὲς τῆς πάλης τῶν τάξεων.

» Πρέπει νὰ προσηλυτήσουμε καινούργια στοιχεῖα στὰ διευθυντικὰ ὄργανα
» τῶν συνδικάτων καὶ νὰ λάβουμε τὰ μέτρα μας γιὰ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς μορφω-
» τικῆς δουλειᾶς.

» Οἱ νέοι καὶ οἱ γυναῖκες πρέπει νὰ βοηθηθοῦν γιὰ νὰ λάβουν μέρος ἐνεργὸν
» στὴν καθημερινὴ δουλειὰ τῶν συνδικάτων διὰ τῆς ἱδρύσεως εἰδικῶν τμημάτων
» γιὰ τοὺς νέους καὶ τὶς γυναῖκες.

»Ὁ τύπος μας, ποὺ σήμερα εἶναι σχεδὸν ἀνύπαρκτος πρέπει νὰ ἐκδίδεται
» συστηματικὰ καὶ νὰ ἱδρύσουμε ὄργανα στὶς διάφορες ἐπιχειρήσεις.

» Οἱ ἐπαναστατικὲς ἀντιπολιτεύσεις στὰ ἀντιδραστικὰ συνδικάτα (οἱ **φρά-**
» **ξιες** ὅπως τὶς λέγουν αὐτοὶ) πρέπει νὰ ὀργανωθοῦν σὲ μόνιμα ὄργανα, τὰ ὁποῖα
» νὰ περιλαμβάνουν ὅλους τοὺς ὀπαδούς μας, νὰ ἐκλέγουν τὰ διευθυντικά τους
» ὄργανα καὶ νὰ λειτουργοῦν κανονικὰ ἀσχολούμενες μὲ τὰ ζητήματα τῶν ἐργα-
» τῶν, ποὺ προτείνουν οἱ διάφορες διοικήσεις τῶν σωματείων κ.λ.π.

» Πρέπει νὰ γίνῃ ἐπίσης συστηματοποίησις τῆς λειτουργίας τῶν διοικήσεων,
» καταμερισμὸς τῆς δουλειᾶς μεταξὺ τῶν μελῶν των καὶ τακτικὴ λογοδοσία μὲ
» ἀνάπτυξι αὐτοκριτικῆς.

»Ἀμέσως ἀπὸ τώρα, πρέπει νὰ ἀρχίσῃ μιὰ καμπάνια, γιὰ τὴ στρατολογία
» νέων μελῶν, στὰ ἐπαναστατικὰ συνδικάτα.

»Ἡ καμπάνια αὐτή, πρέπει νὰ διεξαχθῇ, μ' ἕνα συγκεκριμένο σχέδιο ἀπὸ
» κάθε συνδικᾶτο καὶ νὰ ὀργανωθῇ συστηματικά».

Αὐτὲς εἶναι ἐν συνόψει οἱ ἀποφάσεις τοῦ 5ου Συνεδρίου τῆς κόκκινης Συν-
δικαλιστικῆς Διεθνοῦς τῆς Μόσχας καὶ αὐτὲς τὶς ὁδηγίες ἀκολούθησε καὶ στὴν Ἑλ-
λάδα τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα κατὰ τὴ συγκρότησι καὶ καθοδήγησι τῆς κομμουνι-
στικῆς συνδικαλιστικῆς κινήσεως.

Καὶ ἂς δοῦμε τώρα πῶς παρουσιάσθη ἡ κίνησις αὐτὴ στὴν Ἑλλάδα καὶ τὶ
ἐπέτυχε:

Ἡ καθαυτὸ **κομμουνιστικὴ συνδικαλιστικὴ κίνησις** στὴν Ἑλλάδα
παρουσιάσθη μὲ τὴν συγκρότησι τῆς **Ἑνωτικῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας**
Ἐργατῶν, ἡ ὁποία ἱδρύθη τὸ 1929 καὶ ἀνῆκε ὀργανικῶς στὴν **κόκκινη συνδι-**
καλιστικὴ Διεθνὴ τῆς Μόσχας.

Ἡ Ἑνωτικὴ αὐτὴ συνομοσπονδία ἡγεῖτο τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος στὴν
Ἑλλάδα καὶ συνειργάζετο στενὰ μὲ τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῦ
ὁποίου καὶ κατηυθύνετο.

Ἦτο δηλαδὴ τὸ ἐπίσημο συνδικαλιστικὸ ὄργανο τῆς Γ' Διεθνοῦς τῆς Μόσχας.

Ἡ κομμουνιστικὴ αὐτὴ συνομοσπονδία, ἡ ὁποία παρὰ τὴ διάλυσί της διὰ
δικαστικῆς ἀποφάσεως δὲν ἔπαυσε νὰ κινῆται παρανόμως, ὑπεστήριζε τὶς ἑξῆς
κομμουνιστικές, Μαρξιστικὲς ἀρχές:

α') Ὅτι ἡ ἐργατικὴ τάξις δὲν ἔχει συμφέρον νὰ ἐνδιαφερθῇ γιὰ τὴν ἀνόρθωσι
τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς Χώρας, γιατί, κατὰ τὴν θεωρία τῶν κομμουνιστῶν,
ἡ ἀνόρθωσις αὐτὴ μόνον εἰς βάρος τῆς ἐργατικῆς τάξεως ἠμπορεῖ ν' ἀποβῇ.

β') Ὑπεστήριζε ὅτι, αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἐργατῶν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἱκα-

νοποιηθοῦν μὲ τὶς διάφορες διαιτητικὲς Ἐπιτροπές, ἀλλὰ μόνον μὲ τὶς ἀπεργίες καὶ τὴν ἐπαναστατικὴ ἀλληλεγγύη τῶν ἐργαζομένων.

γ΄) Ὅτι οἱ ἐργατικὲς ὀργανώσεις, πρέπει, ἐκτὸς τῆς ἐπαγγελματικῆς των μορφῆς, νὰ ἔχουν χαρακτῆρα πολιτικό, οἱ δὲ ἀγῶνες αὐτῶν νὰ εἶναι ἐπαναστατικοὶ κατὰ τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν ἀστικῶν κομμάτων.

Ἡ ἕδρα τῆς κομμουνιστικῆς αὐτῆς συνομοσπονδίας εὑρίσκετο στὰς Ἀθήνας, δὲν διατηροῦσε ὅμως ἐπίσημα γραφεῖα γιατὶ ὑφίστατο καὶ δροῦσε ὡς παράνομος κομμουνιστικὸς ὀργανισμός.

Ἡ Ἑνωτικὴ αὐτὴ Γενικὴ Συνομοσπονδία, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς **κόκκινης συνδικαλιστικῆς Διεθνοῦς τῆς Μόσχας καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε.** ἀκολοθοῦσα κατὰ γράμμα τὶς ἐντολὲς καὶ τὶς κατευθύνσεις τῆς κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς, ἔρριψε μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων τὸ σύνθημα τῆς ἑνοποιήσεως τῶν ἐργατικῶν δυνάμεων ὅλης τῆς χώρας, πρὸς ἐπίτευξιν **ἑνιαίου μετώπου ἐργατῶν,** ὑπὸ μίαν **«ἑνιαίαν ταξικὴν Γενικὴν συνομοσπονδίαν ἐργατῶν Ἑλλάδος»,** ποὺ θὰ περιελάμβανε στοὺς κόλπους της, ὅλες τὶς ὑπάρχουσες στὴν Ἑλλάδα ἐργατοϋπαλληλικὲς ὀργανώσεις.

Τὸ κομμουνιστικὸ αὐτὸ σύνθημα, εἶχε μεγάλη σημασία καὶ ἦτο ἀποτέλεσμα σοβαρᾶς μελέτης καὶ παρακολουθήσεως, τόσον τοῦ Διεθνοῦς, ὅσον καὶ τοῦ πανελληνίου ἐργατικοῦ κινήματος, ἀπέβλεπε δὲ στὴ διοχέτευσι διὰ τοῦ τρόπου τούτου τῶν πολιτικῶν κατευθύνσεων τοῦ κομμουνιστιοῦ κόμματος, στὴ μάζα τῶν 600 χιλιάδων περίπου ὠργανωμένων σὲ Σωματεῖα Ἑλλήνων ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν κομμουνιστῶν, θ' ἀπετέλουν σπουδαῖο ἐπαναστατικὸ ὅπλο, ποὺ θὰ μποροῦσε βρίσκοντας κατάλληλη εὐκαιρία, νὰ ὁδηγήσῃ τὴν ἐπανάστασι στὸ πεζοδρόμιο.

Ἡ συστηματικὴ ἐργασία τῶν κομμουνιστῶν, ποὺ ἐξεδηλώθη στὸ πεδίο αὐτό, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὸν ἐπηρεασμὸ εὐρέων στρωμάτων συντηρητικῶν ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ ἔχασαν τὴν ἐμπιστοσύνη πρὸς τοὺς διαφόρους ἐπαγγελματίας ἐργατοπατέρας, ποὺ αὐτόκλητοι ἀνελάμβανον τὸ ρόλο τοῦ ἡγέτου τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἐστράφησαν πρὸς τοὺς «τολμηροὺς» κομμουνιστὰς ἡγέτας.

Τόση δὲ ἦτο ἡ αὔξησις τῆς ἐπιρροῆς τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῆς Ἑνωτικῆς Συνομοσπονδίας τῶν κομμουνιστῶν, ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀργανώσεων, ὥστε ἐξηνάγκασαν τοὺς ἡγέτας τῶν συντηρητικῶν ὀργανώσεων (τῆς Γενικῆς δηλαδὴ Συνομοσπονδίας ἐργατῶν καὶ Πανελληνίου Συνομοσπονδίας) νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν θεμελιώδη ἐπιδίωξι τῶν κομμουνιστῶν γιὰ τὴν ἑνοποίησι τῶν ἐργατικῶν δυνάμεων, δηλαδὴ τὴν ἱκανοποίησι τῶν κομμουνιστῶν καὶ τὴν στροφὴ τῶν ὀργανώσεων τούτων πρὸς τὰ ἐπαναστατικὰ συνθήματα.

Τὰ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα τῆς κομμουνιστικῆς αὐτῆς ἑνοποιήσεως τῶν ἐργατικῶν δυνάμεων, δηλαδὴ τῆς παραδόσεως τῆς ἡγεσίας τοῦ ἐργατικοῦ συνδικαλισμοῦ στὰ χέρια τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, δὲν ἐβράδυναν νὰ ἐκδηλωθοῦν.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἄρχισε μὲ σύστημα καὶ ἐπιτηδειότητα, ἡ ἀγρία ἐκ τῶν **«ἔσω»** πάλη τῶν κομμουνιστικῶν πυρήνων, ἀνάμεσα στὶς ὀργανώσεις τῆς Γενικῆς καὶ τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας τῶν ἐργατῶν, γιὰ τὴν ἐξόντωσι τῶν ἐργατικῶν ἡγετῶν τῶν διαφόρων συνδικάτων, τῶν σωματείων καὶ ὁμοσπονδιῶν καὶ τὴν ἀνάληψι τῆς ἡγεσίας ὑπ' αὐτῶν.

Καὶ πράγματι ἡ Ἑνωτικὴ αὐτὴ Συνομοσπονδία κατώρθωσε νὰ κυριαρχήσῃ οὐσιαστικῶς τῆς συνδικαλιστικῆς ὀργανώσεως τῶν ἐργατικῶν καὶ νὰ προπαρασκευάσῃ ὑπὸ τὴν καθοδήγησι τοῦ Κ.Κ.Ε. τὴν ἐπαναστατικὴ Πανελλαδικὴ ἀπεργία τῆς 3ης πρὸς 4ην Αὐγούστου 1936, ἡ ὁποία εὐτυχῶς δὲν ἐπραγματοποιήθη χάρις εἰς τὴν ἔγκαιρον ἐπέμβασιν τῆς τότε Κυβερνήσεως.

Αὐτὸ εἶναι τὸ περιεχόμενο καὶ ἡ δρᾶσις τῆς ἐξωκομματικῆς ὀργανώσεως τῆς «Κόκκινης Συνδικαλιστικῆς Διεθνοῦς».

(Συνεχίζεται)

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΙΛΜΠΡΙΤΖ

Ὑπὸ τοῦ **ΠΩΛ ΜΑΚ ΓΚΟΥΑ·Ι·Ρ**
Μετάφρασις ἀπὸ τ' Ἀγγλικὰ Η. ΣΑΓΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

— Πῶς θέλετε νὰ ξέρω ; Λέει σ' ὅλο τὸν κόσμο πὼς ἀναπαύεται. Ἂν καὶ δὲν ξέρω τὶ ἦταν ἐκεῖνο ποὺ τὸν κούρασε. Πάντως φαίνεται πὼς τὸ φυσάει τὸ παραδάκι.

— Αὐτὰ μόνο θὰ μᾶς πῆς, Πέθυ ; ρώτησε ὁ Οὐίττλερ, χαμογελῶντας πάντοτε.

— Δὲν πρόκειται νὰ σᾶς πῶ ἀπολύτως τίποτε περισσότερο.

— Ποιὰ εἶναι ἡ διεύθυνσις τοῦ Κόλγκαν ;

— Δὲν μᾶς τὴν ἄφησε.

— Ποῦ καθότανε ὅταν ἐργαζότανε ἐδῶ ;

— Τοὔχαμε δώσει ἕνα δωμάτιο στὸ τελευταῖο πάτωμα.

— Πές μας τουλάχιστον ἕνα-δυὸ ὀνόματα ἀπ' αὐτοὺς ποὺ συνώδευαν τὸν Τζίμμυ Καρμπὶν τώρα τελυταῖα. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ θυμᾶσαι κανέναν.

— Τώρα ποὺ καλοσκέφτομαι, θυμᾶμαι τὴν Μὶς Στόγκαρζεϋ. Ναὶ βέβαια τὴν Μὶς Στόγκαρζεϋ. Ἀλλά, μὰ τὴν ἀλήθεια ὑπάρχει Μὶς Στόγκαρζεϋ ἢ εἶναι ἀποκύημα τῆς φαντασίας μου ;

Ὁ Σάουθ–Πέθερτον τοὺς κορόϊδευε. Καὶ φυσικὰ οἱ ἄλλοι τὸ καταλάβαιναν αὐτό.

—Ἴσως, συνέχισε, νὰ ὑπῆρχε καὶ κάποια ἄλλη μὲ τὸ ὄνομα Κέϊντον, Κίττυ Κέϊντον, μιὰ χορεύτρια. Ἀλλὰ βέβαια δὲν μπορῶ νὰ τὶς πάρω στὸ λαιμό μου. Βλέπουμε τόσες καὶ τόσες μέσα δῶ.

— Πέθυ, δὲν κάνεις λάθος ὅταν δὲν θέλεις.....

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIV

Ἕνας αἰφνίδιος θάνατος

— Πολὺ παράξενη ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Σάουθ–Πέθερτον! εἶπε ὁ Κάμμινγκς καθὼς διευθύνονταν κι' οἱ δυὸ πρὸς τὸ Κέσιγκτον. Αὐτὸ ποὺ βγαίνει ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι πὼς δὲν πολὺ τοῦ ἀρέσει ὁ φίλος μας ὁ Καρμπίν.

Ὁ Οὐίττλερ ἐβάδιζε συνωφρυωμένος.

—Ἀναρωτιέμαι, εἶπε, τὶ κρύβεται κάτω ἀπὸ ὅλα αὐτά. Ὁπωσδήποτε ὁ Τζίμμυ θὰ εἶναι ἔνοχος καμμιᾶς παληοδουλειᾶς, ἄσχετης μὲ τὴν ὑπόθεσί μας.

—Ἔτσι μοῦ φαίνεται καὶ μένα.

—Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς τελευταῖα δὲν τὸν παρακολουθοῦμε βῆμα πρὸς βῆμα. Πάντως ὅμως οἱ ἄνδρες μου τὸν ἔχουν ὑπ' ὄψει τους. Μέχρι σήμερα δὲν μπορέσαμε νὰ τὸν συλλάβουμε ἐπ' αὐτοφώρῳ. Δὲν ἄφησε πουθενὰ ἀποτυπώματα. Δὲν εἶναι ὅμως γιὰ μεγάλα...πράγματα. Πάντοτε περίμενε τὴν «καλὴ», ἀλλὰ ὅλο μὲ μικροπράγματα ἀνακατευότανε. Κάποτε ἦταν τζόκεϋ καὶ εἶχε πολλὲς σχέσεις μὲ μεσῖτες στοιχημάτων.

— Στὸν κύκλο του, τὶ φήμη ἔχει ;

— Κάνει τὸν πολὺ ἐξυπνάκια. Ἐνῷ αὐτὸς τὴν σκαπουλάριζε συστηματικά, οἱ συνένοχοί του πιανόντουσαν. Ἡ Σκώτλαντ Γυάρντ μήπως τὸν χρησιμοποιοῦσε γιὰ πληροφοριοδότη ;

—Ὄχι. Δὲν θὰ διακινδυνεύαμε ποτὲ μ' ἕνα τέτοιο ὑποκείμενο. Ἀλλ' αὐτὸ ποὺ θὰ ἐπιθυμούσαμε μ' ὅλη μας τὴν ψυχὴ εἶναι νὰ τον δοῦμε πίσω ἀπὸ γερὰ σίδερα

γιὰ κάμποσα χρόνια, ἂν ὄχι γιὰ πάντοτε. Αὐτὸς δὲν πιάστηκε ποτὲ γιατὶ δὲν ἐξετίθετο ὁ ἴδιος. Αὐτὸς εἶναι ὅμως ὁ ἰθύνων νοῦς. Αὐτὸς κάνει τὰ σχέδια καὶ βάζει τοὺς ἄλλους νὰ ἐκτελοῦν. Τὴν ἡμέρα αἴφνης τῆς κλοπῆς τῶν διαμαντικῶν ἀπὸ τοῦ Βόννερ, ὁ Τζίμμυ ἔπινε ἥσυχα τὴν μπύρα του μὲ τὸν ἀρχιφύλακα Χάμμοντ.

— Μὲ τὸν Σάουθ–Πέθερτον ὅμως δὲν θἄπρεπε νὰ κάνῃ τὸν ἔξυπνο, εἶπε ὁ Οὐΐττλερ. Δὲν βλέπω ὅμως τὶ σχέσι μπορεῖ νὰ ἔχῃ τὸ ἐμπόριο τοῦ Τζίμμυ Καρμπὶν καὶ τὴ λέσχη... Ἡ πεῖρα μου ὅπως καὶ τὸ αἰσθητήριό μου, μοῦ λέει πὼς κάτι κρύβεται... Πῶ πᾶτε ; στὴ Σκώτλαντ Γυάρντ ;

—Ἔχω τὴν γνώμη ὅτι λίγες λεξοῦλες μὲ τὸν κύριον Καρμπὶν δὲν ἦσαν ἄσκοπες, εἶπεν ὁ Κάμμινγκς.

—Ὄχι, ἐγὼ δὲν νομίζω ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρέπει νὰ προσφέρουμε καμμιὰ εὐκαιρία στὸν Τζίμ, ὁποιασδήποτε μορφῆς. Ἐπιμένετε ὅτι ὑπάρχει σχέσις μεταξὺ τοῦ φορτηγοῦ ποὺ ἐνοίκιασε ὁ Κόλγκαν καὶ τῆς ὑποθέσεως ποὺ ἐρευνᾶτε γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Φίλλινγκερ ;

— Πρόκειται περὶ σατανικῆς συμπτώσεως, εἶπε ὁ Κάμμινγκς. Ὁ Φίλλινγκερ νομίζει ὅτι τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 1 ὄχημα, τὸ λεωφορεῖο, φορτώθηκε πάνω στὸ ὑπ' ἀριθμὸν 2. Τὰ ἴχνη τῶν λαστίχων εἶναι καθαρὰ καὶ συνηγοροῦν στὴν ἄποψι αὐτή. Καθὼς καὶ ὁ τύπος τῶν δύο αὐτοκινήτων. Τὸ δὲ λεωφορεῖο ἀπεδείχθη ὅτι μποροῦσε κάλλιστα νὰ λυθῇ. Πάντως δὲν πρέπει νὰ λησμονήσουμε ὅτι ἕνα λεωφορεῖο πάνω σὲ φορτηγό, ἀκάλυπτο, θὰ προκαλοῦσε ὁπωσδήποτε τὴν περιέργεια ὅλων. Ὅ,τι καὶ νἄγινε ὅμως, πολὺ σωστὰ κάνει ὁ Φίλλινγκερ καὶ ἐρευνᾷ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ φορτηγοῦ.

—Ἂν κατορθώσετε νὰ ἐκδώσετε ἕνα ἔνταλμα συλλήψεως, θὰ διευκολυνθῇ πολὺ ἡ κατάστασις, ἰδίως ὡς πρὸς τὸν Κόλγκαν.

—Ἐπιστρέφω ἀμέσως στὴν Σκώτλαντ Γυάρντ, Οὐΐττλερ.

.....

Ὁ Κάμμινγκς πλησίαζε νὰ τελειώσῃ τὴν ἀνάγνωσι τοῦ ἡμερησίου Τύπου, ποὺ δὲν παρουσίαζε ἐξ ἄλλου κανένα ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον, κι' ἑτοιμαζότανε νὰ ριχτῇ στὴ δουλειά, ὅταν ἔπεσε στὴν ἀντίληψί του ἕνα μικρὸ ἀρθράκι, στὰ «Διάφορα». Καὶ διάβασε τότε :

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΗΣ ΑΓΩΝΩΝ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ ΕΥΡΕΘΗ ΝΕΚΡΟΣ
ΜΙΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΕΙΣ ΕΝΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΚΕΝΣΙΓΚΤΟΝ.
ΤΟ ΠΤΩΜΑ ΑΝΕΚΑΛΥΦΘΗ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΑΝ.

Ὁ γνωστότατος αὐτοκινητιστὴς ἀγώνων ταχύτητος Οὐΐλτων Φλούρρυ, εὑρέθη σήμερον νεκρὸς ἐντὸς τοῦ δωματίου τὸ ὁποῖον κατεῖχεν εἰς Πράχαμ Μιοὺς τοῦ Κένσιγκτον. Ἐδέχθη σφαῖραν εἰς τὴν κεφαλήν, ἐνῷ τὸ περίστροφον μὲ τὸ ὁποῖον συνετελέσθη ὁ φόνος εὑρέθη ὀλίγα μέτρα μακρὰν τῆς χειρὸς τοῦ πτώματος. Ὑπολογίζεται ὅτι ὁ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. Ἡ μακαβρία ἀνακάλυψις ἐγένετο ἀπὸ μίαν καθαρίστριαν, τὴν Ἄννυ Ρίτσαρντς, κάτοικον τοῦ Οὐέστ Κένσιγκτον. Αὕτη ἐπεσκέφθη τὸ διαμέρισμα τοῦ κ. Φλούρρυ, προκειμένου νὰ ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν. Ἡ ἐξωτερικὴ θύρα ἦτο κλειδωμένη. Ἡ κ. Ρίτσαρντς ὅμως ἐκρατοῦσε καὶ δευτέραν κλεῖδα. Τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀντελήφθη εὐθὺς μόλις εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον ἦτο τὸ πτῶμα τοῦ κ. Φλούρρυ τὸ ὁποῖον ἔκειτο ἐπὶ πολυθρόνας. Μόλις ἀντίκρυσε τὸ ἀπαίσιον θέαμα ἤρχισε νὰ ἐκβάλλῃ κραυγὰς βοηθείας. Ἡ Ἀστυνομία εἰς τὸ μεταξὺ συντάσσει τὴν κατάθεσίν της.

«Ὁ κ. Φλούρρυ, ἦτο γνωστότατος ἐκ τῶν ἐπιτυχιῶν του πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἰς δρόμους ταχύτητος δι' αὐτοκινήτου. Ἀνῆκε εἰς τὴν περίφημον ὁμάδα τοῦ Ἄντεν–Ρόζ. Ἀφ' ὅτου πρὸ διετίας, ὑπέστη τὸ τραγικὸν ἀτύχημα κατὰ τὰς αὐτοκινητοδρομίας Γκρὰν–Πρὶ τοῦ Σαρλερουά, δὲν εἶχε πλέον ἀγωνισθῇ. Κατ' ἐξαίρεσιν ἔλαβε

μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν ἑκατὸν μιλλίων τοῦ Μπρίστολ, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐτερμάτισε δωδέκατος ἐπὶ ἑκατὸν ἓξ αὐτοκινήτων τὰ ὁποῖα συμμετέσχον».

Ὁ Κάμμινγκς διάβασε καὶ ξαναδιάβασε τὸ ἄρθρο. Ὕστερα σήκωσε τὸ ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου καὶ κάλεσε τὸν ἀστυνόμο Ρόμπερτς.

—Ἐμπρός, εἶπε, σεῖς κ. Ἀστυνόμε; Ἐδῶ Κάμμινγκς. Πῆτε μου ποιὸς ἀσχολεῖται μὲ τὴν ὑπόθεσι Οὐΐλτων Φλούρρυ; Ναί, τώρα μόλις πῆρα εἴδησι τοῦ φόνου. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι κάτι ξέρω ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Διερωτῶμαι ὅμως γιατὶ μ' ἀφήσατε νὰ μάθω τὸ γεγονὸς μόνο ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες. Πῶς; Δὲν εἶδα τέτοιο πρᾶγμα... ὄχι, ἔλλειπα. Ἀκοῦστε. Μήπως ἔτυχε νὰ λάβετε γνῶσι σχετικὰ μὲ τὴν ὑπόθεσι Τόμσον μὲ τὴν ὁποία ἀσχολοῦμαι; Λοιπόν, αὐτὸς ὁ Τόμσον ὑπῆρξε ὁ μηχανικὸς τοῦ Οὐΐλτων Φλούρρυ στὴν ὁμάδα τοῦ Ἄντεν – Ρόζ! Περίεργο; Σύμφωνοι. Θὰ πάω ὁ ἴδιος ἀμέσως. Πῶς τὰ ἐξηγοῦν ὅλα αὐτά; Αὐτοκτονία! Ἀμφιβάλλω. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Κίντερμίνστερ ἀσχολεῖται; Πέστε του ὅτι φθάνω σὲ λίγο. Εὐχαριστῶ. Γειά.

Ὁ Κάμμινγκς κατέβασε τὸ ἀκουστικὸ καὶ χτύπησε τὸ κουδοῦνι. Ὁ λοχίας Μάρφυ παρουσιάστηκε τότε.

— Μάρφυ, σὲ παρακαλῶ, νάρθῃς σ' ἐπικοινωνία μὲ τὸν ἐπιθεωρητὴ Οὐΐττλερ. Πῆτε του ὅτι θὰ χρειασθῶ νὰ τὸν δῶ λίγο ἀργότερα. Πῆτε του ἀκόμη ὅτι ὁ Οὐΐλτων Φλούρρυ βρέθηκε νεκρὸς καὶ ὑπενθύμισέ του ὅτι ὁ Τόμσον ἀνῆκε στὴν ἴδια ὁμάδα μ' αὐτὸν τὸν Ἄντεν–Ρόζ. Ἐγὼ πηγαίνω στὸ Κένσιγκτον. Θὰ μπορέσετε νάρθῆτε σ' ἐπαφὴ μαζύ μου μέσῳ τοῦ τμήματος τῆς περιφερείας.

Ἀπὸ σᾶς θέλω νὰ βρῆτε ὅλα τὰ ἀποκόμματα τῶν ἐφημερίδων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ποὺ ἀφοροῦν τὸ ἀτύχημα ποὺ συνέβη στὸν Οὐΐλτων Φλούρρυ στὸ Σαρλερουά. Πᾶνε δυὸ χρόνια ἀπὸ τότε. Δῆτε ἐπίσης τὶ γράφουνε οἱ ἐφημερίδες σχετικὰ μὲ τοὺς ἀγῶνες τοῦ Μπορντώ, πρὸ τετραετίας. Ἕνας αὐτοκινητιστὴς μὲ τὸ ὄνομα Τζὰκ Χόλλυ, σκοτώθηκε τότε. Καὶ συγκεντρῶστε ὅ,τι μπορεῖ νὰ ἔχῃ κάποια σχέσι μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ Ἄντεν–Ρόζ.

—Ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμα ἀπόψε, κ. Ἐπιθεωρητά; ρώτησε ὁ Μάρφυ.

— Ναί, πρέπει νὰ τὰ μελετήσω, ὁποιαδήποτε ὥρα ἀπόψε κι' ἂν ἐπιστρέψω.

— Πολὺ καλά, κ. Ἐπιθεωρητά.

— Καὶ μὴ τσακιστῆς μονάχος σου νὰ βγάλῃς τὴ δουλειά. Ζήτησε βοήθεια. Τώρα δόσε μου τὸ μπαστούνι καὶ τὸ καπέλλο μου. Ἂν τηλεφωνήσῃ ὁ ἀστυνόμος Φίλλινγκερ, πῆτε του ὅτι θὰ τοῦ τηλεφωνήσω ἐγώ.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Κίντερμίνστερ, ἕνας πανύψηλος κι' ἀθλητικὸς νέος μὲ μουστάκι, περίμενε τὸν Κάμμινγκς στὸ τμῆμα τοῦ Κένσιγκτον. Μόλις ἔφθασε ἐκεῖ ὁ Κάμμινγκς, σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του.

— Καλημέρα, κ. Ἐπιθεωρητά, εἶπε. Ἐνδιαφέρεσθε γιὰ τὸν Φλούρρυ;

— Ναί. Πῶς σκοτώθηκε;

— Μιὰ σφαῖρα αὐτομάτου περιστρόφου Λέγγερ τοῦ τρύπησε τὸ αὐτί του. Τὸ ὅπλο βρέθηκε πολὺ κοντά του. Ὁρίστε, κυττάχτε το. Ἀποτυπώματα ποὺ βρέθηκαν πάνω στὸ περίστροφο, τὰ μοναδικά, ἦταν δικά του.

Ὁ Κάμμινγκς πῆρε στὰ χέρια του τὸ πιστόλι καὶ τὸ περιεργάζετο.

— Τοῦ λείπει μιὰ μόνο σφαῖρα. Ὡραῖο πιστόλι.

—Ἡ καλλίτερη μάρκα τοῦ κόσμου.

—Ἔχετε τὴ σφαῖρα;

— Μάλιστα. Τρύπησε τὸ αὐτὶ καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ κρανίο. Τὴ βρήκαμε χάμω, σὲ ἀπόστασι λίγων μέτρων ἀπὸ τὸ πτῶμα. Δῆτε την.

Ξεδίπλωσε ἕνα φύλλο χαρτιοῦ μέσα στὸ ὁποῖο εἶχε φυλάξει τὴν σφαῖρα.

.....θὰ πρέπει νὰ στείλουμε ὅλα τὰ πειστήρια στὴν Σκώτλαντ Γυάρντ;

— Ναί. Θὰ χρειαστῇ νὰ ἐξεταστοῦν ὅλα μὲ προσοχή.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

(Διὰ τὸν ἀστυφύλακα)

Ὑπὸ Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκη, Ἀστυνόμου Α΄.

§ 25. Ποῖα πρόσωπα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὁδηγῶνται εἰς τὸ αὐτόφωρον Πταισματοδικεῖον καὶ διατί.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συλληφθοῦν καὶ ὁδηγηθοῦν εἰς τὸ αὐτόφωρον Πταισματοδικεῖον οἱ κάτωθι :

1) Οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς, τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, τῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας, τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος καὶ τοῦ Σώματος Φαροφυλάκων.

Οἱ ἀνωτέρω διὰ τὰ πταίσματά των τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὑπὸ τῶν προϊσταμένων των καὶ διὰ τοῦτο, ἂν καταληφθοῦν ἐπ' αὐτοφώρῳ διαπράττοντες πταῖσμα δὲν ὁδηγοῦνται εἰς τὸ αὐτόφωρον Πταισματοδικεῖον, ἀλλὰ λαμβάνονται ἐπὶ τόπου τὰ στοιχεῖα τῆς ταυτότητός των, ἐὰν δὲ ἐδραπέτευσαν ἐξακριβοῦνται ταῦτα καὶ ὑποβάλλεται κατ' αὐτῶν σχετικὴ πρὸς τὸ πταῖσμα **ἀναφορά,** ἥτις διαβιβάζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀστυνομικοῦ Τμήματος εἰς τὴν προϊσταμένην τοῦ παραβάτου στρατιωτικὴν Ἀρχὴν διὰ τὸν πειθαρχικὸν ἔλεγχόν του.

Κατ' ἐξαίρεσιν οἱ στρατιωτικοὶ τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ Πταισματοδικείου διὰ τὰς εἰς βαθμὸν πταίσματος παραβάσεις τοῦ Δασικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Νόμου περὶ θήρας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην λαμβάνονται ἢ ἐξακριβοῦνται τὰ στοιχεῖα ταυτότητός των καὶ ὑποβάλλεται κατ' αὐτῶν μήνυσις, ἥτις διαβιβάζεται εἰς τὸν Δημόσιον Κατήγορον, ὅστις θὰ τοὺς κλητεύσῃ ἵνα δικασθοῦν.

Ἐν ᾗ ὅμως περιπτώσει ὁ στρατιωτικὸς δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος διὰ δελτίου ταυτότητος ἢ ἀρνῆται τὴν ἐπίδειξιν τούτου πρὸς λῆψιν τῶν στοιχείων του καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἄλλως ἐφικτὴ ἡ ἐπὶ τόπου ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητός του, συλλαμβάνεται καὶ ὁδηγεῖται εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητός του, μεθ' ἣν ἀπολύεται καὶ ὑποβάλλεται κατ' αὐτοῦ ἀναφορὰ ἢ μήνυσις κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

2) Οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς. Ἐὰν τὸ πταῖσμα τούτων στρέφεται κατὰ στρατιωτικοῦ (ἔστω καὶ τῆς Χωροφυλακῆς) τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὑπὸ τῶν προϊσταμένων των, κατόπιν **ἀναφορᾶς** τοῦ ἀστυνομικοῦ. Π.χ. χωροφύλαξ ἐξυβρίζει ἢ τραυματίζει ὅλως ἐλαφρῶς συνάδελφόν του ἢ στρατιώτην (πταῖσμα). Θὰ τιμωρηθῇ πειθαρχικῶς.

Ἐὰν ὅμως τὸ πταῖσμα δὲν στρέφεται κατὰ στρατιωτικοῦ, οἱ τῆς Χωροφυλακῆς τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ συλληφθοῦν καὶ ὁδηγηθοῦν εἰς αὐτό, ἀλλὰ ὑποβάλλεται κατ' αὐτῶν μήνυσις διὰ τὰ περαιτέρω. Π.χ. χωροφύλαξ διαταράσσει τὴν κοινὴν ἡσυχίαν ἢ παραβαίνει τὰς περὶ κυκλοφορίας πεζῶν διατάξεις ἢ θηρεύει ἄνευ ἀδείας κ.λ.π. Θὰ δικασθῇ εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον, κατόπιν **μηνύσεως.**

3) Οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ κατώτεροι ἀστυνομικοὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Οὗτοι διὰ τὰ πταίσματά των τιμωροῦνται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου, δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ συλληφθοῦν καὶ ὁδηγηθοῦν εἰς αὐτό, ἀλλ' ὑποβάλλεται κατ' αὐτῶν μήνυσις διαβιβαζομένη εἰς τὸν Δημόσιον Κατήγορον.

4) Οἱ ἀνήλικοι (ἡλικίας 7—17 ἐτῶν) ἐὰν διαπράξουν πταῖσμα ἐν πόλει, ἐν ᾗ ἑδρεύει Μονομελὲς Δικαστήριον ἀνηλίκων (Ἀθῆναι, Πειραιεύς, Πάτραι, Κέρκυρα, Θεσσαλονίκη κ.λ.π.).

Ἐὰν συμβαίνῃ τοῦτο ὁ ἀνήλικος δὲν ὁδηγεῖται εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον, ἀλλ' εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα, ἔνθα συντάσσεται παρὰ τοῦ συλλαβόντος ἀστυνομικοῦ ὀργάνου ἔκθεσις βεβαιώσεως πταίσματος ἐπ' αὐτοφώρῳ, μεθ' ἧς ἐν συνεχείᾳ ἀποστέλλεται εἰς τὸν Εἰσαγγελέα ἀνηλίκων καὶ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ Μονομελὲς Δικαστήριον ἀνηλίκων.

Ἐὰν ἐν τῇ πόλει τῆς διαπράξεως τοῦ πταίσματος δὲν ἐδρεύῃ Μονομελὲς Δικαστήριον ἀνηλίκων, οἱ ἀνήλικοι ὁδηγοῦνται εἰς τὸ αὐτόφωρον Πταισματοδικεῖον, ἐὰν ὑπάρχῃ Πταισματοδικεῖον ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ ἐὰν συνεδριάζῃ ἢ πρόκειται νὰ συνεδριάσῃ συντόμως, ἄλλως ὑποβάλλεται μήνυσις κατὰ τοῦ ἀνηλίκου διαβιβαζομένη εἰς τὸν Δημόσιον Κατήγορον.

5) Τὰ πρόσωπα ἰδιαζούσης δωσιδικίας, δηλαδή :

Οἱ Ἀρχιερεῖς (Ἐπίσκοποι, Μητροπολῖται, Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Πατριάρχαι [1]).

Οἱ Δικασταὶ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Παρέδρου Πρωτοδικῶν καὶ ἄνω [2]

Οἱ Εἰσαγγελεῖς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ παρ' Εἰσαγγελίᾳ Παρέδρου καὶ ἄνω.

Οἱ Δικηγόροι

Οἱ ἀνωτέρω διὰ τὰ πταίσματά των τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ Τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου καὶ διὰ τοῦτο δὲν ὁδηγοῦνται εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον, ἀλλὰ λαμβάνονται ἐπὶ τόπου τὰ στοιχεῖα ταυτότητός των καὶ ὑποβάλλεται κατ' αὐτῶν μήνυσις, ἥτις διαβιβάζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀστυνομικοῦ Τμήματος εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον δικάζονται καὶ οἱ **τυχὸν συναίτιοι** τῶν ἀνωτέρω προσώπων. Π.χ. Δικηγόρος, Πρωτοδίκης καὶ πολίτης διαταράσσουν τὴν νυκτερινὴν ἡσυχίαν. Ἁρμόδιον δι' ἅπαντας τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον.

Ἐὰν ὅμως ὁ συναίτιος εἶναι στρατιωτικὸς ξηρᾶς, θαλάσσης, ἀέρος, Λιμενικοῦ Σώματος ἢ Σώματος Φαροφυλάκων, οἱ συναίτιοι χωρίζονται καὶ οἱ μὲν στρατιωτικοὶ τιμωροῦνται πειθαρχικῶς, κατόπιν ἀναφορᾶς, οἱ δὲ λοιποὶ ὑπὸ τοῦ Τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου. Π.χ. Λοχαγὸς καὶ Δικηγόρος διαταράσσουν τὴν κοινὴν ἡσυχίαν. Θὰ χωρισθοῦν κατὰ τὰ προρρηθέντα.

Ἐὰν ὁ συναίτιος εἶναι ἀνήλικος (ἡλικίας 7—17 ἐτῶν), οἱ συναίτιοι χωρίζονται

---

(1) Βαθμοὶ Κληρικῶν : **Τίτλοι ἢ ὀφφίκια κατὰ βαθμούς :**

Α) Ἀρχιερεύς :
- α) Ἐπίσκοπος
- β) Μητροπολίτης
- γ) Ἀρχιεπίσκοπος
- δ) Πατριάρχης

Β) Πρεσβύτερος ἢ Ἱερεύς : Εἰς τοὺς ἀγάμους ἱερεῖς ἀπονέμονται οἱ κάτωθι τίτλοι ἢ ὀφφίκια :
- α) Πρωτοσύγκελλος
- β) Ἀρχιμανδρίτης
- γ) Πρωθιερεύς

Εἰς τοὺς ἐγγάμους ἱερεῖς ἀπονέμονται οἱ κάτωθι τίτλοι ἢ ὀφφίκια :
- α) Πρωτοπρεσβύτερος
- β) Ἀρχιπρεσβύτερος
- γ) Οἰκονόμος
- δ) Σακελλάριος
- ε) Κατηχητὴς
- στ) Πρωτέκδικος
- ζ) Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος

Γ) Διάκονος ἢ Ἱεροδιάκονος :
- α) Ἀρχιδιάκονος
- β) Μέγας Ἀρχιδιάκονος

(2) Οἱ Εἰρηνοδίκαι καὶ Πταισματοδίκαι τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου.

καὶ πάλιν, τοῦ ἀνηλίκου ὑπαγομένου εἰς τὸ Μονομελὲς Δικαστήριον Ἀνηλίκων, τῶν δὲ λοιπῶν εἰς τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον.

Ἐὰν ὁ συναίτιος εἶναι τῆς Χωροφυλακῆς θὰ δικασθῇ καὶ οὗτος εἰς τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον, ἐφ' ὅσον τὸ πταῖσμά του δὲν στρέφεται κατὰ στρατιωτικοῦ. Π.χ. Ἐνωμοτάρχης καὶ Δικηγόρος διαταράσσουν τὴν κοινὴν ἡσυχίαν. Ἁρμόδιον τὸ Πλημμελειδικεῖον.

Ἐνῷ, ἐὰν τὸ πταῖσμα στρέφεται κατὰ στρατιωτικοῦ, ὁ τῆς Χωροφυλακῆς συναίτιος θὰ τιμωρηθῇ πειθαρχικῶς. Π.χ. Ἐνωμοτάρχης καὶ Δικηγόρος προσβάλλουν ὅλως ἐλαφρῶς τὴν τιμὴν Ἐνωμοτάρχου. Ὁ Δικηγόρος θὰ δικασθῇ εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον, ὁ δὲ Ἐνωμοτάρχης θὰ τιμωρηθῇ πειθαρχικῶς.

6) Οἱ διαπράττοντες ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ χρόνῳ πταῖσμα μαζὶ μὲ πλημμέλημα ἢ κακούργημα, ὁπότε τὸ πταῖσμα θὰ δικασθῇ μαζὶ μὲ τὸ πλημμέλημα ἢ κακούργημα ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον Πλημμελειοδικεῖον ἢ Κακουργιοδικεῖον καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου. Π.χ. ὁ Α, ἐν βρασμῷ ψυχῆς, ἐφόνευσε τὸν Β, ἐτραυμάτισε τὸν Γ καὶ ἐξύβρισε τὸν Δ, ἐκ δὲ τῶν ἐγκλημάτων του τούτων, διεταράχθη σοβαρῶς ἡ κοινὴ ἡσυχία (πταῖσμα). Ἅπαντα τὰ ἐγκλήματα θὰ δικασθοῦν ὑπὸ τοῦ Κακουργιοδικείου.

Ἐὰν τὸ πλημμέλημα ἢ κακούργημα διώκεται κατ' ἔγκλησιν καὶ δὲν ὑποβληθῇ τοιαύτη ὑπὸ τοῦ παθόντος, τότε τὸ πταῖσμα θὰ δικασθῇ ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου.

§ 26. Ποῖα πρόσωπα δὲν πρέπει νὰ ὁδηγῶνται εἰς τὸ αὐτόφωρον Πταισματοδικεῖον ἐκ λόγων σκοπιμότητος.

Ταῦτα εἶναι :

1. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος.
2. Τὰ ὄργανα τῆς τελωνοφυλακῆς.
3. Τὰ ὄργανα τῆς οἰκονομικῆς Ἀστυνομίας κατὰ θάλασσαν.
4. Τὰ Δασικὰ ὄργανα.
5. Τὰ ὄργανα τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας.
6. Τὸ φυλακτικὸν προσωπικὸν τῶν φυλακῶν.

Οἱ ἀνωτέρω διὰ τὰ πταίσματά των τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου, ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶναι εὐπρεπὲς τὰ διάφορα ἀστυνομικὰ ὄργανα νὰ ὁδηγῶνται καὶ δὴ ἐν στολῇ εἰς τὸ αὐτόφωρον Πταισματοδικεῖον ὑπὸ ἑτέρου συναδέλφου των, διὰ τοῦτο λαμβάνονται ἐπὶ τόπου τὰ στοιχεῖα τοῦ παραβάτου καὶ ὑποβάλλεται κατ' αὐτοῦ μήνυσις.

7. Οἱ κατώτεροι κληρικοὶ (πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι), λόγῳ τοῦ Ἱερατικοῦ των σχήματος.

8. Οἱ ἀνώτατοι κρατικοὶ λειτουργοί, ὡς λ.χ. Σύμβουλοι Ἐπικρατείας, Νομικοὶ Σύμβουλοι, Ἐλεγκταὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Γενικοὶ Διοικηταί, Νομάρχαι, Γενικοὶ Διευθυνταί, Διεθυνταὶ Ὑπουργείων, Καθηγηταὶ Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων κ.λ.π., λόγῳ τῆς ἰδιότητός των καὶ τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσεώς των.

9. Οἱ Εἰρηνοδίκαι καὶ Πταισματοδίκαι, λόγῳ τῆς ἰδιότητός των.

10. Οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ σιδηροδρομικοὶ καὶ τροχιοδρομικοί, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἀνωμαλία εἰς τὴν κυκλοφορίαν.

11. Οἱ καταστηματάρχαι καὶ οἱ μόνιμοι κάτοικοι τῆς πόλεως, ἐὰν διαπράξουν πταῖσμα εἰς τὸ κατάστημα ἢ εἰς τὴν οἰκίαν των, δύνανται νὰ μὴ ὁδηγῶνται εἰς τὸ αὐτόφωρον Πταισματοδικεῖον, ἵνα μὴ ἀπασχολῶνται ἀπὸ τὰς ἐργασίας των.

Πάντων τῶν ἀνωτέρω λαμβάνονται ἐπὶ τόπου τὰ στοιχεῖα ταυτότητος καὶ ὑποβάλλεται κατ' αὐτῶν μήνυσις, ἥτις διαβιβάζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀστυνομικοῦ Τμήματος εἰς τὸν Δημόσιον Κατήγορον διὰ τὰ περαιτέρω.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 40

«Περὶ συντάξεως καὶ ὑποβολῆς προτάσεων ἱκανότητος»

Πρὸς προαγωγὴν ἄνευ ἐξετάσεων

Ἄρθρον 1. Ι. Κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν προτάσεων περὶ ἱκανότητος ἕκαστος προϊστάμενος ὀφείλει νὰ διατυπώνῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ὅπερ ἐξυπηρετεῖται καὶ προάγεται μόνον διὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἱκανοποιήσεως τῶν ἀνταξίων ταύτης.

Πᾶσα γνώμη δέον νὰ ἐδράζηται εἰς ἰδίαν ἀντίληψιν περὶ τῶν κρινομένων προσώπων ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἑκάστου, τὸ ἦθος καὶ τὴν καθόλου συμπεριφορὰν τὴν ἐπαγγελματικὴν καὶ κοινωνικήν.

ΙΙ. Ἑκάστη πρότασις συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ὁποίου ὑπηρετεῖ ὁ προτεινόμενος, λ.χ. ὁ Διαμερισματάρχης θὰ προτείνῃ τοὺς Διοικητὰς τῶν ὑπ' αὐτὸν Τμημάτων, ὁ Διοικητὴς Τμήματος θὰ προτείνῃ τὸν Ὑποδιοικητὴν αὐτοῦ καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς ὅπου ὑπάρχει τοὺς λοιποὺς παρὰ τῷ Τμήματι ἢ ὑπηρεσίᾳ ὑπηρετοῦντας.

ΙΙΙ. Δι' ἕκαστον προτεινόμενον συντάσσεται αὐτοτελὴς πρότασις ἐκ μέρους τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου αὐτοῦ μερίμνῃ τοῦ ὁποίου περιέχει τὰ ἑξῆς στοιχεῖα :

1) Ἀπὸ ποίου χρόνου ὑπηρετεῖ εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα καὶ μὲ τίνα βαθμὸν τὸ πρῶτον διωρίσθη.

2. Πότε διαδοχικῶς προήχθη εἰς ἕκαστον βαθμὸν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ ὃν κατέχει, τὴν ἡμέραν τῆς συντάξεως τῆς προτάσεως καὶ πῶς, ἤτοι κατ' ἐκλογήν, κατ' ἀρχαιότητα ἢ κατόπιν ἐξετάσεων· ὡς χρονολογία προαγωγῆς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἡμερομηνία δημοσιεύσεως τῆς οἰκείας διοικητικῆς πράξεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

3) Εἰς ποίας ὑπηρεσίας ὑπηρέτησεν ἀφ' ἧς προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον.

4) Ποῖος ὁ βαθμὸς τῆς ἐκπαιδεύσεώς του.

5) Ποίας ξένας γλώσσας γνωρίζει.

Τ' ἀνωτέρω θέλουσι ἐξακριβῶνται ἐκ τῶν οἰκείων φακέλλων ἑκάστου, μερίμνῃ τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου τοῦ προτεινομένου καὶ πρώτου συντάσσοντος τὴν πρότασιν.

6) Ποῖος ὁ χαρακτὴρ τοῦ προτεινομένου, τὸ ἦθος, ἡ διαγωγὴ καὶ συμπεριφορά του πρὸς τοὺς προϊσταμένους, τοὺς ὑφισταμένους του καὶ τὸ κοινόν.

7) Ποῖαι αἱ ὑπηρεσιακαὶ καὶ κοινωνικαί του σχέσεις.

8) Ποία ἡ ὑγιεινή του κατάστασις καὶ ἂν αὕτη ἐπιδρᾷ ἐπιζημίως ἐπὶ τῆς ἐν γένει δράσεώς του.

9) Ἂν ἀναλαμβάνῃ τὸ βάρος τῶν εὐθυνῶν διὰ τὰς πράξεις του καὶ ἂν ἀναπτύσσῃ πρωτοβουλίαν ἢ οὔ, ἐν καταφατικῇ δὲ περιπτώσει ἐὰν ἡ πρωτοβουλία του εἶναι κοινὴ ἢ ἐξαιρετική.

10) Ποία ἡ ἐπαγγελματική του κατάρτισις καὶ ἱκανότης καὶ τις ἡ ὑπηρεσιακή του ἀπόδοσις.

11) Ποία ἡ Διοικητική του ἱκανότης.

Κατὰ τὰς δύο ταύτας 10-11 περιπτώσεις δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ ἀναφοραὶ ἐπιθεωρήσεων περὶ ὧν ὁ ὑπ' ἀριθ. 9/1934 (ἄρθρ. 2 § VI) Κανονισμός.

12) Κρίνεται ἱκανὸς δι' ἀνώτερον βαθμὸν ἢ ὄχι ;

Ἐὰν κρίνηται ἱκανὸς προτείνεται διὰ προαγωγὴν κατ' ἀρχαιότητα ἢ κατ' ἐκλογήν;

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει δέον νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Π.Δ. τῆς 16ης Ἰουλίου 1931 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

IV. Κρίσεις εὐμενεῖς ἢ δυσμενεῖς διακρίνονται σαφῶς:

1) εἰς τὰς στηριζομένας εἰς προσωπικὰς ἀντιλήψεις τοῦ προτείνοντος, καὶ

2) εἰς στηριζομένας εἰς στοιχεῖα προκύπτοντα ἐκ τῶν ἀτομικῶν φακέλλων.

V. Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω προτάσεων ἐκφέρουσιν ἠτιολογημένως καὶ λεπτομερῶς τὴν γνώμην καὶ τὰς παρατηρήσεις αὐτῶν πάντες οἱ λοιποὶ καθ' ἱεραρχίαν προϊστάμενοι.

VI. Αἱ προτάσεις συντάσσονται ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς παραγράφους ΙΙ καὶ V προϊσταμένων ὑφ' ὧν τὰς διαταγὰς διετέλεσαν οἱ προτεινόμενοι, ἐπὶ τὸν μακρότερον χρόνον κατὰ τὸ τελευταῖον δωδεκάμηνον.

VII. Αἱ προτάσεις ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον ἐν πρωτοτύπῳ.

Πρὸς συμμετοχὴν εἰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις

Ἄρθρον 2. Ὁσάκις προκηρύσσονται προαγωγικαὶ ἐξετάσεις προσκαλοῦνται νὰ ὑποβάλωσι δηλώσεις οἱ κεκτημένοι τὸν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας.

Αἱ δηλώσεις αὗται ὑποβάλλονται εἰς τὸν προϊστάμενον Διοικητὴν τοῦ Τμήματος ἢ τῆς ὑπηρεσίας ὅστις καὶ ἐνεργεῖ ἐπὶ τούτων ὅ,τι τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ Διατάγματος τῆς 14ης Ἰουλίου 1931 «περὶ ἐνεργείας προαγωγῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη, διαλαμβάνουσι.

Αἱ δηλώσεις αὗται μετὰ τῶν σχετικῶν προτάσεων τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Διαμερισματάρχου, Ὑποδιευθυντοῦ καὶ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ, ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον καθ' ἡμερομηνίαν ὁριζομένην ὑπ' αὐτοῦ συντεταγμέναι ὡς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ ἐν λόγῳ Διατάγματος προβλέπει καὶ κατὰ τὸ ἀκόλουθον σχέδιον:

1) Ἑκάστη δήλωσις συμμετοχῆς τοῦ ἐπιθυμοῦντος ὑποψηφίου συντάσσεται ἐπὶ διπλοῦ φύλλου χάρτου καὶ εἰς τὴν πρώτην σελίδα τούτου ἀναγράφεται:

ΔΗΛΩΣΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

εἰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ.....τοῦ (βαθμὸς).....
(ἀριθ. Μητρώου).....ὀνοματεπώνυμον.....

Ὁ κάτωθι ὑπογεγραμμένος δηλῶ ὅτι συμπληρώσας .....πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι, ἐπιθυμῶ νὰ συμμετάσχω εἰς τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ .....

Ἐν Ἀθήναις τῇ..... 19....

Ὁ Δηλῶν
(Ὑπογραφὴ)

Ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος οὐδὲν ἕτερον ἀναγράφεται:

2) Ἐπὶ τῆς δευτέρας σελίδος τοῦ ἰδίου χάρτου ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἢ τῆς ὑπηρεσίας ἐκφέρει τὴν γνώμην του περὶ τῆς ἱκανότητος ἢ μὴ πρὸς προαγωγὴν καὶ προτείνει ἐν τέλει τῆς προτάσεώς του τὴν ἀπονομὴν ἀναλόγων βαθμῶν: α') διαγωγῆς καὶ β') διοικητικῶν καὶ ἀστυνομικῶν προσόντων. Διὰ τὴν βαθμολογίαν ταύτην λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἐν λόγῳ Διατάγματος καὶ τὰ οἰκεῖα ποινολόγια.

3) Αἱ ἄνω δηλώσεις μετὰ τῶν γνωματεύσεων τῶν Διοικητῶν τῶν Τμημάτων καὶ ὑπηρεσιῶν ὑποβάλλονται εἰς τὸν οἰκεῖον Διαμερισματάρχην ὁ ὁποῖος ἐν συνεχείᾳ τῆς προτάσεως τοῦ οἰκείου Διοικητοῦ καὶ ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης ἐκφέρει τὴν γνώμην του περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ αἰτοῦντος καὶ τῆς προτάσεως τοῦ Διοικητοῦ καὶ γνωματεύει περὶ τῶν ἀπονεμητέων βαθμῶν, διαγωγῆς καὶ προσόντων.

4) Αἱ προτάσεις τῶν Διαμερισματαρχῶν ὑποβάλλονται μερίμνῃ τούτων εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑποδιευθυντὴν ὅστις ἐνεργεῖ ὁμοίως ὡς ὁ Διαμερισματάρχης.

5) Παρὰ τοῦ τελευταίου τούτου αἱ οἰκεῖαι δηλώσεις μετὰ τῶν γνωματεύσεων τῶν ἀναφερθέντων ὑποβάλλονται εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντήν, ὅστις καταρτίζει τελικὴν ἠτιολογημένην πρότασιν καταχωρουμένην μετὰ τὴν πρότασιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ὑποδιευθυντοῦ καὶ ἀπονέμει τοὺς βαθμοὺς διαγωγῆς καὶ διοικητικῶν καὶ ἀστυνομικῶν προσόντων. Μετὰ τὴν τελικὴν ταύτην διαδικασίαν αἱ δηλώσεις αὗται ταξινομοῦνται κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον διὰ καταστάσεως κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν ἀρχαιότητος καταγεγραμμένοι, ἐν δὲ τῇ στήλῃ τῶν παρατηρήσεων σημειοῦται ἡ λέξις «ἱκανὸς» ἢ «ἀνίκανος».

Δι' ἰδιαιτέρας καταστάσεως ὑποβάλλονται αἱ προτάσεις τῶν ἱκανῶν καὶ δι' ἰδιαιτέρας τῶν ἀνικάνων ὁμοίως κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος ἑκάστης κατηγορίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1934

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. ΓΑΡΕΖΟΣ

Σημ.—Εἰς τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς προαγωγὴν χρόνον συνυπολογίζονται: α') ὁ χρόνος τῆς κανονικῆς καὶ ἐκτάκτου ἀδείας, β') ὁ χρόνος καθ' ὃν ὁ ὑπάλληλος διετέλεσε μὲ φύλλον πορείας, γ') ὁ χρόνος ἀσθενείας καὶ ἀναρρωτικῆς ἀδείας μέχρι 45 ἡμερῶν ἐν συνόλῳ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους. Ἐὰν κατ' ἀκολουθίαν ὑπάλληλός τις ἀπέσχεν ἕνεκα τῶν αἰτιῶν τούτων ἀπὸ τῶν καθηκόντων του ἐπὶ διάστημα μεῖζον τῶν τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν τὸ ἐπὶ πλέον τούτων διάστημα δὲν συνυπολογίζεται, δ') ὁ χρόνος τῆς διαθεσιμότητος εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ὑπάλληλος ἐτιμωρήθη διὰ ποινῆς κατωτέρας τῆς ἀργίας ἢ ἀπηλλάγη.

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

Ι. Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 29693 Φ 1/40 ἀπὸ 18-12-1946

Πρὸς ἁπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας

«Περὶ τρόπου συντάξεως καὶ ὑποβολῆς προτάσεων ἱκανότητος»

Ἀναθεωροῦντες, συμπληροῦντες καὶ προσαρμόζοντες τὸν ὑπ' ἀριθμ. 40/1934 Κανονισμὸν «περὶ συντάξεως καὶ ὑποβολῆς προτάσεων ἱκανότητος τῶν Ἀστυν. ὑπαλλήλων», πρὸς τὰς νεωτέρας διατάξεις τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 4971 καθορίζομεν ὡς ἀκολούθως τὰ τῆς συντάξεως καὶ ὑποβολῆς ἑκάστοτε προτάσεων ἱκανότητος:

Τμῆμα Αον

Πρὸς προαγωγὴν ἄνευ Ἐξετάσεων

Ι. Κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν προτάσεων περὶ ἱκανότητος ἕκαστος προϊστάμενος ὀφείλει νὰ διατυπώνῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν του τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ὅπερ ἐξυπηρετεῖται καὶ προάγεται μόνον διὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἱκανοποιήσεως τῶν ἀνταξίων ταύτης.

Πᾶσα γνώμη δέον νὰ ἐδράζεται εἰς ἰδίαν ἀντίληψιν περὶ τῶν κρινομένων προσώπων ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν ἱκανότητα τὰ γενικὰ προσόντα, ἀστυνομικά, διοικητικά, ἠθικά, πνευματικὰ καθὼς καὶ τὴν διανοητικὴν ἢ σωματικὴν αὐτῶν ὑγείαν καὶ ἀντοχήν, παραλλήλως πρὸς τὸ ἦθος καὶ τὴν κοινωνικὴν αὐτῶν συμπεριφοράν.

ΙΙ. Ἑκάστη πρότασις συντάσσεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ὁποίου ὑπηρετεῖ ὁ προτεινόμενος, λ.χ. ὁ περιφερειακὸς Ὑποδιευθυντὴς θὰ προτείνῃ τοὺς Διοικητὰς τῶν ὑπ' αὐτὸν Τμημάτων, ὁ Διοικητὴς Τμήματος θὰ προτείνῃ τὸν Ὑποδιοικητὴν αὐτοῦ, καὶ ὁ Ὑποδιοικητής, ὅπου ὑπάρχει, τοὺς λοιποὺς παρὰ τῷ Τμήματι ἢ ὑπηρεσίᾳ ὑπηρετοῦντας.

Ὁ συντάσσων τὴν πρότασιν προϊστάμενος δέον νὰ εἶναι κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τοῦ προτεινομένου.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ προτεινόμενος ὑπηρετεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ προϊσταμένου του ἐπὶ βραχὺ χρονικὸν διάστημα, ἁρμόδιος διὰ τὴν ὑποβολὴν προτάσεως καθίσταται ὁ προϊστάμενος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου ὑπηρέτησεν τὸν περισσότερον χρόνον κατὰ τὸ τελευταῖον 12μηνον καὶ ὁ ὁποῖος δέον ἀπαραιτήτως νὰ ζητῇ πληροφορίας καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν διατελεσάντων προϊσταμένων αὐτοῦ.

ΙΙΙ. Δι' ἕκαστον προτεινόμενον συντάσσεται ἰδιοχείρως αὐτοτελὴς πρότασις εἰς διπλοῦν ἐκ μέρους τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀμέσως προϊσταμένου αὐτοῦ, ἥτις θὰ περιέχῃ τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

1. Σταδιοδρομία.

α) Ἀπὸ ποίου χρόνου ὑπηρετεῖ εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα καὶ μὲ τίνα βαθμὸν τὸ πρῶτον διωρίσθη.

β) Πότε διαδοχικῶς προήχθη εἰς ἕκαστον βαθμὸν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ ὃν κατέχει τὴν ἡμέραν τῆς συντάξεως τῆς προτάσεως καὶ πῶς, ἤτοι κατ' ἐκλογήν, κατ' ἀρχαιότητα, κατόπιν ἐξετάσεων ἢ κατόπιν ἐκπαιδεύσεως εἰς σχολήν.

Ὡς χρονολογία προαγωγῆς λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἡ ἡμερομηνία δημοσιεύσεως τῆς οἰκείας διοικητικῆς πράξεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

γ) Εἰς ποίας ὑπηρεσίας ὑπηρέτησεν ἀφ' ἧς προήχθη εἰς τὸν βαθμόν.

2. Φυσικὰ καὶ ἠθικὰ προσόντα.

α) Ὑγεία. Ποία ἡ ὑγιεινή του κατάστασις καὶ ἂν αὕτη ἐπιδρᾷ ἐπιζημίως ἐπὶ τῆς ἐν γένει δράσεώς του.

β) Φυσικὴ ἀντοχή. Ἤτοι βαθμὸς ἀντοχῆς τοῦ κρινομένου εἰς σωματικὰς κοπώσεις, ἃς ἀντιμετωπίζει κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του.

γ) Ἐνεργητικότης ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας καὶ θάρρος, ὅπερ ἀναπτύσσει ἑκάστοτε καὶ δὴ εἰς περιπτώσεις κινδύνου τῆς ζωῆς του.

δ) Εὐφυΐα. Ἤτοι ποία ἡ διανοητικὴ ὀξύτης αὐτοῦ καὶ ἡ εὐκολία διὰ τὸ ταχέως κατανοεῖν.

ε) Εὐθυκρισία.

στ) Πρωτοβουλία.

ζ) Ἐπιβλητικότης. Ἤτοι ἱκανότης τοῦ κρινομένου, ὅπως ἀναδεικνύεται καὶ αὐτομάτως ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς περὶ αὐτόν.

η) Ἱκανότης κρίσεως ὑφισταμένων του. Ἤτοι ἱκανότης αὐτοῦ, ὅπως μετὰ αὐστηρότητος, δικαιοσύνης καὶ ἀκριβείας κρίνῃ τοὺς ὑφισταμένους του.

θ) Συνεργασία. Ἤτοι ἱκανότης εἰς τὴν ἁρμονικὴν μετ' ἄλλων συνεργασίαν πρὸς ἐκπλήρωσιν ὁμοίων καθηκόντων.

ι) Ἠθικόν. Ἤτοι βαθμὸς ἐμπιστοσύνης, ἣν πρέπει νὰ ἔχῃ τις ἐπὶ τοῦ κρινομένου, λόγῳ τῆς ἠθικῆς ἀντοχῆς, ἣν δύναται νὰ ἀναπτύξῃ εἰς πᾶσαν ἀντιξοότητα καὶ τῆς ἀφόβου ἐκτελέσεως τῶν ὑπαγορεύσεων τῆς συνειδήσεως καὶ τῶν πεποιθήσεών του.

3. Ἐκπαίδευσις καὶ ἐπαγγελματικὰ προσόντα.

α) Βαθμὸς ἐκπαιδεύσεως.

β) Ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωσις.

γ) Ξέναι γλῶσσαι.

δ) Ἐπαγγελματικὴ κατάρτισις, ἱκανότης καὶ ὑπηρεσιακὴ ἀπόδοσις.

ε) Διοικητικὴ ἱκανότης.

στ) Εἰδικὰ ἀστυνομικὰ προσόντα. Ἤτοι, ἂν ἔχῃ ἀναπτύξῃ ἰδιαιτέρως ἱκανότητας δι' εἰδικότητας τῆς ἀστυνομίας καὶ ποίας.

ζ) Διαγωγὴ ἐν ὑπηρεσίᾳ. Ἤτοι συμπεριφορὰ πρὸς τοὺς προϊσταμένους, τοὺς ὑφισταμένους καὶ πρὸς τὸ κοινόν.

η) Παράστασις. Ἤτοι ἀξιοπρέπεια, συμπεριφορά, παράστημα, ἐμφάνισις καὶ κανονικότης στολῆς.

4. Γενικά.

α) Εἰδικὰ προσόντα.

β) Κακαὶ συνήθειαι καὶ ροπαί.

γ) Γενικὴ σκιαγραφία τοῦ κρινομένου. Ἤτοι παρατηρήσεις ἐν γένει, ὡς πρὸς τὸ ἦθος, τὸν χαρακτῆρα, τὴν κοινωνικὴν παράστασιν, ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν συμπεριφοράν του ἐν γένει ὡς ἀτόμου, καθὼς καὶ τὰς κοινωνικὰς σχέσεις του.

δ) Ποιναὶ χαρακτηριστικαί.

ε) Ἀμοιβαί.

στ) Ἐξαιρετικαὶ πράξεις ἢ ὑπηρεσίαι. (σχετικὸν ἄρθρον 34 παραγρ. 9 ἐδ. α' κωδικ. Νόμου 4971).

5. Πρότασις ἐὰν κρίνεται ἱκανὸς πρὸς προαγωγὴν κατ' ἐκλογὴν ἢ κατ' ἀρχαιότητα, μὴ προακτέος ἢ στάσιμος.

IV. Κατὰ τὴν κρίσιν τῶν προτεινομένων, τὰ προσόντα αὐτῶν θὰ χαρακτηρίζωνται ἀναλόγως ὡς ἐξαιρετικά, ἄριστα, καλὰ ἢ συνήθη, μέτρια, πενιχρὰ καὶ κακὰ ἢ μὴ ὑπάρχοντα. Π.χ. διὰ τὸ προσὸν πρωτοβουλία θὰ γράφεται —ἐξαιρετική—ἢ συνήθης—ἢ μετρία—ἢ στερεῖται.—Ἢ διὰ τὸ προσὸν εὐθυκρισία θὰ γράφεται—ἐξαιρετική—ἄριστη—μετρία—στερεῖται κλπ.

V. Κρίσεις εὐμενεῖς ἢ δυσμενεῖς διακρίνονται σαφῶς εἰς τὰς στηριζομένας εἰς προσωπικὰς

ἀντιλήψεις τοῦ προτείνοντος καὶ εἰς στηριζομένας εἰς στοιχεῖα προκύπτοντα ἐκ τοῦ ἀτομικοῦ φακέλλου.

VI. Ἐπὶ τῶν ἄνω προτάσεων ἐκφέρουσιν ἠτιολογημένως καὶ λεπτομερῶς τὴν γνώμην των καὶ τὰς παρατηρήσεις των πάντες οἱ λοιποὶ καθ' ἱεραρχίαν προϊστάμενοι.

VII. Αἱ προτάσεις ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον ἐν πρωτοτύπῳ.

VIII. Προκειμένου περὶ προτάσεων ἱκανότητος ἀστυφυλάκων πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαρχιφύλακος, αἱ προτάσεις θὰ συντάσσωνται ὑπὸ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἁρμοδίων προϊσταμένων καὶ θὰ περιέχουν κρίσιν αὐτῶν περὶ τοῦ εὐδοκίμου ἢ μὴ τῆς ὑπηρεσίας των καθὼς καὶ περὶ τοῦ ἤθους καὶ χαρακτῆρος αὐτῶν προκειμένου περὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδ. Ι τῆς παραγρ. Ι τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ κωδικ. Νόμου 4971. Προκειμένου ὅμως περὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδ. 2 τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, δέον ἡ πρότασις νὰ ὑποβάλληται μετὰ τῆς σχετικῆς διοικητικῆς ἐξετάσεως ἐνεργουμένης συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας ἑκάστοτε διατάξεις.

Τμῆμα Βον

Πρὸς συμμετοχὴν εἰς Ἐξετάσεις

Ὅσάκις προκηρύσσονται εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις διὰ τὴν Σχολὴν Ἀρχιφυλάκων ἢ Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως προσκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Ἀστυνομίας νὰ ὑποβάλωσιν δηλώσεις οἱ κεκτημένοι τὸν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας ἢ προσόντα.

Αἱ δηλώσεις αὗται μετὰ τῶν σχετικῶν προτάσεων τῶν καθ' ἱεραρχίαν προϊσταμένων των ὑποβάλλονται καθ' ἡμερομηνίαν ὁριζομένην ὑπ' αὐτοῦ συντεταγμέναι κατὰ τὸ ἀκόλουθον σχέδιον:

1) Ἑκάστη δήλωσις συμμετοχῆς τοῦ ἐπιθυμοῦντος ὑποψηφίου συντάσσεται ἐπὶ διπλοῦ φύλλου χάρτου καὶ εἰς τὴν πρώτην σελίδα τούτου ἀναγράφεται:

ΔΗΛΩΣΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Εἰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις διὰ τὴν Σχολὴν (Ἀρχιφυλάκων ἢ Ὑπαστυνόμων Β') τοῦ (βαθμὸς).....(ἀριθ. μητρῴου).....(ὀνοματεπώνυμον).....
.....
ὁ ὑπογεγραμμένος δηλῶ, ὅτι κεκτημένος τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου προσόντα, ἤτοι ὅτι.....
.....ἐπιθυμῶ νὰ συμμετάσχω εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις διὰ τὴν Σχολὴν (Ἀρχιφυλάκων ἢ Ὑπαστυνόμων Β').

Ἐν Ἀθήναις τῇ.....19...

Ὁ Δηλῶν

(ὑπογραφὴ)

Ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος οὐδὲν ἀναγράφεται.

2) Ἐπὶ τῆς δευτέρας σελίδος τοῦ ἰδίου χάρτου ὁ Ὑποδιοικητὴς τοῦ Τμήματος ἢ τῆς Ὑπηρεσίας συντάσσει τὴν πρότασιν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος καὶ ἐκφέρει τὴν γνώμην του περὶ τῆς ἱκανότητος ἢ μὴ πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ προτείνει ἐν τέλει τῆς προτάσεώς του τὴν ἀπονομὴν ἀναλόγων βαθμῶν: α) διαγωγῆς καὶ β) διοικητικῶν καὶ ἀστυνομικῶν προσόντων. Διὰ τὴν βαθμολογίαν ταύτην λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ ἰσχύουσαι ἑκάστοτε διατάξεις καὶ τὰ οἰκεῖα ποινολόγια.

3) Αἱ ἄνω δηλώσεις μετὰ τῶν γνωματεύσεων τῶν προϊσταμένων, οἵτινες καὶ οὗτοι βαθμολογοῦν σχετικῶς διαγωγὴν καὶ προσόντα, ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας.

Ὁ Ἀρχηγὸς προκειμένου μὲν περὶ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων διὰ τὴν Σχολὴν Ἀρχιφυλάκων καταρτίζει τοὺς πίνακας τῶν κρινομένων ἱκανῶν, ὅπως μετάσχωσι τῶν ἐξετάσεων καὶ τῶν ἀποκλειομένων συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις. Προκειμένου δὲ περὶ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων διὰ τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων Β' ὑποβάλλει μετὰ τῆς ἑαυτοῦ γνώμης τὰς ἐκθέσεις ἱκανότητος εἰς τὸ οἰκεῖον Συμβούλιον, ὅπερ καταρτίζει τοὺς πίνακας τῶν ἱκανῶν, ὅπως μετάσχωσι τῶν ἐξετάσεων καὶ τῶν ἀποκλειστέων.

Ὁ Ἀρχηγὸς ΙΩΑΝ. ΣΙΓΡΟΥ

ΙΙ Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. Ε. 1529 Φ 57/23 ἀπὸ 18-7-1949

Πρὸς ἁπάσας τὰς Ἀστυν. Ὑπηρεσίας

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω ἀπόσπασμα τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε 753/9/2 ἐ.ἔ. διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως πρὸς γνῶσιν.

Συμφωνοῦντες ἀπολύτως πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἐπιθυμοῦντες ὅπως αἱ συντασσόμεναι ἐκθέσεις ἱκανότητος καὶ διαδοχικαὶ σημειώσεις εἶναι ἀντικειμενικαὶ καὶ ἀκριβεῖς καὶ ἀποδίδουν τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῶν κρινομένων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπιτεύξεως ἀμερολήπτου κρίσεως τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων παραπόνων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐξυπηρετήσεως τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῶν προσόντων καὶ τῆς ἱκανότητος τῶν ὑπὸ κρίσιν ὑπαλλήλων παρέχομεν κατωτέρω ὡρισμένας ὁδηγίας καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως ἔχωσι ταύτας ὑπ' ὄψει των οἱ ὑπόχρεοι πρὸς σύνταξιν προτάσεων ἱκανότητος πρὸς προαγωγὴν καὶ διαδοχικῶν σημειώσεων.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑφίστανται πάγιαι διατάξεις ἐν τῷ Ὀργανισμῷ τοῦ Ἀστυν. Σώματος καὶ τῷ ὑπ' ἀριθ. 40/1934 Κανονισμῷ τοῦ Σώματος ἐκτὸς δὲ τούτου ἔχουν ἐκδοθῆ καὶ εἰδικαὶ διαταγαὶ ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 29693/1/40/18-10-46 καὶ συνεπῶς δὲν ἐπιτρέπεται παρέκκλισις ἐκ τούτων. Ἄλλως τε εἰς τὰς κατ' ἔτος ἐκδιδομένας διαταγὰς ἡμῶν περὶ συντάξεως καὶ ὑποβολῆς προτάσεων ἱκανότητος ἐπαναλαμβάνεται στερεοτύπως ἡ σύστασις, ὅπως ἡ κρίσις τῶν ὑποχρέων πρὸς σύνταξιν προτάσεων εἶναι ὀρθή, διότι τοῦτο θέλει ἀποτελέσει καὶ στοιχεῖον κρίσεως διὰ τοὺς κρίνοντας.

Εἰδικώτερον : Α) διὰ τοῦ ἄρθρ. 34 τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 4971/1931 «Περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων» καθορίζεται ὁ τρόπος καθ' ὃν γίνονται αἱ προαγωγαὶ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων εἰς τοὺς διαφόρους βαθμούς, ἐν δὲ τῇ ὑπ' ἀριθ. 9 περιπτώσει ἀναγράφεται ἐνδεικτικῶς τίνα στοιχεῖα δέον νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του ὁ συντάσσων πρότασιν πρὸς προαγωγήν, ἵνα καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐκτιμήσῃ δεόντως τὴν ἱκανότητα τοῦ κρινομένου (κατ' ἐκλογήν, κατ' ἀρχαιότητα, μὴ προακτέος, στάσιμος).

Ὡς εἶναι εὐνόητον, ὁ νομοθέτης δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προσδιορίσῃ ἐπακριβῶς καὶ ἐν λεπτομερείᾳ τὰς κατ' ἰδίαν περιπτώσεις, ἀλλ' ἐνδεικτικῶς ἀναφέρει τινὰς καὶ ἐπαφίεται περαιτέρω εἰς τὴν εὐθυκρισίαν, πρωτοβουλίαν καὶ ἀντικειμενικὴν ἀντίληψιν τοῦ κρίνοντος.

Β) Συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 40/1934 Κανονισμῷ (ἄρθρ. 1) «Κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν προτάσεων ἕκαστος προϊστάμενος ὀφείλει νὰ διατυπώνῃ τὴν γνώμην του σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῆς Ὑπηρεσίας, ὅπερ ἐξυπηρετεῖται καὶ προάγεται μόνον διὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἱκανοποιήσεως τῶν ἀνταξίων ταύτης». Καὶ ἐν συνεχείᾳ «πᾶσα γνώμη δέον νὰ ἐδράζεται εἰς ἰδίαν ἀντίληψιν περὶ τοῦ κρινομένου προσώπου, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἑκάστου, τὸ ἦθος καὶ τὴν καθόλου συμπεριφορὰν τὴν ἐπαγγελατικὴν καὶ κοινωνικήν».

Γ) Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 29693/1/40/18-10-48 διαταγῆς ἡμῶν ἐρρυθμίσθη λεπτομερέστερον ἡ διαδικασία συντάξεως καὶ ὑποβολῆς προτάσεων ἱκανότητος καὶ καθωρίσθησαν ἐν ἐκτάσει, ἐν σχετικῷ ὑποδείγματι, αἱ διατυπώσεις καὶ τὰ στοιχεῖα, ἅτινα δέον νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του ὁ συντάκτης.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτιθεμένων συνάγεται ὅτι ὁ συντάκτης προτάσεων ἱκανότητος ἢ διαδοχικῶν σημειώσεων δὲν δύναται νὰ διατυπώνῃ αὐθαιρέτως κρίσεις καὶ γνώμας, ἀλλ' ὀφείλει νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς μνημονευθείσας διατάξεις ἔχων ὡς κριτήρια μόνον τὰ ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος καὶ τῶν σχετικῶν Κανονισμῶν διαγραφόμενα, οἷον ἐπαγγελματικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν, ὑπηρεσιακὴν ἀπόδοσιν, ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ καθῆκον, ἐνεργητικότητα κ.λ.π. οὐχὶ δὲ τὸ εἶδος τῆς ὑπηρεσίας, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει ν' ἀσκῇ ἐπίδρασίν τινα εἰς τὴν κρίσιν του.

Ἐντελῶς διάφορος δέον νὰ εἶναι ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν ὁ κρινόμενος διὰ πλαγίων μέσων ἐπεδίωξε τὴν τοποθέτησίν του εἴς τινα ὑπηρεσίαν, ὅτε δύναται καὶ πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν, διὰ δυσμενῆ δι' αὐτὸν κρίσιν, ἐξαιρουμένου ἐν τῇ προτάσει τῆς κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἐν τοιαύτῃ ὑπηρεσίᾳ τοποθετήσεώς του.

Προκειμένου ὅμως περὶ ὑποβολῆς προτάσεως ἱκανότητος 'Αστυνόμου Α' διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυν. Διευθυντοῦ δέον ἀνυπερθέτως ὁ συντάκτης νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι, ἀπαραίτητον προσὸν θὰ εἶναι καὶ πρέπει νὰ μνημονεύηται ἐν τῇ προτάσει ἡ εὐδόκιμος ὑπηρεσία τοῦ κρινομένου εἰς μαχίμους ὑπηρεσίας (Τμήματα τάξεως, 'Ασφάλειαν κ.λ.π.), διότι νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι νοητὸν καὶ σύμφορον ἀπὸ ὑπηρεσιακῆς ἀπόψεως νὰ προάγωνται εἰς τοὺς ἀνωτάτους βαθμοὺς τῆς ἱεραρχίας ἀξιωματικοί, οἵτινες δὲν διῴκησαν ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας καὶ δὴ δὲν ὑπηρέτησαν εἰς μαχίμους τοιαύτας, ἀλλ' ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὑπηρετοῦν εἰς γραφεῖα καὶ ὑπηρεσίας ἐν γένει μὴ μαχίμους.

Παρακαλοῦμεν, ὅπως τῆς διαταγῆς ἡμῶν ταύτης λάβωσι γνῶσιν ἅπαντες οἱ κ.κ. 'Αξιωματικοί, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ 'Αστυνόμου Β' τάξεως καὶ ἄνω καὶ συμμορφῶνται ἐφεξῆς πρὸς ταύτην.

'Ο 'Αρχηγὸς Ι. ΣΠΥΡΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

'Αριθ. πρωτ. Ε. 753 Φ 9/2 'Αθῆναι τῇ 5 Μαρτίου 1949

Πρὸς τὸ 'Αρχηγεῖον 'Αστυνομίας Πόλεων

Αἱ τοποθετήσεις τῶν βαθμοφόρων τοῦ Σώματος εἰς εἰδικὰς ὑπηρεσίας γίνονται κατὰ κανόνα αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἰδίων, ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ἐγκρινομένη.

Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, ὡς εἶναι γνωστόν, ἐπιλέγονται διὰ τὰς εἰδικὰς 'Υπηρεσίας ἐκ τῶν βαθμοφόρων ἐκεῖνοι, οἵτινες συγκεντροῦσι τὰ ἀπαιτούμενα δι' αὐτὰς προσόντα καὶ δεξιότητας, οὐχὶ δὲ σπανίως οἱ ἱκανώτεροι μεταξὺ τῶν ὁμοιοβάθμων των. Αἱ εἰδικαὶ αὗται ὑπηρεσίαι δὲν εἶναι ἧσσονος σημασίας τῶν καθαρῶς ἀστυνομικῶν (μαχίμων) ὑπηρεσιῶν, εἰς ὡρισμένας μάλιστα περιπτώσεις ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν εἶναι ἐξαιρετικῆς σοβαρότητος, ἐκ τῆς ἐπιτυχοῦς δὲ διοικήσεως αὐτῶν καὶ τοῦ χειρισμοῦ τῶν ἐπὶ μέρους περιπτώσεων ἐξαρτῶνται ὕψιστα πολλάκις δημόσια συμφέροντα.

Ὅθεν αὐτονόητον τυγχάνει ὅτι ἡ ὑπὸ τὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις τοποθέτησις τῶν βαθμοφόρων τούτων εἰς τὰς ὑπηρεσίας ταύτας δὲν εἶναι λογικὸν οὐδὲ νόμιμον, ἀλλὰ οὐδὲ συμφέρον τῇ ὑπηρεσίᾳ νὰ ἀποβαίνῃ ἐπὶ ζημίᾳ αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως αὐτῶν, ἀκόμη καὶ εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς οὗτοι διατηροῦνται εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτάς, παρὰ τὴν περὶ τοῦ ἐναντίου δι' ἀναφορῶν των ἐκδηλωθεῖσαν θέλησίν των. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ Διοίκησις τοποθετοῦσα τούτους εἰς τὰς 'Υπηρεσίας ταύτας, εἶτα δὲ κρίνουσα τούτους αὐστηρότερον τῶν συναδέλφων των ἐκ τοῦ λόγου καὶ μόνον ὅτι ὑπηρέτησαν εἰς εἰδικὰς ὑπηρεσίας, ἐνίοτε δὲ καὶ παρὰ τὴν θέλησίν των, θὰ ἐνεφανίζετο οἱονεὶ παγιδεύουσα αὐτούς, ὅπερ κρίνομεν ὡς ἐντελῶς ἀπαράδεκτον καὶ ἀντικείμενον εἰς τὴν χρηστὴν διοίκησιν.

'Αφορμὴν εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἀπόψεων ἡμῶν τούτων ἔδωκε συντάκτης διαδοχικῶν σημειώσεων, ὅστις ἔκρινε βαθμοφόρον ὑπηρετοῦντα εἰς εἰδικὴν ὑπηρεσίαν, οὐχὶ βάσει τῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως, τῆς ὑπηρεσιακῆς ἀποδόσεως, τοῦ ζήλου του καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ νόμον προσόντων, ἀλλὰ βάσει μόνον τοῦ εἴδους τῆς ὑπηρεσίας, ἣν ἐκτελεῖ, μολονότι ὁ κριθεὶς ἀξιωματικὸς εἶχε διατηρηθῇ εἰς αὐτὴν παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἀναφοράς του, ὅπως διατεθῇ εἰς καθαρῶς ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν.

.....

'Ο 'Υπουργὸς
ΚΩΝΣΤ. ΡΕΝΤΗΣ

ΙΙΙ. Διαταγὴ 'Αρχηγείου 'Αστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. Ε. 6776 Φ 57)23 ἀπὸ 25-11-1949

Πρὸς ἁπάσας τὰς 'Αστυν. 'Υπηρεσίας

Διευκρινίζοντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 1529/57/23/18-7-49 διαταγήν, ἐν σχέσει μὲ τὰς συντασσο-

μένας ἐκθέσεις ἱκανότητος καὶ διαδοχικὰς σημειώσεις καὶ εἰδικώτερον τὴν πρώτελευταίαν παράγραφον ταύτης, τὴν ἀφορῶσαν τὰς προϋποθέσεις ὑποβολῆς προτάσεων ἱκανότητος τῶν Ἀστυνόμων Α΄ τάξεως διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δ/ντοῦ Β΄ τάξεως, ἀνακοινοῦμεν τὰ κάτωθι:

Ὡς εὐδόκιμος ὑπηρεσία τοῦ κρινομένου Ἀστυνόμου Α΄ τάξεως διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β΄ τάξεως νοεῖται ὄχι μόνον ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ εἰς τὸν ὃν κατέχει βαθμὸν ἀλλὰ καὶ ἡ τοιαύτη εἰς τοὺς προγουμένους βαθμούς.

Ἐφ' ὅσον δηλαδὴ ὁ ὑπὸ κρίσιν Ἀστυνόμος Α΄ καὶ πρὶν εἰσέτι προαχθῇ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον ὑπηρέτησεν εὐδοκίμως εἰς μαχίμους ὑπηρεσίας, διῴκησε τοιαύτας καὶ ἐδοκιμάσθη, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσιακήν του δρᾶσιν καὶ διοικητικήν του ἱκανότητα, ἀναμφιβόλως ἡ προϋπηρεσία αὕτη δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἐγγύησιν καὶ κριτήριον περὶ τῆς ἱκανότητος τούτου πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β΄ τάξεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀξιωματικούς, οἵτινες, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν των καὶ ἐκ λόγων ὑπηρεσιακῆς σκοπιμότητος καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Ὑπηρεσίας, μετετέθησαν εἰς Γραφεῖα καὶ Ὑπηρεσίας, τούτους δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει των οἱ μέλλοντες νὰ τοὺς κρίνωσιν πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης ἀδικίας.

Αἱ περιπτώσεις αὗται εἶναι γνωσταὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ συνεπῶς ἐναπόκειται ἡ διάκρισις εἰς τὴν ἀντικειμενικὴν ἀντίληψιν τοῦ κρίνοντος.

Ὁ Ἀρχηγὸς Ι. ΣΠΥΡΟΥ

ΙΥ. Διαταγὴ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ὑπ' ἀριθ. 4183 Φ 9)2 ἀπὸ 20-11-50 κοινοποιηθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6956 Φ 57)23 ἀπὸ 5-12-50 διαταγῆς Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων

Πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυν. Πόλεων.

Ἐκ τῆς μελέτης τῶν ὑποβληθεισῶν ἡμῖν κατὰ τὸ ἔτος 1950 προτάσεων ἱκανότητος πρὸς προαγωγὴν τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος διὰ τὸ ἔτος 1949 διεπιστώσαμεν, ὅτι πολλαὶ τούτων ἔχουσι συνταχθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ παρουσιάζωσι πιστὴν εἰκόνα τοῦ κρινομένου ἀξιωματικοῦ.

Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου συμπεραίνομεν, ὅτι ἕκαστος προϊστάμενος συντάσσων πρότασιν, συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις, δὲν ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν αὐστηρῶς, τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ἕνεκεν δὲ τούτου δὲν ἐπιτυγχάνεται ἡ διάκρισις διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν πραγματικῶς ἱκανῶν ἀξιωματικῶν.

Εἰς τὸ ὀλίσθημα αὐτὸ ἀτυχῶς παρασύρονται καὶ οἱ λοιποὶ καθ' ἱεραρχίαν προϊστάμενοι, οἵτινες ἀρκοῦνται εἰς τὸ νὰ συμφωνήσωσι, χωρὶς ν' ἀναφέρωσιν ἂν ἡ κρίσις των ἐδράζεται εἰς τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἀντίληψιν ἢ στηρίζεται εἰς στοιχεῖα προκύπτοντα ἐκ τῶν ἀτομικῶν φακέλλων καὶ τοῦ βιβλιαρίου διαδοχικῶν σημειώσεων τοῦ ὑπὸ κρίσιν ὑπαλλήλου.

Ποίαν ἐξάρθρωσιν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Σώματος ἡ ἐκ προσωπικῶν συμπαθειῶν ἀδικαιολόγητος καὶ ἄστοχος ἐπιείκεια ἐνίων ἀξιωματικῶν, πᾶς τις δύναται ν' ἀντιληφθῇ.

Δὲν εἶναι νοητόν, καθ' ἱεραρχίαν προϊστάμενος, συντάσσων πρότασιν δι' Ἀξιωματικὸν ὑπηρετοῦντα ὑπὸ τὰς διαταγάς του νὰ ὑπερβάλῃ τὰς ἱκανότητας, τὸ ἦθος, τὴν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν καὶ τὴν ἐν γένει δρᾶσιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον τοῦ ὑπ' αὐτοῦ κρινομένου Ἀξιωματικοῦ, ἐκ παραλλήλου δὲ ἕτερος καθ' ἱεραρχίαν προϊστάμενος διατυπώνων τὴν γνώμην του δι' ἄλλον Ἀξιωματικὸν τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ μετὰ παρρησίας, εὐθύτητος καὶ ὀρθότητος, ὅλως ἀνεπηρεάστως καὶ ἀμερολήπτως νὰ παρουσιάζῃ τὴν πραγματικὴν εἰκόνα τοῦ ὑπ' αὐτοῦ κρινομένου Ἀξιωματικοῦ. Εὐνόητον τυγχάνει, ὅτι ὁ ἐκ συμπαθείας ἢ μετ' ἄκρας ἐπιεικείας κριθεὶς θὰ εὑρίσκεται εἰς πλεονεκτικὴν μοῖραν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν μετ' ἀμεροληψίας ἢ καὶ αὐστηρότητος κριθέντα.

Ἐκ τοιούτων ἐνεργειῶν οἱ ἀξιωματικοί, διαπιστώνοντες βράβευσιν συναδέλφων των κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν κατωτέρων των, εὐλόγως πληροῦνται ὑπὸ πικρίας καὶ ἀπογοητεύσεως πρὸς σημαντικὴν βλάβην τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς πειθαρχίας.

Πρὸς ἄρσιν τοῦ ἀτόπου παραγγέλλομεν τὰ κάτωθι :

1) Οἱ Προϊστάμενοι τῶν Ἀστυν. Δ/νσεων, πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν προτάσεων δέον νὰ συγκαλῶσιν εἰς σύσκεψιν τοὺς Ὑποδ/ντάς, ἵνα ἀνταλλάσσωσι τὰς γνώμας των καὶ προκρίνουσι, εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς Διοικητὰς τῶν Ὑπηρεσιῶν περὶ τῆς πρὸς προαγωγὴν ἱκανότητός των. Τοῦτο κρίνεται ἀπαραίτητον διὰ νὰ δυνηθῶσιν οἱ κ.κ. Ὑποδιευθυνταὶ νὰ ὑποβάλωσι περὶ ὅλων τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικῶν γνώμην ἐπὶ τῇ βάσει ἑνιαίου μέτρου κρίσεως παρ' ἑκάστῃ Ἀστυν. Δ/νσει. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν οἱ κ.κ. Ὑποδιευθυνταί, ἀφοῦ λάβωσι τὴν γνώμην τῶν κ.κ. προϊσταμένων τῶν Διευθύνσεων, δέον νὰ συγκαλῶσι τοὺς κ.κ. Διοικητὰς τῶν Ὑπηρεσιῶν, ἵνα ἐναρμονίσωσι τὰς ὑποβαλλομένας προτάσεις διὰ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς Ἀξιωματικούς, συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις καὶ τὴν γενικὴν ἀντίληψιν, οὕτως ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ ὁμοιόμορφον μέτρον κρίσεως παρ' ἑκάστῃ Ὑποδιευθύνσει καὶ ἀποφευχθῶσιν αἱ τόσον διάφοροι ἑκάστοτε γνῶμαι διὰ τὸν αὐτὸν ἀξιωματικόν.

Οἱ προϊστάμενοι τῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν μὴ ἐξαρτωμένων ἐκ τοῦ Ἀρχηγείου θὰ καλέσωσι τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἁρμοδίους ἀξιωματικούς, οἵτινες θὰ συντάξωσι τὰς προτάσεις, ἵνα δώσωσιν ὁδηγίας, ἐπὶ τῷ τέλει νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν ὁμοιόμορφος κρίσις διὰ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικοὺς ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω πνεῦμα.

2) Ἕκαστος ἁρμόδιος προϊστάμενος συντάσσων πρότασιν, συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, πρέπει ν' ἀναγράφῃ ἐπακριβῶς τὰ ἐκ τῶν φακέλλων καὶ τοῦ βιβλιαρίου διαδοχικῶν σημειώσεων προκύπτοντα στοιχεῖα μετὰ τῆς γνώμης του σαφῶς διατυπουμένης, στηριζομένης εἰς τὴν προσωπικὴν ἀντίληψιν αὐτοῦ διὰ τὴν ὑπηρεσιακὴν ἀπόδοσιν τοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὸ τελευταῖον δωδεκάμηνον καὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη προϊσταμένων του, ἥτις θὰ προκύπτῃ ἐκ τοῦ βιβλιαρίου διαδοχικῶν σημειώσεων, ἐφαρμοζομένης τοῦ λοιποῦ τῆς παραγρ. 9 τοῦ ἄρθρ. 34 τοῦ Ν. 4971 «περὶ Ὀργανισμοῦ κ.λ.π.» ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν ὑπ' ἀριθ. 40/1934 Εἰδικ. Κανονισμὸν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 29693/1/40 ἀπὸ 18-10-45 διαταγὴν τοῦ Ἀρχηγείου.

3) Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ συνταχθῇ πρότασις παρ' ἀνωτέρου ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου οὐδόλως ὑπηρέτησεν ὁ ἀξιωματικὸς ἢ ὑπηρέτησεν ἐπ' ἐλάχιστον χρόνον, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι προϊστάμενοι ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ὁποίων ἀμέσως ὑπηρέτησεν τὸν μακρότερον χρόνον κατὰ τὸν τελευταῖον δωδεκάμηνον. Τοῦτο καίτοι προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ καὶ τοῦ Νόμου δὲν ἐτηρήθη καὶ διεπιστώθη ὅτι ἀξιωματικοί τινες συνέταξαν προτάσεις καὶ ἐγένοντο πρόξενοι ἐκδόσεως ἀκυρωτικῶν ἀποφάσεων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

4) Τὸ κύριον θέμα τῆς προτάσεως θ' ἀνταποκρίνεται πλήρως πρὸς τὴν τελικὴν γνώμην τοῦ προτείνοντος, διότι πολλάκις διεπιστώθη, ἐνῷ αἱ ἐκφραζόμεναι γνῶμαι καὶ ἀντιλήψεις εἰς τὸ κύριον θέμα εἶναι δυσμενεῖς, ἡ τελικὴ κρίσις νὰ εἶναι εὐμενής. Καὶ τἀνάπαλιν, ἐνῷ δὲν παρορῶνται ἐξαιρετικαὶ ἱκανότητες εἰς τὸ κύριον θέμα ἡ τελικὴ κρίσις νὰ εἶναι κατωτέρα.

4) Προκειμένου περὶ συντάξεως προτάσεων ἱκανότητος τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀσφαλείας δὲν θ' ἀναγράφωνται ἀορίστως, ὅτι προσέφερον ἐξαιρετικῶς καλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν πρόληψιν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν δραστῶν σοβαρῶν ἀδικημάτων, ἀλλὰ ἀπαραιτήτως θ' ἀναγράφεται: α) πόσων ἀδικημάτων ἐπελήφθη προσωπικῶς ὁ προτεινόμενος ἀξιωματικὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἔτους, β) τίνων ἐκ τούτων ἐπέτυχε τὴν ἐξιχνίασιν καὶ ποία ἡ σοβαρότης των καὶ γ) ποῖος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν παραμεινάντων ἀγνώστων δραστῶν τῶν ἀδικημάτων ὧν ἐπελήφθη οὗτος.

Εὐνόητον τυγχάνει, ὅτι ἑκάστου ἀξιωματικοῦ ἀσφαλείας καθῆκον του εἶναι νὰ ἐπιλαμβάνηται πρὸς ἐξιχνίασιν ἀριθμοῦ τινος ἀδικημάτων. Ἐὰν ἐπέτυχε τὴν ἐξιχνίασιν τούτων δὲν σημαίνει, ὅτι ὑπερέβη τὸ καλῶς ἐννοούμενον καθῆκον καὶ δέον νὰ προταθῇ κατ' ἐκλογήν. Τὸ καθῆκον των

εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐκτελῶσι πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ ὁπουδήποτε καὶ ἂν εἶναι τεταγμένοι δι' ὑπηρεσίαν.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τονίσωμεν, ὅτι προτάσεις ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ἀμοιβῶν δέον νὰ γίνωνται δι' ἐκείνους, οἵτινες κατέβαλλον ὑπεράνθρωπους προσπαθείας διὰ τὴν ἐξιχνίασιν σοβαροῦ τινος ἀδικήματος, ὅπερ συνετάραξε τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἐνεποίησεν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν, ἡ ταχεῖα ἐξακρίβωσις τῶν δραστῶν καὶ ἡ παραπομπὴ τούτων ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης.

Ὅσάκις πρόκειται περὶ ἁπλοῦ τινος ἀδικήματος, δὲν συντρέχει περίπτωσις νὰ ὑποβάληται πρότασις ἀπονομῆς ἠθικῆς ἢ ὑλικῆς ἀμοιβῆς, ὡς συνήθως συμβαίνει καὶ μάλιστα δι' ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους Παρ/τος ἢ ὁμάδος τῆς Ὑποδ/νσεως Ἀσφαλείας. Ἡ ἐργασία ἑκάστου, ἂν εἶναι ἀξία βραβεύσεως πρέπει νὰ βραβεύηται κεχωρισμένως διὰ νὰ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἄμιλλα ἐκ τῆς ὀρθῆς διακρίσεως. Ἐκτὸς τούτου οἱ ἀμειβόμενοι ἐξ ἐπιεικείας ἐγείρουσιν ἀξιώσεις, ἵνα τοὺς ὑποβληθῶσι προτάσεις διὰ προαγωγὴν κατ' ἐκλογήν, ἂν δὲ δὲν τὸ ἐπιτύχωσι προσφεύγουσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐπιτυγχάνουσι τὸν σκοπόν των, ἀφοῦ παραθέτουσι πλούσιον πίνακα ἀμοιβῶν.

Παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐπιστήσητε τὴν προσοχὴν τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων, τονίζοντες, ὅτι ἡ ἐπιμέλεια, ἥτις καταβάλλεται ἑκάστοτε διὰ τὴν σύνταξιν τῶν προτάσεων ἡ σαφὴς καὶ ἀμερόληπτος διατύπωσις τῆς γνώμης τῶν καθ' ἱεραρχίαν προϊσταμένων καὶ ἡ ἀκριβοδικαία κρίσις των, ἀποτελοῦσι διὰ τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν, στοιχεῖα πρὸς κρίσιν τῆς ἐπαρκείας αὐτῶν. Πρὸς τήρησιν δὲ τοῦ κανόνος τούτου αἱ προτάσεις ἱκανότητος τῶν κ.κ. Ἀστυνόμων νὰ ὑποβάλλωνται ὑμῖν μετὰ τὴν ὑποβολὴν ὑπ' αὐτῶν τῶν προτάσεων τῶν Ὑπαστυνόμων, τῶν δὲ κ.κ. Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν Β' νὰ ὑποβάλλωνται μετὰ τὴν ὑποβολὴν ὑπ' αὐτῶν τῶν προτάσεων τῶν Ἀστυνόμων.

Ἐπικειμένης τῆς ὑποβολῆς προτάσεων εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1950 διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, παρακαλοῦμεν ἀναφέρατε, ἐν καιρῷ, ἐκτέλεσιν καὶ ἀκριβῆ συμμόρφωσιν τῆς παρούσης.

Ὁ Ὑπουργὸς ΑΥΓ. ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΣ

Υ. Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 6669 Φ 57/28 ἀπὸ 20-12-1953

Πρὸς ἅπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας

Κοινοποιοῦντες κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 2949/9/2/15/12/1953 διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, περὶ τρόπου συντάξεως προτάσεων ἱκανότητος πρὸς προαγωγήν, παρακαλοῦμεν, ὅπως διατάξητε τὴν σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν ἡμῖν εἰς διπλοῦν προτάσεων ἱκανότητος πρὸς προαγωγὴν τῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' καὶ μέχρι τοῦ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β' τάξεως συμπεριλαμβανομένων κ.κ. Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος τῶν συμπληρούντων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς προαγωγὴν χρόνον τὴν 31-12-1953.

Αἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου καθοριζόμεναι σαφεῖς καὶ ἀντικειμενικαὶ κατευθύνσεις δέον νὰ τηρηθῶσιν ἀπαρεγκλήτως.

Ἁρμόδιοι πρὸς σύνταξιν τῶν προτάσεων εἶναι οἱ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως καὶ ἄνω διοικοῦντες ὑπηρεσίαν τινὰ Ἀξιωματικοί, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ὁποίων ὑπηρέτησαν οἱ κριθησόμενοι τὸν περισσότερον χρόνον κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ὑπὸ κρίσιν ὑπηρέτησεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς πλειόνων προϊσταμένων, δέον ὁ ἁρμόδιος πρὸς σύνταξιν τῶν προτάσεων νὰ ζητήσῃ ἐγγράφους πληροφορίας παρ' αὐτῶν' ἐπισυνάπτων τὴν σχετικὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν πρότασιν.

Εἰς Ὑπηρεσίας, παρ' αἷς ὑπηρετοῦσιν ὑποδιοικηταί, ἔχοντες δικαίωμα συντάξεως προτάσεων, οἰκοθεν νοεῖται, ὅτι οὗτοι θὰ εἶναι οἱ πρῶτοι συντάκται τούτων συμμορφούμενοι ἀπολύτως καὶ ἐπακριβῶς πρὸς τὰ διὰ τῆς κοινοποιουμένης διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου καθοριζόμενα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατὰ τόπον ἀκριβοδίκαιον, ἀντικειμενικὸν καὶ ἀμερόληπτον σύνταξιν τούτων.

Ἰδιαιτέρως ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῆς πρὸ τελευταίας παραγράφου, τῆς κοι-

νοποιουμένης διαταγῆς σὺν τῇ προσθήκῃ ὅτι ἡ μὴ ἀκριβὴς συμμόρφωσις μελλόντων νὰ συντάξωσι τὰς προτάσεις ἱκανότητος πρὸς προαγωγὴν πρὸς τὰ διατασσόμενα θέλει συνεπάγει καὶ πειθαρχικὰς κυρώσεις.

Αἱ περὶ ὧν ἀνωτέρω προτάσεις δέον νὰ περιέλθωσιν ἡμῖν μέχρι τῆς 31-1-54.

'Ο 'Αρχηγὸς ΑΓΓ. ΕΒΕΡΤ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

'Αριθ. πρωτ. 2949 Φ 9/2 'Αθῆναι τῇ 15-12-1953

Πρὸς τὸ 'Αρχηγεῖον 'Αστυν. Πόλεων

Αἱ μετὰ τὸν πρῶτον Παγκόσμιον πόλεμον δημιουργηθεῖσαι ἐξελίξεις ἐπέβαλον τὴν σύστασιν τοῦ Σώματος τῆς 'Αστυν. Πόλεων, οὗτινος ἡ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς συστάσεώς του ἐπιτυχία ὠφείλετο εἰς τὴν δημιουργίαν ὑποδειγματικῶν εἰς ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν καὶ ὑπηρεσιακὴν ἀπόδοσιν στελεχῶν.

'Ατυχῶς κατὰ τὰ μετὰ τὴν κατοχὴν ἔτη, ἡ στάθμη τῆς ἱκανότητος τῶν στελεχῶν τοῦ 'Αστυν. Σώματος ὑπεχώρησε σημαντικῶς, ἡ δὲ κοινὴ γνώμη δὲν κατείχετο πλέον ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τοῦ ἀστυνομικοῦ μας θεσμοῦ.

Βεβαίως πολλοὶ ὑπῆρξαν οἱ συντελεσταὶ τῆς δυσαρέστου ταύτης τροπῆς, οἱ κυριώτεροι ὅμως τούτων ὑπῆρξαν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ προώθησις εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς τῆς ἱεραρχίας τοῦ 'Αστυν. Σώματος στελεχῶν ὑστερούντων εἰς ἐκπαιδευτικὴν μόρφωσιν, κοινωνικὴν παράστασιν, ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν καὶ διοικητικὴν ἱκανότητα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ πληθωρισμὸς τοιούτων εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἰδίᾳ βαθμούς.

Τὴν θεραπείαν τῆς καταστάσεως ταύτης ἐπεδίωξεν ἡ Πολιτεία διὰ τοῦ ψηφισθέντος καὶ ἐφαρμοσθέντος ἤδη Ν.Δ. 2458/53.

Διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος ἐπετεύχθη πλήρως ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ 'Αστυν. Σώματος ἐκ τῶν ὑπεραρίθμων στελεχῶν αὐτοῦ, δὲν ἐπετεύχθη ὅμως ἡ ἔξοδος ἐκ τοῦ 'Αστυν. Σώματος καὶ ὅλων τῶν ἀνικάνων καὶ τοῦτο διότι εἷς τινας βαθμοὺς δὲν παρεσχέθη ἡ δυνατότης, αὕτη, λόγῳ τῆς μὴ ὑπάρξεως ὑπεραριθμίας εἰς τούτους, ἐνῷ εἰς ἑτέρους βαθμούς, λόγῳ τῆς ὑπερβολικῆς ὑπεραριθμίας, ἐξῆλθον ἀτυχῶς καὶ καλοὶ ἀξιωματικοί.

Τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου τοῦ Ν. Δ. 2458/53, ὡς καὶ τὴν συνέχισιν τοῦ διὰ τοῦ Νομ. τούτου Διατάγματος ἐπιδιωχθέντος σκοποῦ, θ' ἀναλάβωσιν εἰς τὸ μέλλον τὰ οἰκεῖα Συμβούλια, ἵνα, ἐντὸς τοῦ συντομωτέρου δυνατοῦ χρόνου, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπιτευχθῇ ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ 'Αστυν. Σώματος ἐκ τῶν ἀνικάνων καὶ ἐπιζημίων στελεχῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ προπαρασκευασθῇ ἡ προώθησις εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς τῶν ἱκανωτέρων τοιούτων.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τούτων εἶναι ἀνάγκη, ὅπως αἱ ἐτήσιαι κρίσεις τῶν 'Αξιωματικῶν παρὰ τῶν καθ' ἱεραρχίαν προϊσταμένων των, γίνωνται ἀντικειμενικαί, δίκαιαι καὶ ἀπροσωπόληπτοι, μὲ βασικὰ κριτήρια τὴν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν, τὴν ὑπηρεσιακὴν ἀπόδοσιν καὶ τὰ λοιπὰ ἠθικά, διοικητικὰ καὶ πνευματικὰ προσόντα τούτων.

Κατὰ τὴν ὥραν τῆς συντάξεως τῶν ἐτησίων προτάσεων ἱκανότητος, βάσει τῶν ὁποίων τὰ οἰκεῖα Συμβούλια θὰ καταρτίζωσι τοὺς σχετικοὺς πίνακας ἱκανότητος τῶν 'Αξιωματικῶν τοῦ Σώματος οἱ συντάσσοντες ταύτας πρέπει νὰ ἀπαλλάξωσι τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν των πάσης ἐπιρροῆς, οἱωνδήποτε συναισθημάτων, συμπαθειῶν ἢ ἀντιπαθειῶν, δυναμένων νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν εὐθύδικον, ὡς ἄνω, κρίσιν των.

Δὲν ἀρκεῖ ὅμως τοῦτο, εἶναι ἐπίσης ἀνάγκη ὅπως αἱ προτάσεις αὗται βασίζωνται, ὅσον τὸ δυνατόν, ἐπὶ ἐνιαίου μέτρου κρίσεως.

Παρατηρεῖται δυστυχῶς, ὅτι ὡρισμένοι προϊστάμενοι, ἰδίᾳ τῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, χαρακτηρίζουσιν ἅπαντας σχεδὸν τοὺς ὑπηρετοῦντας ὑπὸ τὰς διαταγάς των ὡς ἐκλεκτοὺς καὶ ἀρίστους, ἐνῷ ὡρισμένοι ἐξ αὐτῶν, κατὰ κοινὴν ἀντίληψιν, ὑστεροῦσι καταφανῶς ἄλλων συναδέλφων των ὑπηρετούντων εἰς μαχίμους ὑπηρεσίας. 'Επίσης παρατηρεῖται, ὅτι ὡρισμένοι διοικοῦντες, συντάσσοντες προτάσεις ἱκανότητος ὑφισταμένων των, δείκνυνται ἐπιεικεῖς, ἐνῷ ἄλλοι δείκνυνται ἄκρως αὐστηροί.

Ἡ ἀνομοιόμορφος αὕτη κρίσις δημιουργεῖ ἀδικίας καὶ κλονίζει σαβαρῶς τὴν πίστιν τῶν κρινομένων ἐπὶ τῆς ἀξίας, ἣν ἀποδίδουν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως καὶ ὑπηρεσιακῆς ἀποδόσεώς των, ὡς βασικοῦ στοιχείου τῆς σταδιοδρομίας των.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς δι' ἐνιαίου μέτρου κρίσεως συντάξεως τῶν καταρτιζομένων κατ' ἔτος προτάσεων ἱκανότητος, παραγγέλλομεν, ὅπως ἐφαρμοσθῶσι τὰ κάτωθι :

1) Εὐθὺς ὡς οἱ ἁρμόδιοι Ἀστυνόμοι συντάξωσι τὰς προτάσεις ἱκανότητος τῶν ὑπ' αὐτοὺς Ἀξιωματικῶν, ὑποβάλλουσι ταύτας πρὸς τοὺς οἰκείους προϊσταμένους τῶν Ὑποδιευθύνσεων, οἵτινες συγκαλοῦσι τούτους, ἵνα διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἀπόψεών των ἐπὶ τῆς ἱκανότητος ἑκάστου τῶν κρινομένων, διαπιστωθοῦν αἱ τυχὸν ὑπάρχουσαι ἀνομοιομορφίαι κρίσεως ἐπὶ τῷ τέλει, ὅπως κατὰ τὴν διατύπωσιν ὑπ' αὐτῶν τῆς γνώμης των ἐπὶ ἑκάστης προτάσεως, ἐπιτευχθῇ ἡ ἄρσις τούτων. Περὶ τῶν γενομένων κατὰ τὰς συσκέψεις συζητήσεων συντάσσονται πρακτικά. Μετὰ ταῦτα αἱ ὡς ἄνω προτάσεις, ἐφ' ὧν θὰ διατυπωθῶσιν αἱ γνῶμαι τῶν προϊσταμένων τῶν Ὑποδιευθύνσεων μετὰ τῶν πρακτικῶν τῶν συσκέψεων, ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τούτων συνταχθησόμεναι ἐν πρώτῳ βαθμῷ προτάσεις θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν οἰκεῖον προϊστάμενον τῆς Δ/νσεως Ἀστυνομίας Πόλεων.

2) Ὁ προϊστάμενος τῆς οἰκείας Δ/νσεως Ἀστυνομίας, εὐθὺς ὡς περιέλθωσιν αὐτῷ αἱ ὡς ἄνω προτάσεις ἱκανότητος μετὰ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν συγκαλεῖ παρομοίαν σύσκεψιν ἁπάντων τῶν προϊσταμένων τῶν Ὑποδιευθύνσεων, εἰς ἣν τηρεῖται ἡ αὐτὴ ὡς ἄνω διαδικασία. Οὗτος μετὰ τὴν σύσκεψιν, ἀφοῦ διατυπώσῃ τὴν γνώμην του ἐπὶ τῶν προτάσεων, βάσει καὶ τῶν κατὰ τὰς συσκέψεις συμπερασμάτων, θὰ ὑποβάλῃ ταύτας μετὰ τῶν συνταχθέντων πρακτικῶν—Ὑποδιευθύνσεων καὶ Δ/νσεων—εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς—πλὴν Δ/νσεως Ἀστυνομίας—εἰδικὰς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων (σύγκλησιν συσκέψεων κ.λ.π.) ἐξομοιοῦνται πρὸς προϊσταμένους τῶν Δ/νσεων Ἀστυνομίας οἱ :

α) Ὁ Δ/ντὴς τοῦ Ἀρχηγείου, ὡς πρὸς τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἀρχηγείου, τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π., τοῦ Ἀστυνομικοῦ Νοσοκομείου καὶ τῆς Ἀποθήκης Ὑλικοῦ Ἀστυνομίας.

β) Ὁ Γεν. Ἐπόπτης Ἀγορανομίας,

γ) Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς,

δ) Ὁ Διευθυντὴς Δ/νσεως Ἐγκλημ. Ὑπηρεσιῶν,

ε) Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας Ἐθν. Νομίσματος,

στ) Ὁ Δ/ντὴς Ἀστυνομίας Τουρισμοῦ,

ζ) Ὁ Γεν. Δ/ντὴς τῆς Γεν. Δ/νσεως Ἀστυν. Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, καὶ

η) Ὁ Γεν. Δ/ντὴς Διευθύνσεως Ἀλλοδαπῶν. Εὐνόητον τυγχάνει, ὅτι εἰς ὡρισμένας ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων, λόγῳ τῆς διοικητικῆς διαρθρώσεως αὐτῶν θὰ λαμβάνῃ χώραν μία μόνον σύσκεψις, εἰς ἐνιαίας δέ, ὡς ἡ Γεν. Ἐποπτεία Ἀγορανομίας καὶ ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ οὐδεμία.

3) Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας, εὐθὺς ὡς περιέλθωσιν αὐτῷ αἱ προτάσεις ἱκανότητος μετὰ τῶν λοιπῶν στοιχείων συγκαλεῖ σύσκεψιν εἰς ἣν συμμετέχουν οἱ προϊστάμενοι τῶν Δ/νσεων Ἀστυνομίας καὶ οἱ τούτοις ἐν προκειμένῳ ἐξομοιούμενοι προϊστάμενοι τῶν εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην ἀνταλλάσσονται αἱ γνῶμαι τῶν παρισταμένων ἐπὶ τῆς ἱκανότητος τῶν διαφόρων ἀξιωματικῶν, βάσει τῶν ὑποβληθεισῶν προτάσεων, συντάσσεται δὲ καὶ σχετικὸν πρακτικόν, χρέη γραμματέως ἐκτελοῦντος τοῦ νεωτέρου τῶν παρισταμένων, εἰς ὃ καταχωροῦνται, ἐν περιπτώσει διαφωνιῶν, αἱ γνῶμαι τῶν διαφωνούντων.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος διατυπώνει τὴν γνώμην του ἐπὶ τῶν προτάσεων, λαμβάνων ὑπ' ὄψει καὶ τὰς ἐκτεθείσας εἰς τὴν σύσκεψιν ἀπόψεις, ἐν συνεχείᾳ δὲ ὑποβάλλει ταύτας ἡμῖν μεθ' ἁπάντων τῶν πρακτικῶν.

Τελικῶς παρακαλοῦμεν, ὅπως κατὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς παρούσης συστήσητε μείζονα προσοχὴν εἰς τοὺς Ἀξιωματικούς, οἵτινες θὰ συντάξωσιν ἢ ἀναθεωρήσωσι τὰς προτάσεις ἱκανότητος, διότι αἱ γνῶμαι των θ' ἀποτελέσωσι τὸ οὐσιωδέστερον στοιχεῖον κρίσεως αὐτῶν τούτων ἐπὶ τῆς διοικητικῆς των ἱκανότητος.

Κατὰ τὰ λοιπὰ θὰ ἰσχύωσι τὰ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 4183/9/2/50 διαταγῇ μας ἐκτιθέμενα.

Ὁ Ὑπουργὸς Π. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὁ Ἀστυνόμος Α΄ κ. Καλόθετος Ἀνδρ., ὁ Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Σπυράκος Γ. καὶ οἱ ἀστ/κες Κάτρης Κ. καὶ Βοῦρος Ἐμ.

—Ἀπελύθησαν διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ ἀστ/κες Κριετσιώτης Κ., Μπούνας Β., Σταυρακάκης Β., καὶ Στεργίου Η.

—Ὁμοίως ἀπελύθησαν ὡς μὴ κριθέντες ἱκανοὶ πρὸς μονιμοποίησιν διὰ λόγους ὑγείας, οἱ ἀστ/κες Καμαλεδάκης Ι. καὶ Τσούτης Γ.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυν. Σώματος, ὠνομάσθησαν τακτικοὶ ἀστ/κες οἱ μέχρι τοῦδε μαθητευόμενοι τοιοῦτοι : Κολέζας Π., Ὡρολογᾶς Π., Ζεμπερλῖγκος Χ., Βαμβακᾶς Α., Βλάσσης Ε., Ἀρναουτάκης Ε., Κουρνιάτης Α., Ζαχαριᾶς Α., Τσαγκαράκης Ι., Δάρρας Κ., Παλαιοδῆμος Χ., Μουσούλης Θ., Τρυγωνόπουλος Ν., Μπιρμπίλης Σ., Πέτρου Ν., Γιαμπάνης Ι., Πουλιάσης Χ., Λιοδάκης Γ., Τρίγκας Θ., Αὐγουστῆς Β., Τσούτσουρας Γ., Κουκουλᾶς Κ., Μανουσαλίδης Κ., Κακαρούκας Η., Ζαβοργιαννάκης Μ., Τραχίλης Π., Ἀναγνωστόπουλος Η., Παναγιωτόπουλος Σ., Παπαδόπουλος Ι., Γεβρέκος Δ., Ἰωσηφίδης Κ., Κεφαλῆς Γ., Κοτσαύτης Δ., Πιλαφᾶς Γ., Μαρίνης Ν., Μαροπάκης Ν., Καλέντζης Γ., Κουζετζάκης Δ., Ἀρβανιτάκης Χ., Δανιὴλ Α., Τσατσαρῆς Γ., Ζαχαριᾶς Χ., Πισινάρας Α., Μῖχος Ν., καὶ Στυλιανάκης Ο.

***

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Διὰ Β.Δ. προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου οἱ κάτωθι Ἀρχιφύλακες πρὸς πλήρωσιν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων : Δουκάκης Γ., Γεωργίου Γ., Κυριακόγκωνας Ν., Φράγκος Ἀν., Κοκκινάκης Λ., Τζωρτζόπουλος Ν.. Σκούρας Θ., Τσιγκογιάννης Φ., Μιχαλολιάκος Ἀν., Δελαπόρτας Εὐθ. καὶ Γιαννημάρας Θ.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἐχορηγήθησαν αἱ κάτωθι ἀμοιβαί :

α) Ἔπαινος καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : Ἀστυν. Δ/ντὴν Α΄ κ. Ρακιντζῆν Θ. Διοικητὴν Γεν. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, Ἀστυν. Δ/ντὰς Β΄ κ.κ. Κροντήρην Ι. καὶ Καραχάλιον Ι., Ἀστυνόμον Β΄ κ. Ἀγγελάκον Π., Ἀρχ/κας Φράγκον Ἀν. καὶ Κοκκινάκην Λ., καὶ ἀστ/κας Τεζάρην Ἀν., Διαλιάνην Π., Ξενάκην Γ., Ψηστάκην Γ., Ἐλευθερίου Γ., Κλωνάρην Ν., Βελεγράκην Ἀρ.. Σαμαρᾶν Κ., Χριστόπουλον Β., Κάσσην Γ.. Λύρην Β., καὶ Μεθενίτην Ἀν.. διότι ἅπαντες οὗτοι, ὑπὸ τὴν δεξιὰν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, Διοικητοῦ τῆς Γεν. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἐπιδείξαντες ζῆλον, ἄοκνον ἐργατικότητα καὶ πλήρη ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον των καὶ ἐκτελέσαντες ἕκαστος μετὰ προθυμίας, δραστηριότητος καὶ μεθοδικότητος τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτοῖς ὑπηρεσίαν, ἐπέτυχον τὴν 26-9-1953 τὴν ἀνεύρεσιν καὶ σύλληψιν τοῦ ἀπὸ 9ετίας καταζητουμένου διὰ σωρείαν ἐγκλημάτων ἐσχάτης προδοσίας, κατασκοπείας κ.λ.π. ἡγετικοῦ ἀναρχικοῦ στελέχους τοῦ Κ.Κ.Ε. Γεωργίου Γεωργίου, ὡς καὶ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ κατάσχεσιν τῶν τυπογραφικῶν ἐγκαταστάσεων ἐκδόσεως τοῦ «Ριζοσπάστη» καὶ τοῦ Ἀρχείου τούτου, προσενεγκόντες διὰ τῆς σημαντικωτάτης ταύτης ἐπιτυχίας των, ὑψίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς ἐξάρθρωσιν τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε.

β) Ἔπαινος εἰς τοὺς : Ἀστυν. Δ/ντὴν Α΄ κ. Ἀλεξόπουλον Ἡλ., Ἀστυν. Α΄ κ. Μενίδην Λ., Ἀστυν. Β΄ κ.κ. Κρίνταν Δ. καὶ Σπυρογιαννόπουλον Χρ., Ὑπαστυν. Α΄ κ. Λάμπρου Β., Ἀρχ/κας Παπατριανταφύλλου Στ. καὶ Παπαϊωάννου Χρ., Ὑπαρχ/κας Λεβιδᾶν Λ. καὶ Πανόπουλον Γ. καὶ ἀστ/κας Ἀλεξαντωνάκην Ἐμ., Παπαδόπουλον Κ., Θανασούραν Π., Διαμαντόπουλον Ι., Μαραβελάκην Ἐμ., Κολεντίνην Γερ., Κωτσόπουλον Γ., Νικηφοράκην Μ., Τσάκαλον Γρ., Γιαννάκον Εὐάγ.,

Κωστακόπουλον Χρ., Βασιλείου Π., Γρίβαν Ι., Πάφον Ἐμ., Τσιρώνην Παν. καὶ Καραΐνδρον Ἰωάννην, διότι οὗτοι, ὁ μὲν πρῶτος ἀναπτύξας ὡς ἐκ τοῦ βαθμοῦ του ἀνάλογον ἡγετικὴν πρωτοβουλίαν, οἱ δὲ λοιποὶ συμμετασχόντες εἰς ἐνεργηθείσας ἐρεύνας καὶ ἄλλας βοηθητικὰς ἐνεργείας, συνέβαλον σημαντικῶς διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω ὑποθέσεως.

***

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

— 1. Τὴν 21-1-54 καὶ ἀπὸ 19-21.30′ ὥρας ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Κανελλόπουλος ἐδεξιώθη εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς Προέδρου τῆς Α.Σ.Α.Ε. Ἐνόπλων Δυνάμεων τοὺς ἐκπροπώσους τοῦ ἐν γένει Ἑλληνικοῦ Ἀθλητισμοῦ. Παρέστησαν ὁ κ. Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν, οἱ Δήμαρχοι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, οἱ Ἀρχηγοὶ Γ.Ε.ΕΘ.Α., Γ.Ε.Σ., Γ.Ε.Ν. καὶ Γ.Ε.Α., ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ἔβερτ Α., ὁ Ὑπαρχηγὸς τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, ὁ Ἀρχηγὸς Λιμενικοῦ Σώματος, οἱ Ἀστυν. Δ/νταὶ Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ὁ Δ/τὴς τῆς Ὑποδ/νσεως Τροχαίας Ἀθηνῶν, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, οἱ Πρόεδροι. Ἀντιπρόεδροι καὶ Γενικοὶ Γραμματεῖς τῶν Ἀθλητικῶν Ὁμοσπονδιῶν (ΣΕΓΑΣ—ΕΠΟ—ΕΚΟΦ—ΣΚΟΕΚ κ.λ.π.), οἱ Πρόεδροι καὶ Γενικοὶ Γραμματεῖς ἁπάντων τῶν ἀθλητικῶν Σωματείων Α′ Κατηγορίας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, οἱ ἀθλητικοὶ συντάκται καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀθλητικοὶ παράγοντες τοῦ Σχολικοῦ—Ἐξωσχολικοῦ καὶ Στρατιωτικοῦ ἀθλητισμοῦ.

Σκοπὸς τῆς ἐν λόγῳ δεξιώσεως ἦτο ἡ δημιουργία φιλικῆς ἀτμοσφαίρας μεταξὺ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Στρατιωτικοῦ καὶ Ἐξωσχολικοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ ὁ συντονισμὸς τῶν ἐνεργειῶν διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς στάθμης τοῦ ἐθνικοῦ ἀθλητισμοῦ.

— 2. Τὴν 20-1-54 καὶ ὥραν 16.30′ εἰς τὸν περίβολον τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς ἔλαβε χώραν συνάντησις Πετοσφαίρας (Βόλλεϋ-Μπώλλ), μεταξὺ τῶν ὁμάδων τῶν Σχολῶν Ἀστυφυλάκων—Λεοντείου Σχολῆς. Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ Σχολὴ Ἀστυφυλάκων εἰς δύο σὲτ μὲ 16-14—16-14. Παρέστη ὁ κ. Διοικητὴς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, οἱ κ.κ. Ἀξ/κοὶ καὶ οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι, ἀρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες, ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Λεοντείου Σχολῆς.

— 3. Τὴν 27-1-54 καὶ ἀπὸ 13.30′ ὥρας μέχρι 17.30′ ἐτελέσθη εἰς Γήπεδον Παναθηναϊκοῦ ὁ Β′ ἀγὼν τοῦ Ποδοσφαιρικοῦ Πρωταθλήματος Ἐνόπλων Δυνάμεων 1954. Ἀντιμέτωποι ἐτέθησαν αἱ Α′ καὶ Β′ Ποδοσφαιρικαὶ ὁμάδες Β. Ἀεροπορίας—Ἀστυνομίας Πόλεων. Εἰς τὴν συνάντησιν τῶν Β′ Ὁμάδων νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τῆς Β. Ἀεροπορίας διὰ τερμάτων 4—2. Ἐπηκολούθησε ὁ ἀγὼν Α′ ὁμάδων ἐκ τοῦ ὁποίου νικήτρια ἐξῆλθε ἡ ὁμὰς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μὲ τέρματα 3—1. Ἀποτέλεσμα πρώτου ἡμιχρονίου 1—0.

Τὰ τέρματα ἐπέτυχον οἱ ἀστυφύλακες Χοντάσης Χρυσόστομος καὶ Πολύζος Εὐθύμιος (2). Ὁ ἀγὼν ὑπῆρξε συναρπαστικός, τεχνικὸς καὶ μὲ πλουσίας φάσεις, προκαλέσας τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φιλάθλων, οἵτινες τὸν παρηκολούθησαν. Καὶ αἱ δύο ὁμάδες παρουσίασαν ὡραῖον σύνολον, προκαλέσασαι τὰ εὐμενῆ σχόλια διὰ τὴν ἀρτίαν ἐμφάνισίν των, ἀπὸ τεχνικῆς καὶ ἀγωνιστικῆς πλευρᾶς. Τοὺς ἀγῶνας παρηκολούθησαν ὁ Ἀστυν. Δ/ντὴς Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Τσάλης Ἰωάννης, πολλοὶ κ.κ. ἀξιωματικοὶ τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καὶ τῆς Β. Ἀεροπορίας καὶ ἀντιπροσωπεῖαι ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων Ἀστυνομικῶν Δ/νσεων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος ἐπαιάνιζεν ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

— 4. Τὴν 3-2-54 εἰς τὸ Γήπεδον τοῦ Π.Α.Ο., ἐτελέσθη ὁ 3ος ποδοσφαιρικὸς Ἀγὼν Πρωταθλήματος Ἐνόπλων Δυνάμεων μεταξὺ τῶν Α′ καὶ Β′ ὁμάδων Β. Χωροφυλακῆς καὶ Β. Ναυτικοῦ. Εἰς τὸν μεταξὺ τῶν Α′ ὁμάδων ἀγῶνα, νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τῆς Β. Χωροφυλακῆς διὰ τερμάτων 1—0.

Εἰς τὴν προηγηθεῖσαν συνάντησιν τῶν ἀναπληρωματικῶν ὁμάδων οἱ ἀντίπαλοι ἀνεδείχθησαν ἰσόπαλοι διὰ τερμάτων 2—2.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Τὸ Ἐπιστημονικὸν Περιοδικὸν «ΑΚΤΙΝΕΣ», ἐν σελίδι 90 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 146 τεύχους μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., δημοσιεύει τὰ ἀκόλουθα:

« ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ »

«Μὲ ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν παρουσιάζομεν, εἰσελθὸν πλέον εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς του, ἕνα εἰδικὸν μὲν ἀλλὰ γενικωτέρας προσοχῆς ἄξιον περιοδικόν, τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά». Πρόκειται περὶ προσπαθείας ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀξιολόγου. Προορίζεται βεβαίως διὰ τὸ ἀστυνομικὸν σῶμα καὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, ἀλλὰ δὲν ἀποτελεῖ ὑπερβολήν, ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι τὰ τεύχη τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ ἐν λόγῳ περιοδικοῦ ἀποτελοῦν ἀληθὲς θησαύρισμα ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων, αἱ ὁποῖαι, διὰ κάθε πολίτην καὶ διὰ τὸν πλέον μορφωμένον ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν μόλις ἀρχόμενον τῆς ἐπιμελείας τῆς μορφώσεώς του εἶναι πολύτιμοι.

»Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν προξενεῖ ἡ ποικιλία τῆς ὕλης. Ὁ ἀναγνώστης κατατοπίζεται ἐπὶ διαφόρων θεμάτων καὶ τῶν εἰδικῶς ἀστυνομικῶν, ὅπως εἶναι φυσικόν, ἀλλὰ καὶ γενικωτέρων, ὅπως εἶναι φέρ' εἰπεῖν, τὸ κοινωνικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐξετάζεται μὲ ἐξάρσεως ἀξίαν διαύγειαν περὶ τὴν σύλληψιν, πληρότητα περὶ τὴν ἔκθεσιν καὶ σαφήνειαν περὶ τὴν διατύπωσιν. Ζητήματα ἐπίσης ἐγκληματολογικὰ ἐξετάζονται λεπτομερῶς· δὲν λείπει καὶ ἡ στοιχειώδης κατατόπισις εἰς θέματα νομικά. Τὸ δίκαιον τῶν ἀνηλίκων ἀξιοῦται— καὶ εἰκότως— ἰδιαζούσης προσοχῆς. Ἀναπτύσσονται ἀκόμη θέματα ἀνακριτικῆς. Ὅλα αὐτὰ συμπληρούμενα ἀπὸ ποικίλην καλοδουλευμένην ὕλην μέχρι καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ μυθιστορήματος, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸ ἐκπροσωπεῖται εἰς τὸν ὑπ' ὄψιν μας τόμον. Ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ ἔρευνα ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς προστασίας τῶν ἠθῶν, ἡ ὁποία γίνεται καὶ μὲ ὀρθὴν ἀνωτέραν ἀντίληψιν ἀλλὰ καὶ μὲ πραγματικὴν κατανόησιν τῶν θεμάτων καὶ μὲ φωτισμένον ἀνθρωπισμόν.

»Ἀξίζει πᾶς ἔπαινος εἰς τοὺς ἐπωμισθέντας τὸ βάρος τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ τούτου, εἰς τὸ ὁποῖον εὐχόμεθα νὰ συνεχίσῃ τὴν ἔκδοσίν του εἰς μακρὰν σειρὰν ἐτῶν καὶ μὲ ὁλονὲν περισσότερον αἰσθητὴν τὴν τόσον ἀξιέπαινον δημιουργικήν του ἐργασίαν».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐξαιρέτου Περιοδικοῦ «ΑΚΤΙΝΕΣ» διὰ τὴν ἀνωτέρω δημοσιευομένην λίαν κολακευτικὴν κριτικὴν τοῦ Περιοδικοῦ μας, τὸ ὁποῖον διὰ παντὸς τρόπου θὰ ὑποβοηθήσῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὁθενδήποτε προερχομένην, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Χριστιανικῶν, ἠθικῶν καὶ Ἐθνικῶν Ἀρχῶν, ὑπὲρ ὧν καὶ αἱ «ΑΚΤΙΝΕΣ» ἐργάζονται.